This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

...ma et ingeniosissim-
-ci Juvenis, et illi m-
Nominibus charissim-

Dagenham, Augt 15. 1761

Cath Eliz: Eldridge

HE

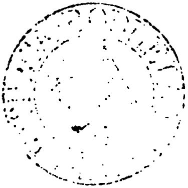

tulli

[redacted]

CATULLI
TIBULLI
PROPERTII
OPERA

LONDINI:
TYPIS J. BRINDLEY.
MDCCXLIX.

31. MAR. [illegible]

C. VALERII

CATULLI VERONENSIS

AD

CORNELIUM NEPOTEM

LIBER

I.

QUOI dono lepidum novum libellum,
Arida modo pumice expolitum?
Corneli, tibi. namque tu ſolebas
Meas eſſe aliquid putare nugas
Jam tum, cum auſus es unus Italorum
Omne ævum tribus explicare chartis,
Doctis, Jupiter! & laborioſis.
Quare habe tibi quicquid hoc libelli eſt,
Qualecunque: quod, o patrona Virgo,
Plus uno maneat perenne ſeclo.

AD PASSEREM LESBIÆ. II.

PASSER deliciæ meæ puellæ,
Quicum ludere, quem in ſinu tenere,
Quoi primum digitum dare appetenti,
Et acres ſolet incitare morſus,
Cum deſiderio meo nitenti
Carum neſcio quid lubet jocari,
(Ut ſolatiolum ſui doloris
Credo, ut tum gravis acquieſcat ardor)
Tecum ludere, ſicut ipſa, poſſem,
Et triſtes animi levare curas,
Tam gratum mihi, quam ferunt puellæ
Pernici aureolum fuiſſe malum,
Quod zonam ſolüit diu ligatam.

ı tam bene, quam puella matrem :
ſeſe a gremio illius movebat ;
circumſiliens modo huc, modo illuc,
ılam dominam uſque pipiabat.
ıunc it per iter tenebricoſum
, unde negant redire quenquam.
ıbis male ſit, malæ tenebræ
, quæ omnia bella devoratis ;
bellum mihi paſſerem abſtuliſtis.
ſtum male ! o miſelle paſſer !
nunc opera meæ puellæ
lo turgiduli rubent ocelli.

DEDICATIO PHASELI. IV.

I A S E L U S ille, quem videtis hoſpites,
Ait fuiſſe navium celerrimus ;
ıe ullius natantis impetum trabis
ıiſſe præterire, ſive palmulis
ı foret volare, ſive linteo.
ɔc negat minacis Adriatici
ıre litus, inſulaſve Cycladas,

Tuo imbuisse palmulas in æquore;
Et inde tot per impotentia freta
Herum tulisse, læva, sive dextera
Vocaret aura, sive utrumque Jupiter
Simul secundus incidisset in pedem:
Neque ulla vota litoralibus Deis
Sibi esse facta, cum veniret a mare
Novissimo hunc ad usque limpidum lacum.
Sed hæc prius fuere: nunc recondita
Senet quiete, seque dedicat tibi
Gemelle Castor, & gemelle Castoris.

AD LESBIAM. V.

VIVAMUS, mea Lesbia, atque amemus,
Rumoresque senum severiorum
Omnes unius æstimemus assis.
oles occidere, & redire possunt:
obis, cum semel occidit brevis lux,
ox est perpetua una dormienda.
mî basia mille, deinde centum,
in mille altera, da secunda centum,
inde usque altera mille, deinde centum:
n cum millia multa fecerimus,
turbabimus illa, ne sciamus,
e quis malus invidere possit,
tantum sciat esse basiorum.

AD FLAVIUM. VI.

VI, delicias tuas Catullo,
i sint illepidæ, atque inelegantes,
icere, nec tacere posses.
escio quid febriculosi
igis: hoc pudet fateri.
non viduas jacere noctes,
am tacitum cubile clamat,
Syrio fragrans olivo;
e peraque & hic, & illic
emulique quassa lecti

AD LESBIAM. V

QUÆRIS quot mihi basiationes
Tuæ, Lesbia, sint satis, superque
Quam magnus numerus Libyssæ arenæ
Laserpiciferis jacet Cyrenis,
Oraclum Jovis inter æstuosi,
Et Batti veteris sacrum sepulcrum;
Aut quam sidera multa, cum tacet nox,
Furtivos hominum vident amores;
Tam te basia multa basiare
Vesano satis, & super Catullo est:
Quæ nec pernumerare curiosi
Possint, nec mala fascinare lingua.

AD SEIPSUM. VIII

MISER Catulle, desinas ineptire,
Et, quod vides perisse, perditum d
Fulsere quondam candidi tibi soles,
Cum ventitabas, quo puella ducebat
Amata nobis, quantum amabitur nulla

[redacted]

Sceleſta, noctem. quæ tibi manet vita ?
Quis nunc te adibit ? quoi videberis bella ?
Quem nunc amabis ? cujus eſſe diceris ?
Quem baſiabis ? quoi labella mordebis ?
At tu, Catulle, obſtinatus obdura.

AD VERANNIUM. IX.

VERANNI omnibus e meis amicis
Antiſtans mihi millibus trecentis,
Veniſtine domum ad tuos penates,
Fratreſque unanimos, anumque matrem ?
Veniſti ? o mihi nuncii beati !
Viſam te incolumem, audiamque Iberûm
Narrantem loca, facta, nationes,
Ut mos eſt tuus : applicanſque collum,
Jucundum os, oculoſque ſuaviabor.
O quantum eſt hominum beatiorum,
Quid me lætius eſt, beatiuſve ?

DE VARI SCORTO. X.

VARUS me meus ad ſuos amores
Viſum duxerat e foro otioſum :
Scortillum, ut mihi tum repente viſum eſt,
Non ſane illepidum, nec invenuſtum.
Huc ut venimus, incidere nobis
Sermones varii : in quibus, quid eſſet
Jam Bithynia, quomodo ſe haberet,
Et quonam mihi profuiſſet ære.
Reſpondi, id quod erat ; nihil neque ipſis,
Nec prætoribus eſſe, nec cohorti,
Cur quiſquam caput unctius referret ;
Præſertim quibus eſſet irrumator
Prætor, nec faceret pili cohortem.
At certe tamen, inquiunt, quod illic
Natum dicitur eſſe, comparaſti
Ad lecticam homines. Ego, ut puellæ
Unum *me facerem* beatiorem,

. ..., ..., mi Catulle, pa
Istos commoda, nam volo ad Serapin
Deferri. Mane me, inquii puellæ:
Istud, quod modo dixeram me habere,
Fugit me ratio. meus sodalis
Cinna est Caius; is sibi paravit.
Verum utrum illius, an mei, quid ad m
Utor tam bene, quam mihi pararim.
Sed tu insulsa male, & molesta vivis,
Per quam non licet esse negligentem.

AD FURIUM ET AUREL

FURI, & Aureli, comites Catulli,
Sive in extremos penetrabit Indos
Litus ut longe resonante Eoa
Tunditur unda:
Sive in Hircanos, Arabasque molles,
Seu Sacas, sagittiferosque Parthos,
Sive qua septemgeminus colorat
Æquora Nilus:
Sive trans altas gradietur Alpes,
Cæsaris vi...

Nullum amans vere, sed identidem omnium
Ilia rumpens.
Nec meum respectet, ut ante, amorem,
Qui illius culpa cecidit, velut prati
Ultimi flos, prætereunte postquam
Fractus aratro est.

AD ASINIUM. XII.

MARRUCINE Asini, manu sinistra
Non belle uteris in joco, atque vino:
Tollis lintea negligentiorum.
Hoc salsum esse putas? fugit te inepte:
Quamvis sordida res, & invenusta est.
Non credis mihi? crede Pollioni
Fratri, qui tua furta vel talento
Mutari velit: est enim leporum
Disertus puer, ac facetiarum.
Quare aut hendecasyllabos trecentos
Expecta, aut mihi linteum remitte:
Quod me non movet æstimatione,
Verum est μνημόσυνον mei sodalis.
Nam sudaria Setaba ex Iberis
Miserunt mihi muneri Fabullus,
Et Verannius. hæc amem necesse est,
Ut Veranniolum meum, & Fabullum.

AD FABULLUM. XIII.

COENABIS bene, mi Fabulle, apud me
Paucis, si tibi Dî favent, diebus;
Si tecum attuleris bonam, atque magnam
Cœnam, non sine candida puella,
Et vino, & sale, & omnibus cachinnis.
Hæc si, inquam, attuleris, venuste noster,
Cœnabis bene: nam tui Catulli
Plenus sacculus est aranearum.
Sed contra accipies meros amores,
Seu quid suavius, elegantiusve est:

Calve, munere isto
Odissem te odio Vatiniano.
Nam quid feci ego, quidve sum locutus,
Cur me tot male perderes poetis?
Il Dî mala multa dent clienti,
Qui tantum tibi misit impiorum.
Quod si (ut suspicor) hoc novum, ac repertum
unus dat tibi Sulla literator,
on est mî male, sed bene, ac beate,
uod non dispereunt tui labores.
magni, horribilem, & sacrum libellum!
iem tu scilicet ad tuum Catullum
sti, continuo ut die periret,
urnalibus, optimo dierum.
n, non hoc tibi, false, sic abibit.
n si luxerit, ad librariorum
ram scrinia: Cæsios, Aquinios,
enum, omnia colligam venena,
e his suppliciis remunerabor.
hinc interea valete, abite
, unde malum pedem tulistis.

AD AURELIUM. XVI.

COMMENDO tibi me, ac meos amores,
Aureli. veniam peto pudentem,
Ut, ſi quicquam animo tuo cupiſti,
Quod caſtum expeteres, & integellum,
Conſerves puerum mihi pudice:
Non dico a populo; nihil veremur
Iſtos, qui in platea modo huc, modo illuc
In re prætereunt ſua occupati:
Verum a te metuo, tuoque pene
Infeſto pueris bonis, maliſque:
Quem tu, qua lubet, ut lubet, moveto
Quantum vis, ubi erit foris, paratum.
Hunc unum excipio, ut puto, pudenter.
Quod ſi te mala mens, furorque vecors
In tantam impulerit, ſceleſte, culpam,
Ut noſtrum inſidiis caput laceſſas;
Ah tum te miſerum, malique fati,
Quem attractis pedibus, patente porta,
Percurrent raphanique, mugileſque.

AD AURELIUM ET FURIUM. XVII.

PÆDICABO ego vos, & irrumabo
Aureli pathice, & cinæde Furi;
Qui me ex verſiculis meis putaſtis,
Quod ſint molliculi, parum pudicum.
Nam caſtum eſſe decet pium poetam
Ipſum; verſiculos nihil neceſſe eſt:
Qui tum denique habent ſalem, ac leporem,
Si ſint molliculi, ac parum pudici,
Et quod pruriat incitare poſſint,
Non dico pueris, ſed his piloſis
Qui duros nequeunt movere lumbos.
Vos, quid millia multa baſiorum
Legiſtis, male me marem putaſtis:
Pædicabo ego vos, & irrumabo.

... quo vel Salisubsili sacra suscipiunto ;
Munus hoc mihi maximi da, Colonia, risus.
Quendam municipem meum de tuo volo pon
Ire præcipitem in lutum, per caputque, pede
Verum totius ut lacus, putidæque paludis
Lividissima, maximeque est profunda vorago.
Insulsissimus est homo, nec sapit pueri instar
Bimuli, tremula patris dormientis in ulna :
Quoi cum sit viridissimo nupta flore puella,
Ut puella tenellulo delicatior hœdo,
Asservanda nigerrimis diligentius uvis ;
Ludere hanc sinit, ut lubet, nec pili facit un
Nec se sublevat ex sua parte ; sed velut alnus
In fossa Liguri jacet suppernata securi,
Tantundem omnia sentiens, quam si nulla sit us
Talis iste meus stupor nil videt, nihil audit :
Ipse quis sit, utrum sit, an non sit, id quoque n
Nunc eum volo de tuo ponte mittere pronum,
Si pote stolidum repente excitare veternum,
Et supinum animum in gravi derelinquere cœn
Ferream ut soleam tenaci in vorágine mula

[redacted]

Frustra: nam insidias mihi instruentem
Tangam te prior irrumatione.
Atqui, si id faceres satur, tacerem:
Nunc ipsum id doleo, quod esurire
Meus jam puer, & sitire discet.
Quare desine, dum licet pudico;
Ne finem facias, sed irrumatus.

AD VARUM. XX.

SUFFENUS iste, Vare, quem probe nosti,
Homo est venustus, & dicax, & urbanus,
Idemque longe plurimos facit versus.
Puto esse ego illi millia aut decem, aut plura
Perscripta; nec sic, ut fit, in palimpsesto
Relata: chartæ regiæ, novi libri,
Novi umbilici, lora rubra, membrana
Directa plumbo, & pumice omnia æquata.
Hæc cum legas, tum bellus ille, & urbanus
Suffenus, unus caprimulgus, aut fossor
Rursus videtur; tantum abhorret, ac mutat.
Hoc quid putemus esse? qui modo scurra,
Aut si quid hac re tritius videbatur,
Idem inficeto est inficetior rure,
Simul poemata attigit: neque idem unquam
Æque est beatus, ac poema cum scribit:
Tam gaudet in se, tamque se ipse miratur.
Nimirum idem omnes fallimur; neque est quisquam,
Quem non in aliqua re videre Suffenum
Possis. suus quoique attributus est error;
Sed non videmus manticæ quod in tergo est.

AD FURIUM. XXI.

FURI, quoi neque servus est, neque arca,
Nec cimex, neque araneus, neque ignis;
Verum est & pater, & noverca, quorum
Dentes vel silicem comesse possunt;

Atqui corpora ſicciora cornu,
Aut ſi quid magis aridum eſt, habetis,
Sole, & frigore, & eſuritione.
Quare non tibi ſit bene, ac beate?
A te ſudor abeſt, abeſt ſaliva,
Mucuſque, & mala pituita naſi.
Hanc ad munditiem adde mundiorem,
Quod culus tibi purior ſalillo eſt,
Nec toto decies cacas in anno;
Atque id durius eſt faba, & lapillis:
Quod tu ſi manibus teras, fricesque,
Non unquam digitum inquinare poſſis.
Hæc tu commoda tam beata, Furi,
Noli ſpernere, nec putare parvi;
Et ſeſtertia, quæ ſoles, precari
Centum deſine: nam ſat es beatus.

AD JUVENTIUM. XXII.

O Qui floſculus es Juventiorum.

AD THALLUM. XXIII.

CINÆDE Thalle mollior cuniculi capillo,
Vel anseris medullula, vel imula oricilla,
Vel pene languido senis, situque araneoso;
Idemque Thalle turbida rapacior procella,
Cum de via mulier aves ostendit oscitantes,
Remitte pallium mihi meum, quod invo'asti,
Sudariumque Setabum, catagraphosque Thynos,
Inepte, quæ palam soles habere tanquam avita:
Quæ nunc tuis ab unguibus reglutina & remitte:
Ne laneum latusculum, natesque mollicellas
Inusta turpiter tibi flagella conscribillent;
Et insolenter æstues, velut minuta magno
Deprensa navis in mari, vesaniente vento.

AD FURIUM. XXIV.

FURI, villula nostra non ad Austri
Flatus opposita est, nec ad Favonî,
Nec sævi Boreæ, aut Apeliotæ;
Verum ad millia quindecim, & ducentos.
O ventum horribilem, atque pestilentem!

AD PUERUM. XXV.

MINISTER vetuli puer Falerni,
Inger mî calices amariores,
Ut lex Postumiæ jubet magistræ,
Ebriosa acina ebriosioris.
At vos, quo lubet, hinc abite lymphæ,
Vini pernicies, & ad severos
Migrate: hic merus est Thyonianus.

AD VERANNIUM ET FABULLUM. XXVI.

PISONIS comites, cohors inanis,
Aptis sarcinulis, & expeditis,
Veranni optime, tuque mi Fabulle,
Quid rerum geritis? satisne cum isto

Farti estis. pete nobiles amicos.
At vobis mala multa Dî, Deæque
Dent, opprobria Romuli, Remique.

DE MAMURRA. XX

QUIS hoc potest videre, quis potest
Nisi impudicus, & vorax, & aleo,
Mamurram habere, quod comata Gallia
Habebat uncti, & ultima Britannia?
Cinæde Romule, hæc videbis, & feres?
Et ille nunc superbus, & superfluens
Perambulabit omnium cubilia,
Ut albulus columbus, aut Adoneus?
Cinæde Romule, hæc videbis, & feres?
Es impudicus, & vorax, & aleo.
Eone nomine, Imperator unice,
Fuisti in ultima Occidentis insula,
Ut ista vestra diffututa mentula
Ducenties comesset, aut trecenties?
Quid est? ait sinistra liberalitas.

AD ALPHENUM. XXVIII.

ALPHENE immemor, atque unanimis falſe ſoda-
Jam te nil miſeret, dure, tui dulcis amiculi. [libus ;
Jam me prodere, jam non dubitas fallere, perfide.
Nec facta impia fallacum hominum cœlicolis placent,
Quæ tu negligis, ac me miſerum deſeris in malis.
Eheu quid faciant dehinc homines, quoive habeant fidem?
Certe tute jubebas animam tradere, inique, me
Inducens in amorem, quaſi tuta omnia mî forent.
Idem nunc retrahis te, ac tua dicta omnia, factaque
Ventos irrita ferre, ac nebulas aereas ſinis.
Si tu oblitus es, at Dî meminerunt, meminit Fides:
Quæ te ut pœniteat poſtmodo facti faciet tui.

AD SIRMIONEM PENINSULAM. XXIX.

PENINSULARUM Sirmio, inſularumque
Ocelle, quaſcunque in liquentibus ſtagnis,
Marique vaſto fert uterque neptunus ;
Quam te libenter, quamque lætus inviſo,
Vix mî ipſe credens Thyniam, atque Bithynos
Liquiſſe campos, & videre te in tuto.
O quid ſolutis eſt beatius curis
Cum mens onus reponit, ac peregrino
Labore feſſi venimus larem ad noſtrum,
Deſideratoque acquieſcimus lecto?
Hoc eſt, quod unum eſt pro laboribus tantis.
Salve, o venuſta Sirmio, atque hero gaude ;
Gaudete, voſque Lariæ lacus undæ ;
Ridete quidquid eſt domi cachinnorum.

AD IPSITHILLAM. XXX.

AMABO, mea dulcis Ipſithilla,
Meæ deliciæ, mei lepores,
Jube ad te veniam meridiatum.

...tundo tunicamque, palliumque.

AD VIBENNIOS. XXXI.

O Furum optime balneariorum
Vibenni pater, & cinæde fili,
Nam dextra pater inquinatiore,
Culo filius est voraciore.
Cur non exsilium, malasque in oras
Itis? quandoquidem patris rapinæ
Notæ sunt populo; & nates pilosas,
Fili, non potes asse venditare.

SECULARE CARMEN AD DIAN XXXII.

DIANÆ sumus in fide
Puellæ, & pueri integri.
Dianam pueri integri,
Puellæque canamus.
O Latonia, maximi
Magna progenies Jovis,

[redacted]

Tu curſu, Dea, menſtruo
Metiens iter annuum,
Ruſtica agricolæ bonis
Tecta frugibus exples.
Sis quocunque tibi placet
Sancta nomine, Romulique
Antiquam, ut ſolita es, bona
Soſpites ope gentem.

CÆCILIUM INVITAT. XXXIII.

POETÆ tenero meo ſodali
Velim Cæcilio, papyre, dicas,
Veronam veniat, Novi relinquens
Comi mœnia, Lariumque litus.
Nam quaſdam volo cogitationes
Amici accipiat ſui, meique.
Quare, ſi ſapiet, viam vorabit;
Quamvis candida millies puella
Euntem revocet, manuſque collo
Ambas injiciens roget morari:
Quæ nunc, ſi mihi vera nunciantur,
Illum deperit impotente amore.
Nam quo tempore legit inchoatam
Dindymi dominam; ex eo miſellæ
Ignes interiorem edunt medullam.
Ignoſco tibi, Sapphica puella
Muſa doctior; eſt enim venuſte
Magna Cæcilio inchoata mater.

IN ANNALES VOLUSII. XXXIV.

ANNALES Voluſi, cacata charta,
Votum ſolvite pro mea puella.
Nam ſanctæ Veneri, Cupidinique
Vovit, ſi ſibi reſtitutus eſſem,
Deſiſſemque truces vibrare iambos,
Electiſſima peſſimi poetæ

Colis, quæque Amathunta, quæque Golgos,
Quæque Dyrrachium, Adriæ tabernam,
Acceptum face, redditumque votum,
Si non illepidum, neque invenustum est.
At vos interea venite in ignem
Pleni ruris, & inficetiarum,
Annales Volusi, cacata charta.

AD CONTUBERNALES. X

SALAX taberna, vosque contubernales,
A pileatis nona fratribus pila,
Solis putatis esse mentulas vobis?
Solis licere, quicquid est puellarum
Confutuere, & putare cæteros hircos?
An, continenter quod sedetis insulsi
Centum, aut ducenti, non putatis ausurum
Me una ducentos irrumare sessores?
Atqui putate: namque totius vobis
Frontem tabernæ scipionibus scribam.
Puella nam mea, quæ meo sinu fugit.

AD CORNIFICIUM. XXXVI.

MALE eſt, Cornifici, tuo Catullo,
Male eſt mehercule, & laborioſe,
Magiſque, & magis in dies, & horas:
Quem tu, quod minimum, facillimumque eſt,
Qua ſolatus es allocutione?
Iraſcor tibi. ſic meos amores?
Paulum quod lubet allocutionis,
Mœſtius lacrymis Simonideis.

IN EGNATIUM. XXXVII.

EGNATIUS, quod candidos habet dentes,
Renidet uſquequaque: ſeu ad rei ventum eſt
Subſellium, cum orator excitat fletum,
Renidet ille: ſeu pii ad rogum filî
Lugetur, orba cum flet unicum mater,
Renidet ille: quicquid eſt, ubicunque eſt,
Quodcunque agit, renidet. hunc habet morbum,
Neque elegantem, ut arbitror, neque urbanum.
Quare monendus es mihi, bone Egnati;
Si urbanus eſſes, aut Sabinus, aut Tiburs,
Aut paſtus Umber, aut obeſus Etruſcus,
Aut Lanuvinus ater, atque dentatus,
Aut Tranſpadanus (ut meos quoque attingam)
Aut quilibet, qui puriter lavit dentes;
Tamen renidere uſquequaque te nollem:
Nam riſu inepto res ineptior nulla eſt.
Nunc Celtiberus, Celtiberia in terra
Quod quiſque minxit, hoc ſolet ſibi mane
Dentem. atque ruſſam defricare gingivam:
Ut, quo iſte veſter expolitior dens eſt,
Hoc te amplius bibiſſe prædicet loti.

... qua iubet esse notus optas?
Eris; quandoquidem meos amores
Cum longa voluisti amare poena.

DE SCORTO MAMURRÆ. XXX

AIN'? sana puella defututa
Tota, millia me decem poposcit?
Ista turpiculo puella naso,
Decoctoris amica Formiani?
Propinqui, quibus est puella curae,
Amicos, medicosque convocate.
Non est sana puella, nec rogate
Qualis sit. solet haec imaginosum.

AD MOECHAM. XL.

ADESTE hendecasyllabi, quot estis
Omnes undique, quotquot estis omnes.
ocum me putat esse moecha turpis,
t negat mihi vestra reddituram
ugillaria: si pati potestis,
ersequamur eam, & ...

[redacted]

Quod ſi non aliud pote eſt, ruborem
Ferreo canis exprimamus ore.
Conclamate iterum altiore voce ;
Mœcha putida, redde codicillos,
Redde, putida mœcha, codicillos.
Sed nil proficimus ; nihil movetur.
Mutanda eſt ratio, moduſque vobis,
Si quid proficere amplius poteſtis.
Pudica, & proba redde codicillos.

AD AMICAM FORMIANI. XLI.

SALVE, nec minimo puella naſo,
Nec bello pede, nec nigris ocellis,
Nec longis digitis, nec ore ſicco,
Nec ſane nimis elegante lingua,
Decoctoris amica Formiani.
Ten' provincia narrat eſſe bellam ?
Tecum Lesbia noſtra comparatur ?
O ſeclum inſipiens, & infacetum !

AD FUNDUM. XLII.

O Funde noſter, ſeu Sabine, ſeu Tiburs,
Nam te eſſe Tiburtem autumant, quibus non eſt
Cordi Catullum lædere : at quibus cordi eſt,
Quovis Sabinum pignore eſſe contendunt.
Sed ſeu Sabine, ſive verius Tiburs,
Fui libenter in tua ſuburbana
Villa, malamque pectore expuli tuſſim :
Non immerenti quam mihi meus venter,
Dum ſumtuoſas appeto, dedit, cœnas.
Nam Sextianus dum volo eſſe conviva,
Orationem in Antium petitorem
Plenam veneni, & peſtilentiæ legit :
Hic me gravedo frigida, & frequens tuſſis
Quaſſavit, uſquedum in tuum ſinum fugi,
Et me recuravi otioque, & urtica.

DE ACME ET SEPTIMIO. XI

ACMEN Septimius suos amores
Tenens in gremio, Mea, inquit, Acme,
Ni te perdite amo. atque amare porro
Omnes sum assidue paratus annos,
Quantum qui pote plurimum perire;
Solus in Libya, Indiaque tosta,
Cæsio veniam obvius leoni.
Hoc ut dixit, Amor sinistram, ut ante
Dextram sternuit approbationem.
At Acme leviter caput reflectens,
Et dulcis pueri ebrios ocellos
Illo purpureo ore suaviata,
Sic, inquit, mea vita Septimille,
Huic uni domino usque serviamus,
Ut multo mihi major, acriorque
Ignis mollibus ardet in medullis.
Hoc ut dixit, Amor sinistram, ut ante
Dextram sternuit approbationem.

[redacted]

VALEDICIT BITHYNIÆ. XLIV.

JAM ver egelidos refert tepores,
Jam cœli furor æquinoctialis
Jucundis Zephyri silescit auris.
Linquantur Phrygii, Catulle, campi,
Nicææque ager uber æstuosæ;
Ad claras Asiæ volemus urbes.
Jam mens prætrepidans avet vagari:
Jam læti studio pedes vigescunt.
O dulces comitum valete cœtus,
Longe quos simul a domo profectos,
Diverse variæ viæ reportant.

AD PORCIUM ET SOCRATIONEM. XLV.

PORCI, & Socration, duæ sinistræ
Pisonis, scabies famesque Mundi;
Vos Veranniolo meo, & Fabullo
Verpus præposuit Priapus ille?
Vos convivia lauta sumtuose
De die facitis; mei sodales
Quærunt in trivio vocationes?

AD JUVENTIUM. XLVI.

MELLITOS oculos tuos, Juventi,
Si quis me sinat usque basiare,
Usque ad millia basiem trecenta,
Nec unquam inde ero satur futurus:
Non, si densior aridis aristis
Sit nostræ seges osculationis.

AD M TULLIUM. XLVII.

DISERTISSIME Romuli nepotum,
Quot sunt, quotque fuere, Marce Tulli,
Quotque *post aliis erunt* in annis;

[illegible]
Multum lusimus in meis tabellis,
Ut convenerat esse delicatos :
Scribens versiculos uterque nostrûm,
Ludebat numero modo hoc, modo illoc,
Reddens mutua per jocum, atque vinum.
Atque illinc abii, tuo lepore
Incensus, Licini, facetiisque,
Ut nec me miserum cibus juvaret,
Nec somnus tegeret quiete ocellos ;
Sed toto indomitus furore lecto
Versarer, cupiens videre lucem,
Ut tecum loquerer, simulque ut essem.
At defessa labore membra postquam
Semimortua lectulo jacebant,
Hoc, jucunde, tibi poema feci,
Ex quo perspiceres meum dolorem.
Nunc audax cave sis, precesque nostras,
Oramus, cave despuas, ocelle,
Ne pœnas Nemesis reponat : Ate
Est vehemens Dea ; lædere hanc caveto.

Lingua sed torpet; tenues sub artus
Flamma dimanat; sonitu suopte
Tintinant aures; gemina teguntur
Lumina nocte.
Otium, Catulle, tibi molestum est:
Otio exsultas, nimiumque gestis.
Otium & reges prius, & beatas
Perdidit urbes.

AD SEIPSUM DE STRUMA ET VATINIO. L.

QUID est, Catulle, quid moraris emori?
Sella in curuli Struma Nonius sedet:
Per consulatum pejerat Vatinius.
Quid est, Catulle, quid moraris emori?

DE QUODAM ET CALVO. LI.

RISI nescio quem modo in corona,
Qui, cum mirifice Vatiniana
Meus crimina Calvus explicasset,
Admirans ait hæc, manusque tollens;
Dî magni, salaputium disertum!

* * * LII.

OTHONIS caput oppido est pusillum
Etri rustica semilauta crura,
Subtile, & leve peditum Libonis.
Sed non omnia displicere vellem
Tibi, & Fuffitio seni recocto.
* * *
Irascere iterum meis iambis
Immerentibus, unice Imperator.

Te in circo, te in omnibus libellis,
Te in templo superi Jovis sacrato,
In Magni simul ambulatione.
Femellas omnes, amice, prendi;
Quas vultu vidi tamen sereno,
Has vel te sic ipse flagitabam,
Camerium mihi, pessimæ puellæ.
Quædam, inquit, nudum sinum reducens,
En hic in roseis latet papillis.
Sed te jam ferre Herculei labos est.
Tanto te in fastu negas, amice.
Dic nobis ubi sis futurus: ede hoc
Audacter, committe, crede luci.
Num te lacteolæ tenent puellæ?
Si linguam clauso tenes in ore,
Fructus projicies amoris omnes:
Verbosa gaudet Venus loquela.
Vel, si vis, licet obseres palatum,
Dum vestri sim particeps amoris.
Non custos si fingar ille Cretum,
Non Ladas si ego, penninesve [illegible]

[redacted]

AD CATONEM. LIV.

O Rem ridiculam, Cato, & jocoſam,
Dignamque auribus, & tuo cachinno :
Ride, quicquid amas, Cato, Catullum ;
Res eſt ridicula, & nimis jocoſa.
Deprendi modo pupulum puellæ
Criſſantem ; hunc ego, ſi placet Dionæ,
Protelo rigida mea cecidi.

IN MAMURRAM ET CÆSAREM. LV.

PULCHRE convenit improbis cinædis
Mamurræ pathicoque, Cæſarique ;
Nec mirum : maculæ pares utriſque,
Urbana altera, & illa Formiana,
Impreſſæ reſident, nec eluentur.
Morboſi pariter, gemelli utrique,
Uno in lectulo, erudituli ambo :
Non hic, quam ille, magis vorax adulter :
Rivales ſocii puellularum.
Pulchre convenit improbis cinædis.

AD CÆLIUM DE LESBIA. LVI.

CÆLI, Lesbia noſtra, Lesbia illa,
Illa Lesbia, quam Catullus unam
Plus quam ſe, atque ſuos amavit omnes,
Nunc in quadriviis, & angiportis,
Glubit magnanimos Remi nepotes.

DE RUFA. LVII.

BONONIENSIS Rufa Rufulum fellat
Uxor Meneni ? ſæpe quam in ſepulcretis
Vidiſtis ipſo rapere de rogo cœnam,
Cum devolutum ex igne proſequens panem,
A ſemiraſo *tunderetur* uſtore ?

Te in circo, te in omnibus libellis,
Te in templo superi Jovis sacrato,
In Magni simul ambulatione.
Femellas omnes, amice, prendi;
Quas vultu vidi tamen sereno,
Has vel te sic ipse flagitabam,
Camerium mihi, pessimæ puellæ.
Quædam, inquit, nudum sinum reducens,
En hic in roseis latet papillis.
Sed te jam ferre Herculei labos est.
Tanto te in fastu negas, amice.
Dic nobis ubi sis futurus: ede hoc
Audacter, committe, crede luci.
Num te lacteolæ tenent puellæ?
Si linguam clauso tenes in ore,
Fructus projicies amoris omnes:
Verbosa gaudet Venus loquela.
Vel, si vis, licet obseres palatum,
Dum vestri sim particeps amoris.
Non custos si fingar ille Cretum,
Non Ladas si ego, pennipesve Perseus;

AD CATONEM. LIV.

O Rem ridiculam, Cato, & jocosam,
Dignamque auribus, & tuo cachinno:
Ride, quicquid amas, Cato, Catullum;
Res est ridicula, & nimis jocosa.
Deprendi modo pupulum puellæ
Crissantem; hunc ego, si placet Dionæ,
Protelo rigida mea cecidi.

IN MAMURRAM ET CÆSAREM. LV.

PULCHRE convenit improbis cinædis
Mamurræ pathicoque, Cæsarique;
Nec mirum: maculæ pares utrisque,
Urbana altera, & illa Formiana,
Impressæ resident, nec eluentur.
Morbosi pariter, gemelli utrique,
Uno in lectulo, erudituli ambo:
Non hic, quam ille, magis vorax adulter:
Rivales socii puellularum.
Pulchre convenit improbis cinædis.

AD CÆLIUM DE LESBIA. LVI.

CÆLI, Lesbia nostra, Lesbia illa,
Illa Lesbia, quam Catullus unam
Plus quam se, atque suos amavit omnes,
Nunc in quadriviis, & angiportis,
Glubit magnanimos Remi nepotes.

DE RUFA. LVII.

BONONIENSIS Rufa Rufulum fellat
Uxor Meneni? sæpe quam in sepulcretis
Vidistis ipso rapere de rogo cœnam,
Cum devolutum ex igne prosequens panem,
A semiraso *tunderetur* ustore?

Contemtam haberes ? o nimis fero corde !

JULIÆ & MANLII EPITHALAMIUM.

COLLIS o Heliconii
Cultor, Uraniæ genus,
Qui rapis teneram ad virum
Virginem, o Hymenææ Hymen,
Hymen o Hymenææ ;
Cinge tempora floribus
Suave olentis amaraci :
Flammeum cape : lætus huc
Huc veni, niveo gerens
Luteum pede foccum :
Excitusque hilari die,
Nuptialia concinens
Voce carmina tinnula,
Pelle humum pedibus : manu
Pineam quate tedam.
Namque Julia Manlio,
Qualis Idalium colens

Rupis Aonios ſpecus,
Nympha quos ſuper irrigat
Frigerans Aganippe;
Ac domum dominam voca
Conjugis cupidam novi,
Mentem amore revinciens,
Ut tenax edera huc, & huc
Arborem implicat errans.
Vos item ſimul integræ
Virgines, quibus advenit
Par dies, agite, in modum
Dicite; o Hymenæe Hymen,
Hymen o Hymenæe:
Ut lubentius audiens,
Se citarier ad ſuum
Munus, huc aditum ferat
Dux bonæ Veneris, boni
Conjugator amoris.
Quis Deus magis ah magis
Eſt petendus amantibus?
Quem colent homines magis
Cœlitum? o Hymenæe Hymen,
Hymen o Hymenæe.
Te ſuis tremulus parens
Invocat: tibi virgines
Zonula ſolüunt ſinus:
Te timens cupida novos
Captat aure maritos:
Tu fero juveni in manus
Floridam ipſe puellulam
Matris e gremio ſuæ
Dedis. o Hymenæe Hymen,
Hymen o Hymenæe.
Nil poteſt ſine te Venus,
Fama quod bona comprobet,
Commodi capere: at poteſt,
Te volente. quis huic Deo

... queat dare præsides
Terra finibus: at queat,
Te volente. quis huic Deo
Compararier ausit?
Claustra pandite januæ:
Virgo adest. viden, ut faces
Splendidas quatiunt comas?
Sed moraris, abit dies;
Prodeas, nova nupta.
Tardet ingenuus pudor,
Quem tamen magis audiens
Flet, quod ire necesse sit.
Sed moraris, abit dies;
Prodeas, nova nupta.
Flere desine: non tibi,
Aurunculeia, periculum est,
Ne qua femina pulchrior
Clarum ab Oceano diem
Viderit venientem:
Talis in vario solet
Divitis domini hortulo

Deditus vir adultera,
Probra turpia persequens,
A tuis teneris volet
Secubare papillis:
  Lenta qui velut assitas
Vitis implicat arbores,
Implicabitur in tuum
Complexum. sed abit dies;
Prodeas, nova nupta.
  O cubile, quod omnibus
Candido pede lectulis
* * *
* * *
* * *
  Quæ tuo veniunt hero,
Quanta gaudia, quæ vaga
Nocte, quæ media die
Gaudeat! sed abit dies;
Prodeas, nova nupta.
  Tollite, o pueri, faces,
Flammeum video venire.
Ite, concinite in modum,
Io Hymen Hymenææ io,
Io Hymen Hymenææ.
  Ne diu taceat procax
Fescennina locutio;
Nec nuces pueris neget
Desertum domini audiens
Concubinus amorem.
  Da nuces pueris, iners
Concubine: satis diu
Lusisti nucibus: lubet
Jam servire Thalassio.
Concubine, nuces da.
  Sordebam tibi, villice
Concubine, hodie atque heri.
Nunc tuum cinerarius

Scimus hæc tibi, quæ licent,
Sola cognita: ſed marito
Iſta non eadem licent.
Io Hymen Hymenæe io,
Io Hymen Hymenæe.
  Nupta tu quoque, quæ tuus
Vir petet, cave ne neges;
Ne petitum aliunde eat.
Io Hymen Hymenæe io,
Io Hymen Hymenæe.
  En tibi domus ut potens,
Et beata viri tui!
Quæ tibi, ſine, ſerviat,
(Io Hymen Hymenæe io,
Io Hymen Hymenæe)
  Uſque dum tremulum movens
Cana tempus anilitas
Omnia omnibus annuit.
Io Hymen Hymenæe io,
Io Hymen Hymenæe.
  Tranſfer omine cum bono

[redacted]

Illi non minus, ac tibi
Pectore uritur intimo
Flamma, fed penite magis.
Io Hymen Hymenææ io,
Io Hymen Hymenææ.
Mitte brachiolum teres,
Prætextate, puellulæ;
Jam cubile adeant viri.
Io Hymen Hymenææ io,
Io Hymen Hymenææ.
Vos bonæ fenibus viris
Cognitæ bene feminæ,
Collocate puellulam.
Io Hymen Hymenææ io,
Io Hymen Hymenææ.
Jam licet venias, marite:
Uxor in thalamo eft tibi
Ore floridulo nitens,
Alba parthenice velut,
Luteumve papaver.
At, marite, ita me juvent
Cœlites, nihilominus
Pulcher es; neque te Venus
Negligit. fed abit dies;
Perge, ne remorare.
Non diu remoratus es.
Jam venis. bona te Venus
Juverit, quoniam palam,
Quod cupis, capis, & bonum
Non abfcondis amorem.
Ille pulvis Erythrii
Siderumque micantium
Subducat numerum prius,
Qui veftri numerare vult
Multa millia ludi.
Ludite, ut lubet, & brevi
Liberos date: non decet

...nante labello.

Sit tuo similis patri
Manlio, & facile insciis
Noscitetur ab omnibus,
Et pudicitiam suæ
Matris indicet ore.

Talis illius a bona
Matre laus genus approbet,
Qualis unica ab optima
Matre Telemacho manet
Fama Penelopeo.

Claudite ostia virgines,
Lusimus satis. at boni
Conjuges bene vivite, et
Munere assiduo valentem
Exercete juventam.

CARMEN NUPTIALE.

JUVENES.

VESPER adest, juvenes, consurgite...
Expectata di...

[redacted]

JUVENES.

Non facilis nobis, æquales, palma parata eſt.
Aſpicite, innuptæ ſecum ut meditata requirant.
Non fruſtra meditantur: habent memorabile quod ſit.
Nec mirum: tota penitus quæ mente laborent.
Nos alio mentes, alio diviſimus aures:
Jure igitur vincemur. amat victoria curam.
Quare nunc animos ſaltem committite veſtros:
Dicere jam incipient, jam reſpondere decebit.
Hymen o Hymenæe, Hymen ades o Hymenæe.

PUELLÆ.

Heſpere, qui cœlo fertur crudelior ignis?
Qui gnatam poſſis complexu avellere matris,
Complexu matris retinentem avellere gnatam,
Et juveni ardenti caſtam donare puellam.
Quid faciant hoſtes capta crudelius urbe?
Hymen o Hymenæe, Hymen ades o Hymenæe.

JUVENES.

Heſpere, qui cœlo lucet jucundior ignis?
Qui deſponſa tua firmes connubia flamma,
Quæ pepigere viri, pepigerunt ante parentes,
Nec junxere prius, quam ſe tuus extulit ardor.
Quid datur a Divis felici optatius hora?
Hymen o Hymenæe, Hymen ades o Hymenæe.

PUELLÆ.

Heſperus e nobis, æquales, abſtulit unam.
Namque tuo adventu vigilat cuſtodia; ſemper
Nocte latent fures, quos idem ſæpe revertens,
Heſpere, mutato comprendis nomine eoſdem.

JUVENES.

At lubet innuptis ficto te carpere queſtu.
Quid tum ſi carpunt, tacita quem mente requirunt?
Hymen o Hymenæe, Hymen ades o Hymenæe.

[illegible]
Sic virgo dum intacta manet, dum cara ſuis e[illegible]
Cum caſtum amiſit polluto corpore florem,
Nec pueris jucunda manet, nec cara puellis.
Hymen o Hymenæe, Hymen ades o Hymena[illegible]

JUVENES.

Ut vidua in nudo vitis quæ naſcitur arvo,
Nunquam ſe extollit, nunquam mitem educat
Sed tenerum prono deflectens pondere corpus,
Jam jam contingit ſummum radice flagellu[illegible]
Hanc nulli agricolæ, nulli accoluere juvenci
At ſi forte eadem eſt ulmo conjuncta mari[illegible]
Multi illam agricolæ, multi accoluere juven[illegible]
Sic virgo, dum intacta manet, dum inculta ſe[illegible]
Cum par connubium maturo tempore adepta [illegible]
Cara viro magis, & minus eſt inviſa parenti.
At tu ne pugna cum tali conjuge virgo.
Non æquum eſt pugnare, pater quoi tradidit
Ipſe pater cum matre, quibus parere neceſſe [illegible]
Virginitas non tota tua eſt; ex parte parentur[illegible]
[illegible]

[redacted]

Stimulatus ubi furenti rabie, vagus animi
Devolvit illa acuto sibi pondera silice.
Itaque ut relicta sensit sibi membra sine viro,
Et jam recente terræ sola sanguine maculans,
Niveis citata cepit manibus leve typanum,
Typanum tubam Cybelles; tua, mater, initia:
Quatiensque terga tauri teneris cava digitis,
Canere hæc suis adorta est tremebunda comitibus;
Agite, ite ad alta, Gallæ, Cybeles nemora simul,
Simul ite, Dindymenæ dominæ vaga pecora;
Aliena quæ petentes, velut exsules, loca celere
Sectam meam exsecutæ, duce me, mihi comites
Rapidum salum tulistis, truculentaque pelagi,
Et corpus evirastis Veneris nimio odio.
Hilarate hero citatis erroribus animum;
Mora tarda mente cedat; simul ite; sequimini
Phrygiam ad domum Cybelles, Phrygia ad nemora Deæ:
Ubi cymbalûm sonat vox, ubi tympana reboant,
Tibicen ubi canit Phryx curvo grave calamo,
Ubi capita Mænades vi jaciunt ederigeræ,
Ubi sacra sancta acutis ululatibus agitant,
Ubi suevit illa Divæ volitare vaga cohors;
Quo nos decet citatis celerare tripudiis.
Simul hæc comitibus Atys cecinit notha mulier,
Thiasus repente linguis trepidantibus ululat,
Leve tympanum remugit, cava cymbala recrepant,
Viridem citus adit Idam properante pede chorus.
Furibunda simul, anhelans, vaga vadit, animo egens,
Comitata tympano Atys, per opaca nemora dux,
Veluti juvenca vitans onus indomita jugi.
Rapidæ ducem sequuntur Gallæ properipedem.
Itaque, ut domum Cybelles tetigere lassulæ,
Nimio e labore somnum capiunt sine Cerere.
Piger his labante languore oculos sopor operit,
Abit in quiete molli rabidi furor animi.
Sed ubi oris aurei Sol radiantibus oculis
Lustravit æthera album, sola dura, mare ferum,

Ibi maria vasta visens lacrymantibus oculis,
Patriam allocuta moesta est ita voce miseriter ;
Patria, o mea creatrix, patria, o mea genetrix,
Ego quam miser relinquens, dominos ut herifugæ
Famuli solent, ad Idæ tetuli nemora pedem ;
Ut apud nivem, & ferarum gelida stabula forem,
Et earum omnia adirem furibunda latibula :
Ubinam, aut quibus locis te positam, patria, rear ?
Cupit ipsa pupula ad te sibi dirigere aciem,
Rabie fera carens dum breve tempus animus est.
Egone a mea remota hæc ferar in nemora domo ?
Patria, bonis, amicis, genitoribus abero ?
Abero foro, palæstra, stadio, & gymnasiis ?
Miser ah miser, querendum est etiam atque etiam, anir
Quod enim genus figuræ est, ego non quod habuerin
Ego mulier, ego adolescens, ego ephebus, ego puer
Ego gymnasî fui flos, ego eram decus olei :
Mihi januæ frequentes, mihi limina tepida,
Mihi floridis corollis redimita domus erat,
Linquendum ubi esset orto mihi Sole cubiculum.

Agedum, inquit, age ferox, i, face
Face ut hinc furoris ictu reditum in
Mea libere nimis qui fugere imperia
Age, cæde terga cauda, tua verbera
Face cuncta mugienti fremitu loca re
Rutilam ferox torosa cervice quate jul
Ait hæc minax Cybelle, religatque ju
Ferus ipse sese adhortans rapidum incit
Vadit, fremit, refringit virgulta pede
At ubi humida albicantis loca litoris ad
Tenerumque vidit Atyn prope marmora
Facit impetum : ille demens fugit in ne
Ibi semper omne vitæ spatium famula fu
Dea magna, Dea Cybelle, Didymi, Dea
Procul a mea tuus sit furor omnis, hera,
Alios age incitatos, alios age rabidos.

DE NUPTIIS PELEI & THETI

PELIACO quondam prognatæ vertic
Dicuntur liquidas Neptuni nasse per un
Phasidos ad fluctus, & fines Æetæos :
Cum lecti juvenes, Argivæ robora pubis,
Auratam optantes Colchis avertere pellem,
Ausi sunt vada salsa cita decurrere puppi,
Cærula verrentes abiegnis æquora palmis :
Diva quibus retinens in summis urbibus arces
Ipsa levi fecit volitantem flamine currum,
Pinea conjungens inflexæ texta carinæ.
Illa rudem cursu prima imbuit Amphitriten :
Quæ simul ac rostro ventosum proscidit æquor,
Tortaque remigio spumis incanduit unda ;
Emersere feri candenti e gurgite vultus,
Æquoreæ monstrum Nereïdes admirantes :
Illaque haudque alia viderunt luce marinas
Mortales oculi nudato corpore Nymphas,
Nutricum tenus exstantes e gurgite cano.

tædis felicibus aucte
Theſſaliæ columen Peleu, quoi Jupiter ipſe,
Ipſe ſuos Divûm genitor conceſſit amores.
Tene Thetis tenuit pulcherrima Neptunine?
Tene ſuam Tethys conceſſit ducere neptem?
Oceanuſque, mari totum qui amplectitur orbem?
Quæ ſimul optatæ finito tempore luces
Advenere, domum conventu tota frequentat
Theſſalia; oppletur lætanti regia cœtu:
Dona ferunt: præ ſe declarant gaudia vultu.
Deſeritur Scyros; linquunt Phthiotica Tempe,
Cranoniſque domos, ac mœnia Lariſſæa:
Pharſaliam coeunt, Pharſalia tecta frequentant.
Rura colit nemo; molleſcunt colla juvencis:
Non humilis curvis purgatur vinea raſtris:
Non glebam prono convellit vomere taurus:
Non falx attenuat frondatorum arboris umbram:
Squalida deſertis robigo infertur aratris.
Ipſius at ſedes, quacunque opulenta receſſit
Regia, fulgenti ſplendent auro, atque argento:
Candet ebur foliis; collucent pocula menſis.

[redacted]

Utpote fallaci quæ tum primum excita somno
Desertam in sola miseram se cernit arena.
Immemor at juvenis fugiens pellit vada remis,
Irrita ventosæ linquens promissa procellæ.
Quem procul ex alga mœstis Minois ocellis,
Saxea ut effigies bacchantis prospicit Evœ,
Prospicit, & magnis curarum fluctuat undis;
Non flavo retinens subtilem vertice mitram,
Non contecta levi velatum pectus amictu,
Non tereti strophio luctantes vincta papillas:
Omnia quæ toto delapsa e corpore passim
Ipsius ante pedes fluctus salis alludebant.
Sed neque tum mitræ, neque tum fluitantis amictus
Illa vicem curans, toto ex te pectore, Theseu,
Toto animo, tota pendebat perdita mente.
Ah miseram assiduis quam luctibus externavit
Spinosas Erycina serens in pectore curas
Illa tempestate, ferox quo tempore Theseus
Egressus curvis e litoribus Piræi,
Attigit injusti regis Gortynia tecta.
Nam perhibent olim crudeli peste coactam
Androgeoneæ pœnas exsolvere cædis,
Electos juvenes, simul & decus innuptarum
Cecropiam solitam esse dapem dare Minotauro.
Queis angusta malis cum mœnia vexarentur,
Ipse suum Theseus pro caris corpus Athenis
Projicere optavit potius, quam talia Cretam
Funera Cecropiæ ne funera portarentur.
Atque ita nave levi nitens, ac lenibus auris,
Magnanimum ad Minoa venit, sedesque superbas.
Hunc simul ac cupido conspexit lumine virgo
Regia, (quam suaves exspirans castus odores
Lectulus, in molli complexu matris alebat:
Quales Eurotæ progignunt flumina myrtos,
Aurave distinctos educit verna colores)
Non prius ex illo flagrantia declinavit
Lumina, quam cuncto concepit pectore flammam

… languenti corde timores!
Quantum sæpe magis fulgore expalluit auri!
Cum sævum cupiens contra contendere monstrum,
Aut mortem oppeteret Theseus, aut præmia laudis:
Non ingrata, tamen frustra, munuscula Divis
Promittens, tacito suspendit vota labello.
Nam velut in summo quatientem brachia Tauro
Quercum, aut congestam sudanti corpore pinum,
Indomitus turbo contorquens flamine robur
Eruit; illa procul radicibus exturbata
Prona cadit, late quæcumvis obvia frangens:
Sic domito sævum prostravit corpore Theseus
Nequicquam vanis jactantem cornua ventis.
Inde pedem victor multa cum laude reflexit,
Errabunda regens tenui vestigia filo,
Ne Labyrintheis e flexibus egredientem
Tecti frustraretur inobservabilis error.
Sed, quid ego, a primo digressus carmine, plura
Commemorem? ut linquens genitoris filia vultum,
Ut consanguineæ complexum, ut denique matris,
Quæ misero gnatæ fleret deperdita luctu.

Atque hæc extremis mœſtam dixiſſe querelis,
Frigidulos udo ſingultus ore cientem;
Siccine me patriis avectam, perfide, ab oris,
Perfide, deſerto liquiſti in litore, Theſeu?
Siccine diſcedens neglecto numine Divûm
Immemor, ah! devota domum perjuria portas?
Nullane res potuit crudelis flectere mentis
Conſilium? tibi nulla fuit clementia præſto,
Immite ut noſtri vellet miteſcere pectus?
At non hæc quondam nobis promiſſa dediſti
Voce; mihi non hæc miſeræ ſperare jubebas;
Sed connubia læta, ſed optatos hymenæos:
Quæ cuncta aerii diſcerpunt irrita venti.
Jam jam nulla viro juranti femina credat,
Nulla viri ſperet ſermones eſſe fideles:
Qui, dum aliquid cupiens animus prægeſtit apiſci,
Nil metuunt jurare, nihil promittere parcunt;
Sed ſimul ac cupidæ mentis ſatiata libido eſt,
Dicta nihil metuere, nihil perjuria curant.
Certe ego te in medio verſantem turbine lethi
Eripui, & potius germanum amittere crevi,
Quam tibi fallaci ſupremo in tempore deeſſe.
Pro quo dilaceranda feris dabor, alitibuſque
Præda, neque injecta tumulabor mortua terra.
Quænam te genuit ſola ſub rupe leæna?
Quod mare conceptum ſpumantibus exſpuit undis?
Quæ Syrtis, quæ Scylla vorax, quæ vaſta Charybdis,
Talia qui reddis pro dulci præmia vita?
Si tibi non cordi fuerant connubia noſtra,
Sæva quod horrebas priſci præcepta parentis;
Attamen in veſtras potuiſti ducere ſedes,
Quæ tibi jucundo famularer ſerva labore,
Candida permulcens liquidis veſtigia lymphis,
Purpureave tuum conſternens veſte cubile.
Sed quid ego ignaris nequicquam conqueror auris,
Externata malo, quæ nullis ſenſibus auctæ,
Nec miſſas audire queunt, nec reddere voces?

... navita funem;
Nec malus hic celans dulci crudelia forma
Conſilia in noſtris requieſſet ſedibus hoſpes.
Nam quo me referam? quali ſpe perdita nitar?
Idomenioſne petam montes? ah! gurgite lato
Diſcernens Ponti truculentum ubi dividit æquor?
An patris auxilium ſperem? quemne ipſa reliqui
Reſperſum juvenem fraterna cæde ſecuta?
Conjugis an fido conſoler memet amore?
Quine fugit lentos incurvans gurgite remos?
Præterea nullo (litus ſolum) inſula tecto:
Nec patet egreſſus pelagi cingentibus undis.
Nulla fugæ ratio, nulla ſpes: omnia muta,
Omnia ſunt deſerta: oſtentant omnia lethum.
Non tamen ante mihi langueſcent lumina morte,
Nec prius a feſſo ſecedent corpore ſenſus,
Quam juſtam a Divis expoſcam prodita multam,
Cœleſtumque fidem poſtrema comprecer hora.
Quare facta virûm multantes vindice pœna
Eumenides, quibus anguineo redimita capillo
Frons exſpirantis præportat pectoris iras,

it invicto Coelestum numine rector,
tunc & tellus, atque horrida contremuerunt
ora, concussitque micantia sidera mundus.
autem cæca mentem caligine Theseus
situs, oblito dimisit pectore cuncta,
e mandata prius constanti mente tenebat:
cia nec mœsto sustollens signa parenti,
pitem, & ereptum se ostendit visere portum.
mque ferunt, olim classi cum mœnia Divæ
nquentem gnatum ventis concrederet Ægeus,
alia complexum juveni mandata dedisse;
inate mihi longa jucundior unice vita,
inate, ego quem in dubios cogor dimittere casus,
Reddite in extremæ nuper mihi fine senectæ;
Quandoquidem fortuna mea, ac tua fervida virtus
Eripit invito mihi te, quoi languida nondum
Lumina sunt gnati cara saturata figura;
Non ego te gaudens lætanti pectore mittam,
Nec te ferre sinam Fortunæ signa secundæ:
Sed primum multas expromam mente querelas,
Canitiem terra, atque infuso pulvere fœdans;
Inde infecta vago suspendam lintea malo,
Nostros ut luctus, nostræque incendia mentis,
Carbasus obscura dicat ferrugine Ibera.
Quod tibi si sancti concesserit incola Itoni,
(Quæ nostrum genus, ac sedes defendere fretis
Annuit) ut tauri respergas sanguine dextram;
Tum vero facito, ut memori tibi condita corde
Hæc vigeant mandata, nec ulla obliteret ætas.
Ut, simul ac nostros invisent lumina colles,
Funestam antennæ deponant undique vestem,
Candidaque intorti sustollant vela rudentes;
Quamprimum cernens ut læta gaudia mente
Agnoscam, cum te reducem ætas prospera sistet.
Hæc mandata prius constanti mente tenentem
Thesea, ceu pulsæ ventorum flamine nubes
Aerium nivei montis liquere cacumen.

...... mente immemori, talem ipſe rece
Quæ tamen aſpectans cedentem mœſta carir
Multiplices animo volvebat ſaucia curas.
At parte ex alia florens volitabat Iacchus,
Cum thiaſo Satyrorum, & Nyſigenis Silenis.
Te quærens, Ariadna, tuoque incenſus amc
Qui tum alacres paſſim lymphata mente fure
Evœ bacchantes, evœ capita inflectentes.
Horum pars tecta quatiebant cuſpide thyrſos :
Pars e divulſo jactabant membra juvenco :
Pars ſeſe tortis ſerpentibus incingebant :
Pars obſcura cavis celebrabant Orgia ciſtis,
Orgia, quæ fruſtra cupiunt audire profani :
Plangebant alii proceris tympana palmis,
Aut tereti tenues tinnitus ære ciebant :
Multi rauciſonis efflabant cornua bombis,
Barbaraque horribili ſtridebat tibia cantu.
Talibus amplifice veſtis decorata figuris,
Pulvinar complexa ſuo velabat amictu.
Quæ poſtquam cupide ſpectando Theſſala pul
Expleta eſt, ſanctis cœpit decedere Divis

Quorum post abitum, princeps e vertice Pelî
Advenit Chiron portans silvestria dona.
Nam quotcunque ferunt campi, quos Thessala magnis
Montibus ora creat, quos propter fluminis undas
Aura parit flores tepidi fecunda Favoni,
Hos indistinctis plexos tulit ipse corollis,
Queis permulsa domus jucundo risit odore.
Confestim Peneos adest, viridantia Tempe,
Tempe, quæ silvæ cingunt superimpendentes,
Nereïdum linquens claris celebranda choreis:
Non vacuus, namque ille tulit radicitus altas
Fagos, ac recto proceras stipite laurus,
Non sine nutanti platano, lentaque sorore
Flammati Phaetontis, & aeria cupressu.
Hæc circum sedes late contexta locavit,
Vestibulum ut molli velatum fronde vireret.
Post hunc consequitur solerti corde Prometheus,
Extenuata gerens veteris vestigia pœnæ;
Quam quondam, silici restrictus membra catena,
Persolvit, pendens e verticibus præruptis.
Inde pater Divûm sancta cum conjuge, gnatisque
Advenit cœlo, te solum, Phœbe, relinquens,
Unigenamque simul cultricem montibus Idri:
Pelea nam tecum pariter soror aspernata est,
Nec Thetidis tedas voluit celebrare jugales.
Qui postquam niveos flexerunt sedibus artus,
Large multiplici constructæ sunt dape mensæ.
Cum interea infirmo quatientes corpora motu,
Veridicos Parcæ cœperunt edere cantus.
His corpus tremulum complectens undique vestis
Candida purpurea talos incinxerat ora:
At roseo niveæ residebant vertice vittæ,
Æternumque manus carpebant rite laborem:
Læva colum molli lana retinebat amictum;
Dextera tum leviter deducens fila supinis
Formabat digitis; tum prono in pollice torquens,
Libratum tereti versabat turbine fusum:

Carmine, perfidiæ quod poſt nulla arguet ætas.
O decus eximium, magnis virtutibus augens,
Emathiæ tutamen opis, clariſſime nato;
Accipe, quod læta tibi pandunt luce ſorores,
Veridicum oraclum: ſerves quæ fata ſequuntur.
Currite ducentes ſubtemina, currite fuſi.
Adveniet tibi jam portans optata maritis
Heſperus: adveniet fauſto cum ſidere conjux,
Quæ tibi flexanimo mentem perfundat amore,
Languiduloſque paret tecum conjungere ſomnos,
Levia ſubſternens robuſto brachia collo.
Currite ducentes ſubtemina, currite fuſi.
Nulla domus tales unquam contexit amores;
Nullus amor tali conjunxit fœdere amantes;
Qualis adeſt Thetidi, qualis concordia Peleo.
Currite ducentes ſubtemina, currite fuſi.
Naſcetur vobis expers terroris Achilles,
Hoſtibus haud tergo, ſed forti pectore notus:
Qui perſæpe vago victor certamine curſus
Flammea prævertet celeris veſtigia cervæ.

Currite ducentes subtemina, currite fusi.
Namque velut densas prosternens cultor aristas,
Sole sub ardenti flaventia demetit arva;
Trojugenûm infesto prosternet corpora ferro.
Currite ducentes subtemina, currite fusi.
Testis erit magnis virtutibus unda Scamandri,
Quæ passim rapido diffunditur Hellesponto:
Quoius iter cæsis angustans corporum acervis,
Alta tepefaciet permista flumina cæde.
Currite ducentes subtemina, currite fusi.
Denique testis erit morti quoque reddita præda,
Cum teres excelso coacervatum aggere bustum
Excipiet niveos perculsæ virginis artus.
Currite ducentes subtemina, currite fusi.
Nam, simul ac fessis dederit fors copiam Achivis
Urbis Dardaniæ Neptunia solvere vincla,
Alta Polyxenia madefient cæde sepulcra:
Quæ, velut ancipiti succumbens victima ferro,
Projiciet truncum submisso poplite corpus.
Currite ducentes subtemina, currite fusi.
Quare agite optatos animi conjungite amores,
Accipiat conjux felici fœdere Divam,
Dedatur cupido jamdudum nupta marito.
Currite ducentes subtemina, currite fusi.
Non illam nutrix orienti luce revisens,
Hesterno collum poterit circumdare filo.
Currite ducentes subtemina, currite fusi.
Anxia nec mater discordis mœsta puellæ
Secubitu, caros mittet sperare nepotes.
Currite ducentes subtemina, currite fusi.
Talia præfantes quondam, felicia Pelei
Carmina divino cecinerunt omine Parcæ.
Præsentes namque ante domos invisere castas
Heroum, & sese mortali ostendere cœtu
Cœlicolæ, nondum spreta pietate, solebant.
Sæpe pater Divûm templo in fulgente revisens,
Annua dum *festis* venissent sacra diebus,

Cum Delphi tota certatim ex urbe ruentes
Acciperent læti Divum fumantibus aris.
Sæpe in lethifero belli certamine Mavors,
Aut rapidi Tritonis hera, aut Rhamnuſia virgo
Armatas hominum eſt præſens hortata catervas.
Sed poſtquam tellus ſcelere eſt imbuta nefando,
Juſtitiamque omnes cupida de mente fugarunt;
Perfudere manus fraterno ſanguine fratres;
Deſtitit extinctos gnatus lugere parentes;
Optavit genitor primævi funera gnati,
Liber ut innuptæ potiretur flore novercæ;
Ignaro mater ſubſternens ſe impia gnato,
Impia non verita eſt Divos ſcelerare parentes;
Omnia fanda, nefanda, malo permiſta furore
Juſtificam nobis mentem avertere Deorum.
Quare nec tales dignantur viſere cœtus,
Nec ſe contingi patiuntur lumine claro.

AD HORTALUM. LXIII.

ETSI me aſſiduo confectum cura dolore

Semper mœsta tua carmina morte legam:
Qualia sub densis ramorum concinit umbris
Daulias, absumpti fata gemens Ityli.
Sed tamen in tantis mœroribus, Hortale, mitto
Hæc expressa tibi carmina Battiadæ:
Ne tua dicta vagis nequicquam credita ventis
Effluxisse meo forte putes animo:
Ut missum sponsi furtivo munere malum
Procurrit casto virginis e gremio,
Quod miseræ oblitæ molli sub veste locatum,
Dum adventu matris prosilit, excutitur,
Atque illud prono præceps agitur decursu:
Huic manat tristi conscius ore rubor.

DE COMA BERENICES. LXIV.

OMNIA qui magni dispexit lumina mundi,
Qui stellarum ortus comperit, atque obitus:
Flammeus ut rapidi solis nitor obscuretur,
Ut cedant certis sidera temporibus,
Ut Triviam furtim sub Latmia saxa relegans
Dulcis amor gyro devocet aerio:
Idem me ille Conon cœlesti in lumine vidit
E Bereniceo vertice cæsariem,
Fulgentem claré: quam multis illa Deorum,
Levia protendens brachia, pollicita est,
Qua rex tempestate novo auctus Hymenæo,
Vastatum fines iverat Assyrios,
Dulcia nocturnæ portans vestigia rixæ,
Quam de virgineis gesserat exuviis.
Estne novis nuptis odio Venus? anne parentum
Frustrantur falsis gaudia lacrymulis,
Ubertim thalami quas intra limina fundunt?
Non, ita me Divi, vera gemunt, juerint.
Id mea me multis docuit regina querelis,
Invisente novo prœlia torva viro.
At tu vero orbum luxti deserta cubile,
Et *fratris cari flebile discidium*.

Jupiter, ut trîſti lumina ſæpe manu !
Quis te mutavit tantus Deus ? an quod aman
Non longe a caro corpore abeſſe volunt ?
Atque ibi me cunctis, pro dulci conjuge, Div
' Non ſine taurino ſanguine pollicita es,
Si reditum tetuliſſet. is haud in tempore lon
Captam Aſiam Ægypti finibus addiderat.
Queis ego pro factis cœleſti reddita cœtu,
Priſtina vota novo munere diſſoluo.
Invita, o regina, tuo de vertice ceſſi,
Invita ; adjuro teque tuumque caput :
Digna ferat, quod ſi quis inaniter adjurarit.
Sed qui ſe ferro poſtulet eſſe parem ?
Ille quoque everſus mons eſt, quem maximun
Progenies Thiæ clara ſupervehitur,
Cum Medi peperere novum mare, cumque juv
Per medium claſſi barbara navit Atho.
Quid faciant crines, cum ferro talia cedant ?
Jupiter, ut Celtûm omne genus pereat :
Et qui principio ſub terra quærere venas

[redacted]

Aut Ariadneis aurea temporibus
Fixa corona foret; sed nos quoque fulgeremus
Devotæ flavi verticis exuviæ.
Uvidulum a fluctu cedentem ad templa Deûm, me
Sidus in antiquis Diva novum posuit.
Virginis & sævi contingens namque Leonis
Lumina, Callisto juxta Lycaonida
Vertor in occasum, tardum dux ante Booten,
Qui vix sero alto mergitur Oceano.
Sed, quanquam me nocte premunt vestigia Divûm,
Luce autem canæ Tethyi restituor,
(Pace tua fari hæc liceat, Rhamnusia virgo,
Namque ego non ullo vera timore tegam,
Non, si me infestis discerpant sidera dictis,
Condita quin veri pectoris evoluam)
Non his tam lætor rebus, quam me absore semper,
Absore me a dominæ vertice discrucior:
Quicum ego, dum virgo quondam fuit, omnibus expers
Unguentis, una millia multa bibi.
Nunc vos, optato quas junxit lumine teda,
Non prius unanimis corpora conjugibus
Tradite, nudantes rejecta veste papillas,
Quam jucunda mihi munera libet onyx;
Vester onyx, casto colitis quæ jura cubili:
Sed quæ se impuro dedit adulterio,
Illius mala dona levis bibat irrita pulvis:
Namque ego ab indignis præmia nulla peto.
Sed magis, o nuptæ, semper Concordia vestras
Semper Amor sedes incolat assiduus.
Tu vero, regina, tuens cum sidera, Divam
Placabis festis luminibus Venerem;
Unguinis expertem non siveris esse tuam me,
Sed potius largis affice muneribus.
Sidera cur retinent? utinam coma regia fiam,
Proximus Hydrochoo fulgeret Oarion.

Janua; quam Balbo dicunt serviſſe benigne
Olim, cum ſedes ipſe ſenex tenuit:
Quamque ferunt rurſus voto ſerviſſe maligno,
Poſtquam eſt porrecto facta marita ſene.
Dic agedum nobis, quare mutata feraris
In dominum veterem deſeruiſſe fidem.

JANUA.

Non (ita Cæcilio placeam, quoi tradita nunc ſui
Culpa mea eſt, quanquam dicitur eſſe mea.
Nec peccatum a me quiſquam pote dicere quicq
Verum iſti populo janua quid faciat?
Qui quacunque aliquid reperitur non bene factu
Ad me omnes clamant; Janua, culpa tua eſt.

CATULLUS.

Non iſtuc ſatis eſt uno te dicere verbo,
Sed facere, ut quivis ſentiat, & videat.

JANUA.

[redacted]

Nunquam se mediam sustulit ad tunicam :
Sed pater ipsius gnati violasse cubile
Dicitur, & miseram conscelerasse domum :
Sive quod impia mens cæco flagrabat amore ;
Seu quod iners sterili semine gnatus erat,
Et quærendum aliunde foret nervosius illud,
Quod posset zonam solvere virgineam.

CATULLUS.

Egregium narras mira pietate parentem,
Qui ipse sui gnati minxerit in gremium.

JANUA.

Atqui non solum hoc se dicit cognitum habere
Brixia Chinæa supposita specula,
Flavus quam molli percurrit flumine Mela,
Brixia, Veronæ mater amata meæ :
Sed de Postumio, & Cornelî narrat amore,
Cum quibus illa malum fecit adulterium.
Dixerit hic aliquis ; Qui tu istæc, Janua, nosti,
Quoi nunquam domini limine abesse licet,
Nec populum auscultare ; sed huic suffixa tigillo
Tantum operire soles, aut aperire domum ?
Sæpe illam audivi furtiva voce loquentem
Solam consciolis hæc sua flagitia,
Nomine dicentem, quos diximus ; utpote quæ mî
Speraret nec linguam esse, nec auriculam.
Præterea addebat quendam, quem dicere nolo
Nomine, ne tollat rubra supercilia.
Longus homo est, magnas quoi lites intulit olim
Falsum mendaci ventre puerperium.

AD MANLIUM. LXVI.

QUOD mihi fortuna, casuque oppressus acerbo,
Conscriptum hoc lacrymis mittis epistolium ;
Naufragum ut ejectum spumantibus æquoris undis

Muneraque et Muſarum hinc petis, et Veneris.
Sed, tibi ne mea ſint ignota incommoda, Manli,
Neu me odiſſe putes hoſpitis officium;
Accipe queis merſer fortunæ fluctibus ipſe,
Ne amplius a miſero dona beata petas.
Tempore quo primum veſtis mihi tradita pura eſt,
Jucundum cum ætas florida ver ageret,
Multa ſatis luſi: non eſt Dea neſcia noſtri,
Quæ dulcem curis miſcet amaritiem.
Sed totum hoc ſtudium luctu fraterna mihi mors
Abſcidit. o miſero frater adempte mihi!
Tu mea tu moriens fregiſti commoda, frater:
Tecum una tota eſt noſtra ſepulta domus:
Omnia tecum una perierunt gaudia noſtra,
Quæ tuus in vita dulcis alebat amor.
Quoius ego interitu tota de mente fugavi
Hæc ſtudia, atque omnes delicias animi.
Quare quod ſcribis, Veronæ turpe Catullo
Eſſe, quod hic quiſquis de meliore nota
Frigida deſerto tepefecit membra cubili;
Id, Manli, non eſt turpe, magis miſerum eſt.

Non possum reticere, Deæ, qua Manlius in re
Juverit, aut quantis juverit officiis;
Ne fugiens seclis obliviscentibus ætas
Illius hoc cæca nocte tegat studium:
Sed dicam vobis; vos porro dicite multis
Millibus, & facite hæc charta loquatur anus.
* * * * * *
Notescatque magis mortuus, atque magis:
Ne tenuem texens sublimis aranea telam
Deserto in Manlî nomine opus faciat.
Nam mihi quam dederit duplex Amathusia curam,
Scitis, & in quo me torruerit genere;
Cum tantum arderem, quantum Trinacria rupes,
Lymphaque in Oetæis Malia Thermopylis;
Mœsta neque assiduo tabescere lumina fletu
*Cessarent, tristique imbre madere genæ:
Qualis in aerii pellucens vertice montis
Rivus, muscoso prosilit e lapide:
Qui cum de prona præceps est valle volutus,
Per medium densi transit iter populi,
Dulce viatori lasso in sudore levamen,
Cum gravis exustos æstus hiulcat agros.
Ac velut in nigro jactatis turbine nautis
Lenius aspirans aura secunda venit,
Jam prece Pollucis, jam Castoris implorata:
Tale fuit nobis Manlius auxilium.
Is clausum lato patefecit limite campum;
Isque domum nobis, isque dedit dominam,
Ad quam communes exerceremus amores:
Quo mea se molli candida Diva pede
Intulit, & trito fulgentem in limine plantam
Innixa arguta constituit solea:
Conjugis ut quondam flagrans advenit amore
Protesilaeam Laodamia domum
Inceptam frustra, nondum cum sanguine sacro
Hostia cœlestes pacificasset heros.
Nil mihi tam valde placeat, Rhamnusia virgo,

Poſſet ut abrupto vivere conjugio :
Quod ſcibant Parcæ non longo tempore abeſſe,
Si miles muros iſſet ad Iliacos :
Nam tum, Helenæ raptu, primores Argivorum
Cœperat ad ſeſe Troia ciere viros,
Troia nefas, commune ſepulcrum Aſiæ, Europæq
Troia virûm, & virtutum omnium acerba cinis ;
Quæ nempe & noſtro lethum miſerabile fratri
Attulit hei miſero frater adempte mihi !
Hei miſero fratri jucundum lumen ademptum !
Tecum una tota eſt noſtra ſepulta domus :
Omnia tecum una perierunt gaudia noſtra,
Quæ tuus in vita dulcis alebat amor.
Quem nunc tam longe non inter nota ſepulcra,
Nec prope cognatos compoſitum cineres,
Sed Troia obſcœna, Troia infelice ſepultum
Detinet extremo terra aliena ſolo.
Ad quam tum properans ferventior undique pubes,
Græca penetrales deſeruere Deos ;
Ne Paris abducta gaviſus libera mœcha

Pluribus ut coeli tereretur janua Divis,
Hebe nec longa virginitate foret.
Sed tuus altus amor barathro fuit altior illo,
Quod Divum domitum ferre jugum docuit.
Nam neque tam carum confecto ætate parenti
Una caput seri gnata nepotis alit;
Qui cum divitiis vix tandem inventus avitis
Nomen testatas intulit in tabulas,
Impia derisi gentilis gaudia tollens,
Suscitat a cano vulturium capite.
Nec tantum niveo gavisa est ulla columbo
Compar, quæ multo dicitur improbius
Oscula mordenti semper decerpere rostro;
Quanquam præcipue multivola est mulier.
Sed tu olim magnos vicisti sola furores,
Ut semel es flavo conciliata viro.
Aut nihil aut paulo quoi tum concedere digna
Lux mea se nostrum contulit in gremium:
Quam circumcursans hinc illinc sæpe Cupido
Fulgebat crocina candidus in tunica.
Quæ tamen etsi uno non est contenta Catullo,
Rara verecundæ furta feremus heræ;
Ne nimium simus stultorum more molesti.
Sæpe etiam Juno maxima cœlicolum
Conjugis in culpa flagravit quotidiana,
Noscens omnivoli plurima furta Jovis:
Atqui nec Divis homines componier æquum est:
Ingratum tremuli tolle parentis onus.
Nec tamen illa mihi dextra deducta paterna
Fragrantem Assyrio venit odore domum;
Sed furtiva dedit mira munuscula nocte
Ipsius ex ipso dempta viri gremio.
Quare illud satis est, si nobis is datur unis,
Quem lapide illa diem candidiore notat.
Hoc tibi quod potui confectum carmine munus
Pro multis, Manli, redditur officiis;
Ne vestrum scabra tangat robigine nomen

---- primo novas omnia nata bona ;
Et longe ante omnes mihi quæ me carior ipso
Lux mea, qua viva vivere dulce mihi est.

AD RUFUM. LXVII.

NOLI admirari, quare tibi femina nulla,
Rufe, velit tenerum suppoſuiſſe femur
Non illam raræ labefactes munere vestis,
Aut perluciduli deliciis lapidis.
Lædit te quædam mala fabula, qua tibi fertur
Valle sub alarum trux habitare caper.
Hunc metuunt omnes : neque mirum. nam ma
Bestia, nec quicum bella puella cubet.
Quare aut crudelem nasorum interfice pestem,
Aut admirari desine cur fugiunt.

DE INCONSTANTIA FEMINEI A
LXVIII.

NULLI se dicit mulier mea nubere malle
Quam mihi ; non si se Jupiter ipse pet

AD LESBIAM. LXX.

DICEBAS quondam, solum te nosse Catullum,
Lesbia, nec, præ me, velle tenere Jovem.
Dilexi tum te, non tantum ut vulgus amicam,
Sed pater ut gnatos diligit, & generos.
Nunc te cognovi. quare, etsi impensius uror,
Multo mî tamen es vilior, & levior.
Qui potis est? inquis. Quod amantem injuria talis
Cogit amare magis, sed bene velle minus.

IN INGRATUM. LXXI.

DESINE de quoquam quicquam bene velle mereri,
Aut aliquem fieri posse putare pium.
Omnia sunt ingrata: nihil fecisse benigne est:
Imo etiam tædet, tædet obestque magis.
Ut mihi, quem nemo gravius, nec acerbius urget,
Quam modo qui me unum, atque unicum amicum habuit.

IN GELLIUM. LXXII.

GELLIUS audierat, patruum objurgare solere,
Si quis delicias diceret, aut faceret.
Hoc ne ipsi accideret, patrui perdepsuit ipsam
Uxorem, & patruum reddidit Harpocratem.
Quod voluit, fecit: nam quamvis irrumet ipsum
Nunc patruum, verbum non faciet patruus.

AD LESBIAM. LXXIII.

NULLA potest mulier tantum se dicere amatam
Vere, quantum a me, Lesbia, amata mea es.
Nulla fides ullo fuit unquam fœdere tanta,
Quanta in amore tuo ex parte reperta mea est.
Nunc est mens adducta tua, mea Lesbia, culpa,
Atque ita se officio perdidit ipsa pio:
Ut jam nec bene velle queam tibi, si optima fias,
Nec *desistere amare*, omnia si facias.

VOL. I. G

Multa parata manent in longa aetate, Catulle,
Ex hoc ingrato gaudia amore tibi.
Nam quæcunque homines bene quoiquam possunt,
Aut facere: hæc a te dictaque, factaque sun
Omnia quæ ingratæ perierunt credita menti.
Quare jam te cur amplius excrucies?
Quin te animo offirmas, teque istinc usque re
Et, Dis invitis, desinis esse miser?
Difficile est longum subito deponere amorem.
Difficile est: verum hoc, qua lubet, effici
Una salus hæc est, hoc est tibi pervincendum
Hoc facies, sive id non pote, sive pote.
O Dî, si vestrum est misereri, aut si quibus u
Extrema jam ipsa in morte tulistis opem;
Me miserum aspicite: &, si vitam puriter eg
Eripite hanc pestem, perniciemque mihi,
Quæ mihi subrepens imos, ut torpor, in art
Expulit ex omni pectore lætitias.
Non jam illud quæro, contra ut me diligat ill
Aut, quod non potis est, esse pudica velit.

[redacted]

DE GALLO. LXXVI.

Gallus habet fratres, quorum est lepidissima conjux
Alterius, lepidus filius alterius.
Gallus homo est bellus; nam dulces jungit amores,
Cum puero ut bello bella puella cubet.
Gallus homo est stultus, nec se videt esse maritum,
Qui patruus patrui monstret adulterium.
Sed nunc id doleo, quod puræ impura puellæ
Suavia conjunxit spurca saliva tua.
Verum id non impune feres: nam te omnia secla
Noscent, & qui sis, fama loquetur anus.

IN LESBIUM. LXXVII.

Lesbius est pulcher: quidni? quem Lesbia malit,
Quam te cum tota gente, Catulle, tua.
Sed tamen hic pulcher vendat cum gente Catullum,
Si tria natorum suavia reppererit.

AD GELLIUM. LXXVIII.

Quid dicam, Gelli, quare rosea ista labella
Hiberna fiant candidiora nive,
Mane domo cum exis, & cum te octava quiete
E molli longo suscitat hora die?
Nescio quid certe est. an vere fama susurrat
Grandia te medii tenta vorare viri?
Sic certe. clamant Victoris rupta miselli
Ilia, & emulso labra notata sero.

AD JUVENTIUM. LXXIX.

Nemone in tanto potuit populo esse, Juventi,
Bellus homo, quem tu diligere inciperes;
Præterquam iste tuus moribunda a sede Pisauri
Hospes, inaurata pallidior statua?

QUINTI, si tibi ... carius est oculis,
Aut aliud, si quid carius est oculis,
Eripere ei noli, multo quod carius illi
Est oculis, seu quid carius est oculis.

IN LESBIÆ MARITUM. LXXXI.

LESBIA mî, præsente viro, mala plurima dicit:
Hoc illi fatuo maxima lætitia est.
Mule, nihil sentis. si nostri oblita taceret,
Sana esset: quod nunc gannit, & obloquitur,
Non solum meminit; sed, quæ multo acrior est res
Irata est: hoc est uritur, & loquitur.

DE ARRIO. LXXXII.

CHOMMODA dicebat, siquando commoda
Dicere, & hinsidias Arrius insidias.
Et tum mirifice sperabat se esse locutum,
Cum quantum poterat, dixerat hinsidias.
Credo sic mater, sic Liber avunculus ejus,
Sic maternus avus dixerit, atque avia.
... requierant omnibus aure
... leviter.

DE QUINTIA ET LESBIA. LXXXIV.

QUINTIA formosa est multis; mihi candida, longa,
  Recta est. hoc ego: sic singula confiteor.
Totum illud, formosa, nego. nam nulla venustas,
  Nulla in tam magno est corpore mica salis.
Lesbia formosa est; quæ cum pulcherrima tota est,
  Tum omnibus una omnes surripuit Veneres.

AD GELLIUM. LXXXV.

QUID facit is, Gelli, qui cum matre atque sorore
  Prurit, & abjectis pervigilat tunicis?
Quid facit is, patruum qui non sinit esse maritum?
  Ecquid scis, quantum suscipiat sceleris?
Suscipit, o Gelli, quantum non ultima Tethys,
  Non genitor Nympharum abluit Oceanus.
Nam nihil est quicquam sceleris, quo prodeat ultra,
  Non si demisso se ipse voret capite.

IN GELLIUM. LXXXVI.

GELLIUS est tenuis; quidni? quoi tam bona mater,
  Tamque valens vivat, tamque venusta soror,
Tamque bonus patruus, tamque omnia plena puellis
  Cognatis. quare is desinat esse macer?
Qui ut nihil attingit, nisi quod fas tangere non est,
  Quantumvis quare sit macer, invenies.

IN EUNDEM. LXXXVII.

NASCATUR magus ex Gellî, matrisque nefando
  Conjugio, & discat Persicum aruspicium.
Nam magus ex matre & gnato gignatur oportet,
  Si vera est Persarum impia religio:
Gnatus ut accepto veneretur carmine Divos
  Omentum in flamma pingue liquefaciens.

Seu quod nec ...

Hanc tibi, quoius me magnus edebat amo

Et quamvis tecum multo conjungerer usu,

Non satis id causæ credideram esse tibi.

Tu satis id duxti; tantum tibi gaudium in

Culpa est, in quacunque est aliquid scele

DE LESBIA. LXXXII

LESBIA mî dicit semper male, nec

De me: Lesbia me, dispeream, ni

Quo signo? Quia sunt totidem mea, depre

Assidue; verum dispeream, nisi amo.

AD CÆSAREM. XC

NIL nimium studeo, Cæsar, tibi velle

Nec scire, utrum sis albus, an ate

IN MENTULAM. X

MENTULA moechatur, moechatur

Hoc est quod dicunt, ipsa olera p

Parva mei mihi sunt cordi monimenta *laboris*,
At populus tumido gaudeat Antimacho.

AD CALVUM DE QUINTILIA. XCIII.

SI quicquam mutis gratum acceptumve sepulcris
Accidere a nostro, Calve, dolore potest,
Quo desiderio veteres renovamus amores,
Atque olim amissas flemus amicitias;
Certe non tanto mors immatura dolori est
Quintiliæ, quantum gaudet amore tuo.

IN ÆMILIUM. XCIV.

NON, ita me Dî ament, quicquam referre putavi,
Utrumne os, an culum olfacerem Æmilio.
Nil immundius hoc, nihiloque immundius illud.
Verum etiam culus mundior & melior.
Nam sine dentibus est; hoc dentes sesquipedales,
Gingivas vero ploxemi habet veteris.
Præterea rictum, qualem defessus in æstum
Mejentis mulæ cunnus habere solet.
Hic futuit multas, & se facit esse venustum,
Et non pistrino traditur, atque asino?
Quem siqua attingit, non illam posse putemus
Ægroti culum lingere carnificis?

AD VETTIUM. XCV.

IN te, si in quenquam dici pote, putide Vetti,
Id quod verbosis dicitur, & fatuis;
Ista cum lingua, si usus veniat tibi, possis
Culos, & crepidas lingere carbatinas.
Si nos omnino vis omnes perdere Vetti,
Dicas: omnino quod cupis efficies.

Tantillum veſtræ demere ſævitiæ.
Nam ſimul id factum eſt, multis diluta labella
Guttis abſterſiſti omnibus articulis:
Ne quicquam noſtro contractum ex ore maneret
Tanquam commictæ ſpurca ſaliva lupæ.
Præterea infeſto miſerum me tradere amori
Non ceſſaſti, omnique excruciare modo:
Ut mi ex ambroſia mutatum jam foret illud
Suaviolum, triſti triſtius helleboro.
Quam quoniam pœnam miſero proponis amori
Non unquam poſthac baſia ſurripiam.

DE CÆLIO ET QUINTIO.

CÆLIUS Aufilenum, & Quintius Aufil
Flos Veronenſium depereunt juvenum;
Hic fratrem, ille ſororem: hoc eſt, quod dicit
Fraternum vere dulce ſodalitium.
Quoi faveam potius? Cæli, tibi. nam tua nob
Perſpecta eſt igitur unica amicitia,
Cum veſana meas torreret flamma medullas.

[redacted]

Quandoquidem fortuna mihi te te abſtulit ipſum :
Heu miſer indigne frater ademte mihi !
Nunc tamen interea priſco quæ more parentum
Tradita ſunt triſtes munera ad inferias :
Accipe, fraterno multum manantia fletu ;
Atque in perpetuum, frater, ave, atque vale.

AD CORNELIUM. XCIX.

SI quicquam tacito commiſſum eſt fido ab amico,
Quoius ſit penitus nota fides animi ;
Meque eſſe invenies illorum jure ſacratum,
Corneli, & factum me eſſe puta Harpocratem.

AD SILONEM. C.

AUT ſodes mihi redde decem ſeſtertia, Silo,
Deinde eſto quamvis ſævus & indomitus.
Aut, ſi te nummi delectant, deſine quæſo
Leno eſſe, atque idem ſævus & indomitus.

AD QUENDAM DE LESBIA. CI.

CREDIS, me potuiſſe meæ maledicere vitæ,
Ambobus mihi quæ carior eſt oculis ?
Non potui ; nec ſi poſſem, tam perdite amarem :
Sed tu cum Tappone omnia monſtra facis.

IN MENTULAM. CII.

MENTULA conatur Pimplæum ſcandere montem,
Muſæ furcillis præcipitem ejiciunt.

DE PUERO ET PRÆCONE. CIII.

CUM puero bello præconem qui videt eſſe,
Quid credat, niſi ſe vendere diſcupere ?

Restituis cupido, atque insperanti ipsa refers te
Nobis. o lucem candidiore nota!
Quis me uno vivit felicior, aut mage nostra hac
Optandam vitam ducere quis poterit?

AD COMINIUM. CV.

SI, Comini, populi arbitrio tua cana senectus
Spurcata impuris moribus intereat;
Non equidem dubito, quin primum inimica bonorun
Lingua exsecta avido sit data vulturio;
Effossos oculos voret atro gutture corvus,
Intestina canes, cætera membra lupi.

AD LESBIAM. CVI.

JUCUNDUM, mea vita, mihi proponis amoı
Hunc nostrum inter nos, perpetuumque fore.
Dî magni, facite, ut vere promittere possit,
Atque id sincere dicat, & ex animo:
Ut liceat nobis tota producere vita
Æternum hoc sanctæ fedus amicitiæ.

AUFILENAM. CVIII.

ENA, viro contentas vivere ſolo
rum laus e laudibus eximiis.
quamvis potius ſuccumbere fas eſt,
rem fratres efficere ex patruo.

AD NASONEM. CIX.

TUS homo es, Naſo, neque tecum multus
homo, ſed
is, Naſo, multus es & pathicus.

AD CINNAM. CX.

ULE Pompeio primum duo, Cinna, ſolebant
lœchi. illi ah facto conſule nunc iterum
nt duo: ſed creverunt millia in unum
um. fecundum ſemen adulterio.

IN MENTULAM. CXI.

MANO ſaltu non falſo Mentula dives
Fertur, qui tot res in ſe habet egregias.
pia omne genus, piſces, prata, arva, feraſque.
quicquam: fructus ſumtibus exſuperat.
e concedo ſit dives, dum omnia deſint.
ltum laudemus, dum tamen ipſe egeat.

IN EUNDEM. CXII.

MENTULA habet inſtar triginta jugera prati,
Quadraginta arvi: cætera ſunt maria.
ar non divitiis Crœſum ſuperare potis ſit,
Uno qui in ſaltu tot bona poſſideat?
rata, arva, ingentes ſilvas, ſaltuſque, paludeſque
Uſque ad Hyperboreos, & mare ad Oceanum.
Omnia magna hæc ſunt; tamen ipſe eſt maximus ultro,
Non homo, ſed vere Mentula magna minax.

Hunc video mihi nunc fruſtra ſumtun
Gelli, nec noſtras hinc valuiſſe pre
Contra nos tela iſta tua evitamus ar
At fixus noſtris tu dabi' ſupplicium

[redacted]

ALBII

TIBULLI,

EQUITIS ROMANI

LIBER I.

ELEGIA I.

DIVITIAS alius fulvo ſibi congerat auro,
Et teneat culti jugera magna ſoli:
Quem labor aſſiduus vicino terreat hoſte,
Martia cui ſomnos claſſica pulſa fugent.
Me mea paupertas vitæ traducat inerti,
Dum meus exiguo luceat igne focus.
Ipſe ſeram teneras maturo tempore vites
Ruſticus, & facili grandia poma manu.
Nec ſpes deſtituat, ſed frugum ſemper acervos
Præbeat, & pleno pinguia muſta lacu.
Nam veneror, ſeu ſtipes habet deſertus in agris,
Seu vetus in trivio florida ſerta lapis.
Et quodcunque mihi pomum novus educat annus,
Libatum agricolæ ponitur ante Deo.
Flava Ceres, tibi ſit noſtro de rure corona
Spicea, quæ templi pendeat ante fores.
Pomoſiſque ruber cuſtos ponatur in hortis,
Terreat ut ſæva falce Priapus aves.
Vos quoque felicis quondam, nunc pauperis horti
Cuſtodes, fertis munera veſtra Lares.
Tunc vitula innumeros luſtrabat cæſa juvencos,
Nunc agna exigui eſt hoſtia magna ſoli.

Aut ſtimulo tardos increpuiſſe boves.
Non agnamve ſinu pigeat, fetumve capellæ
Deſertum oblita matre referre domum.
At vos exiguo pecori furesque, lupique
Parcite, de magno eſt præda petenda gr
Hic ego paſtoremque meum luſtrare quotan
Et placidam ſoleo ſpargere lacte Palem.
Adſitis Divi, nec vos e paupere menſa
Dona, nec e puris ſpernite fictilibus.
Fictilia antiquus primum ſibi fecit agreſtis
Pocula, de facili compoſuitque luto.
Non ego divitias patrum, fructuſque requi
Quos tulit antiquo condita meſſis avo.
Parva ſeges ſatis eſt, parvo requieſcere lec
Si licet, & ſolito membra levare toro.
Quam juvat immites ventos audire cubant
Et dominam tenero continuiſſe ſinu!
Aut, gelidas hibernus aquas cum fuderit
Securum ſomnos, imbre juvante, ſequi
Hoc mihi contingat. ſit dives jure, furo

Te teneam moriens deficiente manu.
Flebis & arsuro positum me, Delia, lecto,
Tristibus & lacrymis oscula mista dabis.
Flebis: non tua sunt duro præcordia ferro
Vincta, nec in tenero stat tibi corde silex.
Illo non juvenis poterit de funere quisquam
Lumina, non virgo sicca referre domum.
Tu Manes ne læde meos, sed parce solutis
Crinibus, & teneris, Delia, parce genis.
Interea, dum fata sinunt, jungamus amores.
Jam veniet tenebris mors adoperta caput.
Jam subrepet iners ætas, nec amare decebit,
Dicere nec cano blanditias capite.
Nunc levis est tractanda Venus, dum frangere postes
Non pudet, & rixas inseruisse juvat.
Hic ego dux, milesque bonus, vos signa, tubæque
Ite procul, cupidis vulnera ferte viris,
Ferte & opes, ego composito securus acervo
Despiciam dites, despiciamque famem.

ELEGIA II.

ADDE merum, vinoque novos compesce dolores,
Occupet ut fessi lumina victa sopor.
Neu quisquam multo perfusum tempora Baccho
Excitet, infelix dum requiescit amor.
Nam posita est nostræ custodia sæva puellæ,
Clauditur & dura janua firma sera.
Janua difficilis dominæ, te verberet imber,
Te Jovis imperio fulmina missa petant.
Janua jam pateas uni mihi victa querelis,
Neu furtim verso cardine aperta sones.
Et mala si qua tibi dixit dementia nostra,
Ignoscas: capiti sint precor illa meo.
Te meminisse decet, quæ plurima voce peregi
Supplice, cum posti florida serta darem.
Tu quoque ne timide custodes, Delia, falle.

Nec docet hoc omnes, sed quos nec inertia
Nec vetat obscura surgere nocte timor.
En ego cum tenebris tota vagor anxius urbe,
Securum in tenebris me facit esse Venus.
Nec sinit occurrat quisquam, qui corpora fer
Vulneret, aut rapta præmia veste petat.
Quisquis amore tenetur, eat tutusque facer
Qualibet, insidias non timuisse decet.
Non mihi pigra nocent hibernæ frigora noct
Non mihi, cum multa decidit imber aqua
Non labor hic lædit, reseret modo Delia po
Et vocet ad digiti me taciturna sonum.
Parcite luminibus, seu vir, seu femina fias
Obvia: celari vult sua furta Venus.
Neu strepitu terrete pedum: neu quærite n
Neu prope fulgenti lumina ferte face.
Si quis & imprudens aspexerit, occulat ille
Perque Deos omnes se meminisse neget.
Nam fuerit quicunque loquax, is sanguine
Is Venerem e rapido sentiet esse mari.

[redacted]

'e malas Medeæ dicitur herbas :
'os Hecatæ perdomuiſſe canes.
compoſuit cantus, queis fallere poſſes:
ıe, ter dictis deſpue carminibus.
oterit de nobis credere cuiquam ;
i, ſi in molli viderit ipſe toro.
abſtineas aliis. nam cætera cernet
: de me uno ſentiet eſſe nihil.
lam ? nempe hæc eadem ſe dixit amores
ıs, aut herbis ſolvere poſſe meos.
travit tedis, & nocte ſerena
it ad magicos hoſtia pulla Deos.
totus abeſſet amor, ſed mutuus eſſet,
a : nec te poſſe carere velim.
lle fuit, qui, te cum poſſet habere,
it prædas ſtultus, & arma ſequi.
Cilicum vinctas agat ante catervas,
& in capto Martia caſtra ſolo,
argento contextus, totus & auro
t celeri conſpiciendus equo :
s mea ſi tecum modo Delia poſſim
e, & in ſolo paſcere monte pecus,
m liceat teneris retinere lacertis,
& inculta ſit mihi ſomnus humo.
rio recubare toro ſine amore ſecundo
t, cum fletu nox vigilanda venit ?
ue tum plumæ, nec ſtragula picta ſoporem,
nitus placidæ ducere poſſit aquæ.

* * * * *

* * * * *

neris magnæ violavi numina verbo,
nunc pœnas impia lingua luit ?
or infeſtus ſedes adiiſſe Deorum,
ıe de ſanctis deripuiſſe focis ?
tellurem genibus perrepere ſupplex,
rum ſancto tundere poſte caput :
, ſi merui, dubitem procumbere templis,

Et manibus canas fingere velle comas.
Stare nec ante fores puduit, caræve puellæ
Ancillam medio detinuiſſe foro.
Hunc puer, hunc juvenis turba circumſtetit arcta:
Deſpuit in molles & ſibi quiſque ſinus.
At mihi parce, Venus, ſemper tibi dedita ſervit
Mens mea, quid meſſes uris acerba tuas?

AD MESSALAM.

ELEGIA III.

IBITIS Ægæas ſine me, Meſſala, per undas,
O utinam memores ipſe, cohorſque mei!
Me tenet ignotis ægrum Phæacia terris,
Abſtineas avidas mors violenta manus!
Abſtineas mors atra precor. non hic mihi mater,
Quæ legat in mœſtos oſſa peruſta ſinus.
Non ſoror Aſſyrios cineri quæ dedat odores,
Et fleat effuſis ante ſepulcra comis.

Offensum in porta signa dedisse pedem!
Audeat invito ne quis discedere amore,
Aut sciat egressum se prohibente Deo.
Quid tua nunc Isis tibi, Delia? quid mihi prosunt
Illa tua toties æra repulsa manu?
Quidve, pie dum sacra colis, pureque lavari
Te memini, & puro secubuisse toro?
Nunc Dea, nunc succurre mihi. nam posse mederi
Picta docet templis multa tabella tuis.
Ut mea votivas persolvens Delia voces
Ante sacras lino tecta fores sedeat:
Bisque die resoluta comas, tibi dicere laudes
Insignis turba debeat in Pharia.
At mihi contingat patrios celebrare penates,
Reddereque antiquo menstrua thura Lari.
Quam bene Saturno vivebant rege, prius quam
Tellus in longas est patefacta vias.
Nondum cæruleas pinus contemserat undas,
Effusum ventis præbueratque sinum:
Nec vagus ignotis repetens compendia terris
Presserat externa navita merce ratem.
Illo non validus subiit juga tempore taurus:
Non domito frenos ore momordit equus:
Non domus ulla fores habuit: non fixus in agris,
Qui regeret certis finibus arva, lapis.
Ipsæ mella dabant quercus, ultroque ferebant
Obvia securis ubera lactis oves.
Non acies, non ira fuit, non bella; nec ensem
Immiti sævus duxerat arte faber.
Nunc Jove sub domino cædes, & vulnera semper:
Nunc mare, nunc lethi mille repente viæ.
Parce, pater. timidum non me perjuria terrent,
Non dicta in sanctos impia verba Deos.
Quod si fatales jam nunc explevimus annos,
Fac lapis inscriptis stet super ossa notis.
Hic jacet immiti consumtus morte Tibullus,
Messalam terra dum sequiturque mari.

Ludit, & aſſidue prœlia miſcet Amo
Illic eſt cuicunque rapax mors venit an
Et gerit inſigni myrtea ſerta coma.
At ſcelerata jacet ſedes in nocte profun
Abdita, quam circum flumina nigra
Tiſiphoneque impexa feros pro crinibu
Sævit, & huc illuc impia turba fugit.
Tum niger in porta ſerpentum Cerberu
Stridet, & æratas excubat ante fores.
Illic Junonem tentare Ixionis auſi
Verſantur celeri noxia membra rota.
Porrectuſque novem Tityus per jugera t
Aſſiduas atro viſcere paſcit aves
Tantalus eſt illic, & circum ſtagna: ſed
Jam jam poturi deſerit unda ſitim.
Et Danai proles, Veneris quæ numina l
In cava Lethæas dolia portat aquas.
Illic ſit quicunque meos violavit amores,
Optavit lentas & mihi militias.
At tu caſta precor maneas, ſanctique pud

Hoc precor. hunc illum nobis Aurora nitentem
  Luciferum roſeis candida portet equis.

AD PRIAPUM.

ELEGIA IV.

SIC umbroſa tibi contingant tecta, Priape,
  Ne capiti ſoles, ne noceantque nives.
Quæ tua formoſos cepit ſolertia? certe
  Non tibi barba nitet, non tibi culta coma eſt.
Nudus & hibernæ producis frigora brumæ,
  Nudus & æſtivi tempora ſicca canis.
Sic ego: tum Bacchi reſpondet ruſtica proles,
  Armatus curva ſic mihi falce Deus;
O fuge te teneræ puerorum credere turbæ:
  Nam cauſam juſti ſemper amoris habent.
Hic placet, anguſtis quod equum compeſcit habenis;
  Hic placidam niveo pectore pellit aquam.
Hic, quia fortis adeſt audacia, cepit: at illi
  Virgineus teneras ſtat pudor ante genas.
Sed ne te capiant, primo ſi forte negabit,
  Tædia, paulatim ſub juga colla dabit.
Longa dies homini docuit parere leones:
  Longa dies molli ſaxa peredit aqua.
Annus in apricis maturat collibus uvas:
  Annus agit certa lucida ſigna vice.
Nec jurare time. Veneris perjuria venti
  Irrita per terras, & freta ſumma ferunt.
Gratia magna Jovi. vetuit pater ipſe valere,
  Juraſſet cupide quicquid ineptus amor.
Perque ſuas impune ſinit Dictynna ſagittas
  Affirmes, crines perque Minerva ſuos.
At ſi tardus eris, errabis: tranſiet ætas
  Quam cito! non ſegnis ſtat, remeatque dies.
Quam cito purpureos deperdit terra colores!
  Quam cito formoſas populus alta comas!
Quam jacet, infirmæ venere ubi fata ſenectæ,

Solis æterna [illegible]
Nam decet intonſus crinis utrumque Deu[illegible].
Tu, puero quodcunque tuo tentare libebit,
Cedas. obſequio plurima vincit amor.
Neu comes ire neges, quamvis via longa paretur,
Et canis arenti torreat arva ſiti.
Quamvis prætexens picta ferrugine cœlum
Venturam admittat imbrifer arcus aquam.
Vel ſi cæruleas puppi volet ire per undas,
Ipſe levem remo per freta pelle ratem.
Nec te pœniteat duro ſubiiſſe labori,
Aut operi inſuetas atteruiſſe manus.
Nec, velit inſidiis altas ſi claudere valles,
Dum placeas, humeris retia ferre neges.
Si volet arma, levi tentabis ludere dextra:
Sæpe dabis nudum, vincat ut ille, latus.
Tunc tibi mitis erit: rapias tum cara licebit
Oſcula: pugnabit, ſed tamen apta dabit.
Rapta dabit primo; poſt offeret ipſe volenti:
Poſt etiam collo ſe implicuiſſe volet.
Heu male nunc artes miſeras hæc ſecula tractant!
[illegible] munera velle puer.

Et ter centenas erroribus expleat urbes,
  Et secet ad Phrygios vilia membra modos.
Blanditiis vult esse locum Venus ipsa; querelis
  Supplicibus, miseris fletibus illa favet.
Hæc mihi, quæ canerem Titio, Deus edidit ore:
  Sed Titium conjux hæc meminisse vetat.
Pareat ille suæ. vos me celebrate magistrum,
  Quos male habet multa callidus arte puer.
Gloria cuique sua est. me, qui spernentur amantes,
  Consultent: cunctis janua nostra patet.
Tempus erit, cum me, Veneris præcepta ferentem,
  Deducat juvenum sedula turba senem.
Heu heu quam lento Marathus me torquet amore!
  Deficiunt artes, deficiuntque doli.
Parce puer quæso, ne turbis fabula fiam,
  Cum mea ridebunt vana magisteria.

ELEGIA V.

ASPER eram, & bene dissidium me ferre loquebar:
  At mihi nunc longe gloria fortis abest.
Namque agor, ut per plana citus sola verbere turben,
  Quem celer assueta versat ab arte puer.
Ure ferum, & torque; libeat ne dicere quicquam
  Magnificum posthac: horrida verba doma.
Parce tamen: per te furtivi federa lecti,
  Per Venerem quæso, compositumque caput.
Ille ego, cum tristi morbo defessa jaceres,
  Te dicor votis eripuisse meis.
Ipseque te circum lustravi sulfure puro,
  Carmine cum magico procubuisset anus.
Ipse procuravi, ne possent sæva nocere
  Somnia, ter sancta deveneranda mola.
Ipse ego velatus filo, tunicisque solutis
  Vota novem Triviæ nocte silente dedi.
Omnia persolvi: fruitur nunc alter amore,
  Et precibus felix utitur ille meis.

Confuefcet numerare pecus, confuesce

Garrulus in dominæ ludere verna fir

Illa Deo fciet agricolæ pro vitibus uva

Pro fegete fpicas, pro grege ferre da

Illa regat cunctos, illi fint omnia curæ

Et juvet in tota me nihil effe domo.

Huc veniet Meffalla meus, cui dulcia

Delia felectis detrahet arboribus:

Et tantum venerata virum, hunc fedul

Huic paret, atque epulas ipfa minifir

Hæc mihi fingebam, quæ nunc Eurufe

Jactat odoratos vota per Armenios.

Sæpe ego tentavi curas depellere vino

At dolor in lacrymas verterat omne

Sæpe aliam tenui: fed jam cum gaudi

Admonuit dominæ, deferuitque Ven

Tunc me difcedens devotum femina d

Et pudet, & narrat fcire nefanda me

Non facit hoc verbis; facie, tenerifqu

Devovet, & flavis noftra puella com

Talis ad Æmonium Nereis Pelea quo

t e triviis aspera turba canum.
at signa Deus. sunt numina amanti :
: injusta lege relicta Venus.
a primum sagæ præcepta rapacis
nam donis vincitur omnis amor.
t præsto tibi, præsto pauper adibit
& in tenero fixus erit latere.
angusto fidus comes agmine turbæ,
que manus, efficietque viam.
occultos furtim deducet amicos,
ıe de niveo detrahet ipse pede.
us frustra : nec verbis victa patescit
ed plena est percutienda manu.
potior nunc es, mea furta caveto :
r celeri fors levis orbe rotæ.
a quidam jam nunc in limine perstat
, ac crebro prospicit, ac refugit,
transire domum, mox deinde recurrit
c ante ipsas excreat usque fores.
d furtivus amor parat. utere quæso,
at : in liquida nat tibi linter aqua.

E L E G I A VI.

. ut inducar blandos offers mihi vultus ;
tamen es misero tristis, & asper Amor.
ævitiæ mecum est ? an gloria magna
homini composuisse Deum ?
tenduntur casses : jam Delia furtim
nem tacita callida nocte fovet.
a tam multa negat ; sed credere durum est :
a de me pernegat usque viro.
docui, quo posset ludere pacto
s : heu heu nunc premor arte mea !
nc didicit causas, cur sola cubaret :
tunc tacito vertere posse fores.
os, herbasque dedi, queis livor abiret,

[illegible]

Exibit quam ſæpe, time : ſeu viſere dicet
  Sacra bonæ maribus non adeunda Deæ.
At mihi ſi credas, illam ſequar unus ad aras.
  Tunc mihi non oculis ſit timuiſſe meis.
Sæpe, velut gemmas ejus, ſignumque probarem,
  Per cauſam memini me tetigiſſe manum.
Sæpe mero ſomnum peperi tibi : at ipſe bibebam
  Sobria ſuppoſita pocula victor aqua.
Non ego te læſi prudens : ignoſce fatenti :
  Juſſit Amor. contra quis ferat arma Deos ?
Ille ego ſum, nec me jam dicere vera pudebit,
  Inſtabat tota cui tua nocte canis.
Quid tenera tibi conjuge opus, tua ſi bona neſcis
  Servare ? fruſtra clavis ineſt foribus.
Te tenet, abſentes alios ſuſpirat amores,
  Et ſimulat ſubito condoluiſſe caput.
At mihi ſervandam credas ; non ſæva recuſo
  Verbera, detrecto non ego vincla pedum.
Tunc procul abſitis, quiſquis colit arte capillos,
  Effluit effuſo cui toga laxa ſinu.

[redacted]

:uftodit Amor, violare puellam :
ȝno poft did:ciffe malo.
ıtur opes, ut vulnere noftro
ic ventis diripiturque cinis.
as dixit mea Delia pœnas.
ittas, fit precor illa levis.
ıter parco tibi ; fed tua mater
ȝue iras aurea vincit anus.
lucit tenebris, multoque timore
tras clam taciturna manus.
manet noctu me affixa, proculque
pitus me veniente pedum.
cis anus : proprios ego tecum,
annos contribuiffe velim.
tamque tuam te propter amabo :
, fanguis eft tamen illa tuus.
oce, quamvis non vitta ligatos
:s, nec ftola longa pedes.
æ leges, laudare nec ullam
oculos appetat illa meos.
fe puter, ducarque capillis
ɔnas proripiarque vias ;
are velim : fed venerit ifte
rim non habuiffe manus.
ı metu, fed mente fideli.
:i te mihi fervet amor.
nulli, poft victa fenecta,
emula ftamina torta manu :
ctis annectit licia telis,
niveo vellere ducta putat.
dente vident, juvenumque catervæ
t merito tot mala ferre fenem :
alto flentem fublimis Olympo
fidis quam fit acerba, monet.
cta cadant. nos, Delia, amoris
ıa fimus uterque coma.

Quem tremeret forti milite vi
Evenere. novos pubes Romana
Vidit, & evinctos brachia capt
At te victrices lauros, Messalla, g
Portabat nitidis currus eburnus
Non sine me est tibi partus honos.
Testis, & Oceani litora Santon
Testis Arar, Rhodanusque celer,
Carnuti & flavi cærula lympha
Aste, Cydne, canam, tacitis qu
Cæruleus placidis per vada ser
Quantus & æthereo contingens v
Frigidus intonsos Taurus arat C
Quid referam, ut volitet crebras
Alba Palæstino sancta columba
Utque maris vastum prospecte: tu
Prima ratem ventis credere doct
Qualis & arentes cum findit Siriu
Fertilis æstiva Nilus abundet aq
Nile pater, quanam possum te dic

[redacted]

Illi jucundos primum matura ſapores
  Expreſſa incultis uva dedit pedibus:
Ille liquor docuit voces inflectere cantu,
  Movit & ad certos neſcia membra modos.
Bacchus & agricolæ magno confecta labore
  Pectora triſtitiæ diſſoluenda dedit.
Bacchus & afflictis requiem mortalibus affert,
  Crura licet dura compede pulſa ſonent.
Non tibi ſunt triſtes curæ, nec luctus, Oſiri;
  Sed chorus, & cantus, & levis aptus amor;
Sed varii flores, & frons redimita corymbis,
  Fuſa ſed ad teneros lutea palla pedes,
Et Tyriæ veſtes, & dulcis tibia cantu,
  Et levis occultis conſcia ciſta ſacris.
Huc ades, & centum ludos, Geniumque choreis
  Concelebra, & multo tempora funde mero.
Illius e nitido ſtillent unguenta capillo,
  Et capite, & collo mollia ſerta gerat:
Sic venias hodierne. tibi dem thuris honores,
  Liba & Mopſopio dulcia melle feram.
At tibi ſuccreſcat proles, quæ facta parentis
  Augeat, & circa ſtet venerata ſenem.
Nec taceat monumenta viæ, quæ Tuſcula tellus,
  Candidaque antiquo detinet Alba lare.
Namque opibus congeſta tuis hic glarea dura
  Sternitur, hic apta jungitur arte ſilex.
Te canit agricola e magna cum venerit urbe
  Serus, inoffenſum rettuleritque pedem.
At tu, natalis multos celebrande per annos,
  Candidior ſemper, candidiorque veni.

ELEGIA VIII.

NON ego celari poſſum, quid nutus amantis,
  Quidve ferant miti lenia verba ſono.
Nec mihi ſunt ſortes, nec conſcia fibra Deorum:
  Præcinit eventus nec mihi cantus avis.

Quid fuco splendente genas ornasse ? quid ungues
Artificis docta fubfecuisse manu ?
Fruftra jam veftes, fruftra mutantur amictus,
Anfaque compreffos colligat arcta pedes.
Illa placet, quamvis inculto venerit ore,
Nec nitidum tarda comferit arte caput.
Num te carminibus, num te pallentibus herbis
Devovit tacito tempore noctis anus ?
Cantus vicinis fruges traducit ab agris ;
Cantus & iratæ detinet anguis iter :
Cantus & e curru Lunam deducere tentat,
Et faceret, fi non æra repulfa fonent.
Quid queror heu mifero carmen nocuiffe ? quid herb
Forma nihil magicis utitur auxiliis.
Sed corpus tetigiffe nocet, fed longa dediffe
Ofcula, fed femori conferuiffe femur.
Nec tu difficilis puero tamen effe memento :
Perfequitur pœnis triftia facta Venus.
Munera ne pofcas ; det munera canus amator,
Ut foveat molli frigida membra finu.
Carior eft auro juvenis, cui levia fulgent

revocatur amor, ſeroque juventa,
etus infecit cana ſenecta caput.
lium formæ eſt, coma tum mutatur, ut annos
ulet viridi cortice tincta nucis.
unc cura eſt albos a ſtirpe capillos,
em demta pelle referre novam.
ım primi floret tibi temporis ætas,
non tardo labitur illa pede.
athum torque. puero quæ gloria victo eſt?
ıres eſto dura puella ſenes.
ecor tenero: non illi ſontica cauſa eſt,
nius luto corpora tingit amor.
ır, abſenti mœſtas quam ſæpe querelas
it, & lacrymis omnia plena madent?
ſpernis? ait. poterat cuſtodia vinci,
edit cupidis fallere poſſe Deus.
ıus furtiva mihi eſt, ut lenis agatur
s, ut nec dent oſcula rapta ſonum.
a media quamvis obrepere nocte,
pitu nullo clam reſerare fores.
ſunt artes, miſerum ſi ſpernit amantem;
t ex ipſo ſæva puella toro?
promittit ſubito, ſed perfida fallit,
ıi nox multis evigilanda malis.
ıi venturam fingo, quodcunque movetur,
redo tunc ſonuiſſe pedes.
acrymare, puer: non frangitur illa,
jam fletu lumina feſſa tument.
Pholoe, (moneo) faſtidia Divi:
rodeſt ſanctis thura dediſſe focis.
athus quondam miſeros ludebat amantes,
s ultorem poſt caput eſſe Deum.
ım lacrymas fertur riſiſſe dolentis,
idum facta detinuiſſe mora.
ınes odit faſtus, nunc diſplicet illi
ınque oppoſita eſt janua dura fera.

te pœna manet, nisi desinis esse superba.
Quam cupies votis hunc revocare diem?

ELEGIA IX.

UID mihi, si fueras miseros læsurus amores,
Federa per Divos clam violanda dabas?
mifer, & si quis primo perjuria celat,
era tamen tacitis pœna venit pedibus.
cite, Cœlestes. æquum est impune licere
umina formosis lædere vestra semel.
ra petens habili tauros adjungit aratro,
t durum terræ rusticus urget opus.
ra petituras freta per parentia ventis
ucunt instabiles sidera certa rates.
eribus meus est captus puer: at Deus illa
cinerem, & liquidas munera vertat aquas.
mihi persolvet pœnas, pulvisque decorem
etrahet, & ventis horrida facta coma.
tur facies, urentur Sole capilli.
eteret invalidos & via longa pedes.
onui quoties auro ne pollue formam?

[redacted]

Non tibi si precium Campania terra daretur,
  Non tibi si Bacchi cura Falernus ager.
Illis eriperes verbis mihi, sidera cœli
  Lucere, & puras fluminis esse vias.
Quin etiam flebas. at non ego fallere doctus
  Tergebam humentes credulus usque genas.
Quid faceres, nisi & ipse fores in amore puellæ?
  Sit precor exemplo sed levis illa tuo.
O quoties, verbis ne quisquam conscius esset,
  Ipse comes multa lumina nocte tuli!
Sæpe insperanti venit tibi munere nostro,
  Et latuit clausas post adoperta fores.
Tum miser interii, stulte confisus amari:
  Nam poteram ad laqueos cautior esse tuos.
Quin etiam attonita laudes tibi mente canebam:
  At me nunc nostri, Pieridumque pudet.
Illa velim rapida Vulcanus carmina flamma
  Torreat, & liquida deleat amnis aqua.
Tu procul hinc absis, cui formam vendere cura est,
  Et precium plena grande referre manu.
At te, qui puerum donis corrumpere es ausus,
  Rideat assiduis uxor inulta dolis.
Et cum furtivo juvenem lassaverit usu,
  Tecum interposita languida veste cubet.
Semper sint externa tuo vestigia lecto,
  Et pateat cupidis semper aperta domus.
Nec lasciva soror dicatur plura bibisse
  Pocula. vel plures emeruisse viros.
Illam sæpe ferunt convivia ducere Baccho,
  Dum rota Luciferi provocet orta diem.
Illa nulla queat melius consumere noctem,
  Aut operum varias disposuisse vices.
At tua perdidicit; nec tu, stultissime, sentis,
  Cum tibi non solita corpus ab arte movet.
Tune putas illam pro te disponere crines?
  Aut tenues denso pectere dente comas?
Ista hæc persuadet facies, auroque lacertos
  Vinciat, & Tyrio prodeat apta sinu?

Tunc aliis demens oscula ferre
Tunc flebis, cum me vinctum pu
Et geret in gremio regna superl
At tua tum me pœna juvet: Ven
Fixa notet casus aurea palma m
Hunc tibi fallaci resolutus amore Ti
Dedicat; & grata sis, Dea, m

ELEGIA

QUIS fuit horrendos primus
Quam ferus, & vere ferre
Tunc cædes hominum generi, tun
Tunc brevior diræ mortis aperta
At nihil ille miser meruit: nos ad
Vertimus, in sævas quod dedit il
Divitis hoc vitium est auri: nec bel
Faginus adstabat cum scyphus ant
Non arces, non vallus erat; somnu
Securus varias dux gregis inter ov
Tunc mihi vita ...

Hic placatus erat, feu quis libaverat uvam,
  Seu dederat fanctæ fpicea ferta comæ.
Atque aliquis voti compos liba ipfe ferebat,
  Poftque comes purum filia parva favum.
At nobis ærata, Lares, depellite tela,
  * * * * *
* * * * * *
  Hoftiaque e plena myftica porcus hara.
Hanc pura cum vefte fequar; myrtoque caniftra
  Vincta geram, myrto vinctus & ipfe caput.
Sic placeam vobis; alius fit fortis in armis,
  Sternat & adverfos Marte favente duces.
Ut mihi potanti poffit fua dicere facta
  Miles, & in menfa pingere caftra mero.
Quis furor eft atram bellis arceffere mortem?
  Imminet, & tacito clam venit illa pede.
Non feges eft infra, non vinea culta; fed audax
  Cerberus, & Stygiæ navita puppis aquæ.
Illic percuffifque genis, uftoque capillo
  Errat ad obfcuros pallida turba lacus.
Quam potius laudandus hic eft, quem prole parata
  Occupat in parva pigra fenecta cafa?
Ipfe fuas fectatur oves, at filius agnos:
  Et calidam feffo comparat uxor aquam.
Sic ego fim, liceatque caput candefcere canis,
  Temporis & prifci facta referre fenem.
Interea pax arva colat. pax candida primum
  Duxit araturos fub juga curva boves.
Pax aluit vites, & fuccos condidit uvæ,
  Funderet ut gnato tefta paterna merum.
Pace bidens, vomerque vigent: at triftia duri
  Militis in tenebris occupat arma fitus.
Rufticus e lucoque vehit male fobrius ipfo
  Uxorem plauftro, progeniemque domum.
Sed Veneris tunc bella calent; fciffofque capillos
  Femina perfractas conqueriturque fores.

[illegible] nere puella potest.
Sed manibus qui sævus erit, scutumque sudemque
  Is gerat, & miti sit procul a Venere.
At nobis, pax alma, veni, spicamque teneto:
  Perfluat & pomis candidus ante sinus.

ALBII
TIBULLI,
EQUITIS ROMANI
LIBER II.
ELEGIA I.

QUISQUIS adeſt, faveat: fruges luſtramus, & agros
Ritus ut a priſco traditus exſtat avo.
Bacche veni, dulciſque tuis e cornibus uva
Pendeat, & ſpicis tempora cinge Ceres.
Luce ſacra requieſcat humus, requieſcat arator,
Et grave ſuſpenſo vomere ceſſet opus.
Solvite vincla jugis. nunc ad præſepia debent
Plena coronato ſtare boves capite.
Omnia ſint operata Deo. non audeat ulla
Lanificam penſis impoſuiſſe manum.
Vos quoque abeſſe procul jubeo, diſcedite ab aris,
Queis tulit heſterna gaudia nocte Venus.
Caſta placent Superis. pura cum veſte venite,
Et manibus puris ſumite fontis aquam.
Cernite, fulgentes ut eat ſacer agnus ad aras,
Vinctaque poſt olea candida turba comas.
Di patrii, purgamus agros, purgamus agreſtes,
Vos mala de noſtris pellite limitibus.
Neu ſeges eludat meſſem fallacibus herbis:
Neu timeat celeres tardior agna lupos.
Tum nitidus plenis confiſus ruſticus areis,
Ingeret ardenti grandia ligna foco,

… diem celebrent, … cado.
Eft rubor, errantes & male ferre pedes.
Sed bene Meffallam fua quifque ad pocula dicat,
Nomen & abfentis fingula verba fonent.
Gentis Aquitanæ celeber Meffalla triumphis,
Et magna intonfis gloria victor avis,
Huc ades, adfpiraque mihi, dum carmine noftro
Redditur agricolis gratia Cœlitibus.
Rura cano, rurifque Deos. his vita magiftris
Defuevit querna pellere glande famem.
Illi compofitis primum docuere tigillis
Exiguam viridi fronde operire cafam.
Illi etiam tauros primi docuiffe feruntur
Servitium, & plauftro fuppofuiffe rotam.
Tunc victus abiere feri: tunc infita pomus:
Tunc bibit irriguas fertilis hortus aquas:
Aurea tunc preffos pedibus dedit uva liquores,
Miftaque fecuro eft fobria lympha mero.
Rura ferunt meffes, calidi cum fideris æftu
Deponit flavas annua terra comas.
Rure levis verna …
Com…

er verno primum de flore coronam
. & antiquis imposuit Laribus.
iam teneris curam exhibitura puellis
e gerit tergo lucida vellus ovis.
e femineus labor est, hinc pensa, colusque,
us & apposito pollice versat opus.
: aliqua assidue textrix operata Minervam
ntat, & a pulso tela sonat latere.
quoque inter agros, interque armenta Cupido
atus, & indomitas dicitur inter equas.
: indocto primum se exercuit arcu:
lei mihi quam doctas nunc habet ille manus!
c pecudes, velut ante, petit: fixisse puellas
Gestit, & audaces perdomuisse viros.
ic juveni detraxit opes; hic dicere jussit
Limen ad iratæ verba pudenda senem.
Hoc duce custodes furtim transgressa jacentes
Ad juvenem tenebris sola puella venit:
Et pedibus prætentat iter suspensa timore,
Explorat cæcas cui manus ante vias.
Ah miseri, quos hic graviter Deus urget; at ille
Felix, cui placidus leniter afflat Amor.
Sancte veni dapibus festis; sed pone sagittas,
Et procul ardentes, hinc procul abde faces.
Vos celebrem cantate Deum, pecorique vocate
Voce, palam pecori, clam sibi quisque vocet:
Aut etiam sibi quisque palam: nam turba jocosa
Obstrepit, & Phrygio tibia curva sono.
Ludite: jam Nox jungit equos, currumque sequuntur
Matris lascivo sidera fulva choro:
Postque venit tacitus furvis circumdatus alis
Somnus, & incerto Somnia nigra pede.

[illegible]

Ipse suos Genius adsit visurus honores,
  Cui decorent sanctas mollia serta comas.
Illius puro distillent tempora nardo,
  Atque satur libo sit, madeatque mero.
Annuat et, Cerinthe, tibi quodcunque rogabis.
  En age, quid cessas? annuit ille, roga.
Auguror, uxoris fidos optabis amores:
  Jam reor hoc ipsos edidicisse Deos.
Nec tibi malueris, totum quæcunque per orbem
  Fortis arat valido rusticus arva bove;
Nec tibi gemmarum quicquid felicibus undis
  Nascitur, Eoi qua maris unda rubet.
Vota cadunt, utinam strepitantibus advolet alis,
  Flavaque conjugio vincula portet Amor.
Vincula quæ maneant semper, dum tarda senectus
  Inducat rugas, inficiatque comas.
Huc veniat natalis avis, prolemque ministret,
  Ludat & ante tuos turba novella pedes.

ELEGIA III

Nec quererer, quod Sol *graciles* exureret artus,
  Læderet & teneras puftula rupta manus.
Pavit & Admeti tauros formofus Apollo;
  Nec cithara, intonfæ profueruntve comæ:
Nec potuit curas fanare falubribus herbis.
  Quicquid erat medicæ vicerat artis Amor.
Ipfe Deus folitus ftabulis expellere vaccas,
  Et potum feffas ducere fluminibus;
Et mifcere novo docuiffe coagula lacte,
  Lacteus & miftis obriguiffe liquor.
Tunc fifcella levi detexta eft vimine junci,
  Raraque per nexus eft via facta fero.
Ah quoties, illo vitulum geftante per agros,
  Dicitur occurrens erubuiffe foror!
Ah quoties aufæ, caneret dum valle fub alta,
  Rumpere mugitu carmina docta boves!
Sæpe duces trepidis petiere oracula rebus:
  Venit & a templis irrita turba domum.
Sæpe horrere facros doluit Latona capillos,
  Quos admirata eft ipfa noverca prius.
Quifquis inornatumque caput, crinefque folutos
  Afpiceret, Phœbi quæreret ille comam.
Delos ubi nunc, Phœbe, tua eft, ubi Delphica Pytho?
  Nempe Amor in parva te jubet effe cafa.
Felices olim, Veneri cum fertur aperte
  Servire æternos non puduiffe Deos.
Fabula nunc ille eft: fed cui fua cara puella eft,
  Fabula fit, mavult, quam fine amore Deus.
At tu, quifquis is es, cui trifti fronte Cupido
  Imperitat, noftra fint tua caftra domo.
Ferrea non Venerem, fed prædam fecula laudant:
  Præda tamen multis eft operata malis.
Præda feras acies cinxit difcordibus armis:
  Hinc cruor, hinc cædes, mors propiorque venit.
Præda vago juffit geminare pericula ponto,
  Bellica cum dubiis roftra dedit ratibus.

æ, ſi Venus
meſis fluat, utque per urbem
nſpicienda meis.
nuer, quas femina Coa
s diſpoſuitque vias.
fuſci, quos India torret,
is inficit ignis equis.
ent præbere colores
um, purpureumque Tyros.
regnum ipſe tenet, quem ſæ
ſatos ferre catafta pedes.
ges, Nemeſim quæ abducis a
ulla femina terra fide.
e tener, jucundæ conſitor uv
c devotos, Bacche, relinque
ic licet formoſas triſtibus agri
non tanti ſunt tua muſta, pa
fruges : ne ſint modo rure pu
at, & priſco more bibantur
it veteres, & paſſim ſemper
ocuit, ſulcos non habuiſſe ſat
uibus aſpirabat Amor, præbe
in umbroſa gaudia valle Ven
erat cuſtos, nulla excluſura
mos precor ille

O utinam veteri peragrantes more puellæ
Horrida villosa corpora veste tegant.
Nunc si clausa mea est, si copia rara videndi;
Heu miserum, laxam quid juvat esse togam?
Ducite. ad imperium dominæ sulcabimus agros:
Non ego me vinclis, verberibusque nego.

ELEGIA IV.

HIC mihi servitium video, dominamque par
Jam mihi libertas illa paterna vale.
Servitium sed triste datur, teneorque catenis,
Et nunquam misero vincla remittit Amor.
Et, seu quid merui, seu quid peccavimus, urit.
Uror, io remove, sæva puella, faces.
O ego, ne possim tales sentire dolores,
Quam mallem in gelidis montibus esse lapis;
Stare vel insanis cautes obnoxia ventis,
Naufraga quam vasti tunderet unda maris.
Nunc & amara dies, & noctis amarior umbra est.
Omnia nam tristi tempora felle madent.
Nec prosunt elegi, nec carminis auctor Apollo.
Illa cava precium flagitat usque manu.
Ite procul Musæ, si non prodestis amanti.
Non ego vos, ut sint bella canenda, colo.
Nec refero Solisque vias; & qualis, ut orbem
Complevit, versis Luna recurrat equis.
Ad dominam faciles aditus per carmina quæro.
Ite procul Musæ, si nihil ista valent.
At mihi per cædem, & facinus sunt dona paranda,
Ne jaceam clausam flebilis ante domum.
Aut rapiam suspensa sacris insignia fanis.
Sed Venus ante alios est violanda mihi.
Illa malum facinus suadet, dominamque rapacem
Dat mihi: sacrilegas sentiat illa manus.
O pereat quicunque legit viridesque smaragdos,
Et niveam Tyrio murice tingit ovem.

. . . . . formam cœleſtis a
Quale bonum multis abdidit ipſe mali
Hinc fletus, rixæque ſonant; hæc deniq
Fecit, ut infamis hic Deus eſſet Amor
At tibi, quæ precio victos excludis ama
Eripiant partas ventus, & ignis opes.
Quin tua tunc juvenes ſpectent incendia
Nec quiſquam flammæ ſedulus addat aq
Seu veniet tibi mors, nec erit, qui lugeat
Nec qui det mœſtas munus in exequias.
At bona, quæ nec avara fuit, centum licet
Vixerit, ardentem flebitur ante rogum.
Atque aliquis ſenior, veteres veneratus am
Annua conſtructo ſerta dabit tumulo;
Et, bene, diſcedens dicet, placideque quie
Terraque ſecuræ ſit ſuper oſſa levis.
Vera quidem moneo. ſed proſunt quid mihi
Illius eſt nobis lege colendus Amor.
Quin etiam ſedes jubeat ſi vendere avitas,
Ite ſub imperium, ſub titulumque Lares.
Quicquid habet Circe, quicquid Medea vene
Quicquid . . . . . .

ELEGIA V.

PHOEBE fave, novus ingreditur tua templa sacerdos,
Huc age cum cithara, carminibusque veni.
Nunc te vocales impellere pollice chordas,
Nunc precor ad laudes flectere verba meas.
Ipse triumphali devinctus tempora lauro,
Dum cumulant aras, ad tua sacra veni:
Sed nitidus, pulcherque veni: nunc indue vestem
Sepositam, longas nunc bene pecte comas:
Qualem te memorant, Saturno rege fugato,
Victori laudes concinuisse Jovi.
Tu procul eventura vides: tibi deditus augur
Scit bene, quid fati provida cantet avis.
Tuque regis sortes: per te præsentit aruspex,
Lubrica signavit cum Deus exta notis.
Te duce Romanos nunquam frustrata Sibylla est,
Abdita quæ senis fata canit pedibus.
Phœbe, sacras Messallinum sine tangere chartas
Vatis; & ipse, precor, quod canat illa, doce.
Hæc dedit Æneæ sortes, postquam ille parentem
Dicitur, & raptos sustinuisse Lares.
Hæc fore credebat Romam, cum mœstus ab alto
Ilion, ardentes respiceretque Deos.
Romulus æternæ nondum formaverat urbis
Mœnia, consorti non habitanda Remo.
Sed tunc pascebant herbosa palatia vaccæ,
Et stabant humiles in Jovis arce casæ.
Lacte madens illic suberat Pan ilicis umbræ,
Et facta agresti lignea falce Pales;
Pendebatque vagi pastoris in arbore votum
Garrula silvestri fistula sacra Deo:
Fistula, cui semper decrescit arundinis ordo,
Nam calamus cera jungitur usque minor.
At, qua Velabri regio patet, ire solebat
Exiguus pulla per vada linter aqua.

…gi… Jupiter agr
Jam vocat errantes hoſpita terra Deos.
Illic ſanctus eris, cum te veneranda Nu
Unda Deum cœlo miſerit indigetem.
Ecce ſuper feſſas volitat victoria puppes.
Tandem ad Trojanos Diva ſuperba ve
Ecce mihi lucent Rutulis incendia caſtris
Jam tibi prædico, barbare Turne, ne
Ante oculos Laurens caſtrum, muruſque
Albaque ab Aſcanio condita longa duce
Te quoque jam video, Marti placitura ſa
Ilia, Veſtales deſeruiſſe focos;
Concubituſque tuos furtim, vittaſque jace
Et cupidi ad ripas arma relicta Dei.
Carpite nunc tauri de ſeptem montibus be
Dum licet; hic magnæ jam locus urbis
Roma, tuum nomen terris fatale regendis
Qua ſua de cœlo proſpicit arva Ceres;
Quaque patent ortus, & qua fluitantibus u
Solis anhelantes abluit amnis equos.
Troja quidem tunc ſe mirabitur, & ſibi di
Vos bene …

Multus ut in terras deplueretque lapis.
Atque tubas, atque arma ferunt ſtrepitantia cœlo
Audita, & lucos præcinuiſſe fugam.
Ipſum etiam Solem defectum lumine vidit
Jungere pallentes nubilus annus equos :
Et ſimulacra Deûm lacrymas fudiſſe tepentes,
Fataque vocales præmonuiſſe boves.
Hæc fuerunt olim. ſed tu jam, mitis Apollo,
Prodigia indomitis merge ſub æquoribus :
Et ſuccenſa ſacris crepitet bene laurea flammis,
Omine quo felix, & ſacer annus eat.
Laurus ubi bona ſigna dedit, gaudete coloni.
Diſtendet ſpicis horrea plena Ceres.
Oblitus & multo feriet pede ruſticus uvas,
Dolia dum, magni deficiuntque lacus.
At madidus Baccho ſua feſta Palilia paſtor
Concinet. a ſtabulis tunc procul eſte lupi.
Ille levis ſtipulæ ſolennes potus acervos
Accendet, flammas tranſilietque ſacras.
Et fetus matrona dabit, gnatuſque parenti
Oſcula comprenſis auribus eripiet.
Nec tædebit avum parvo advigilare nepoti,
Balbaque cum puero dicere verba ſenem.
Tunc operata Deo pubes diſcumbet in herba,
Arboris antiquæ qua levis umbra cadet.
Aut e veſte ſua tendent umbracula ſertis
Vincta ; coronatus ſtabit & ipſe calix.
At ſibi quiſque dapes, & feſtas exſtruet alte
Ceſpitibus menſas, ceſpitibuſque torum.
Ingeret hic potus juvenis maledicta puellæ,
Poſtmodo quæ votis irrita facta velit.
Nam ferus ille ſuæ plorabit ſobrius idem,
Et ſe jurabit mente fuiſſe mala.
Pace tua, pereant arcus, pereantque ſagittæ,
Phœbe ; modo in terris erret inermis Amor.
Ars bona ; ſed poſtquam ſumſit ſibi tela Cupido,
Hei mihi quam multis ars dedit illa malum!

... cum præmia bel
Ante suos currus oppida victa feret
Ipse gerens laurus; lauro devinctus agrest
Miles io, magna voce, triumphe canet.
Tunc Messalla meus pia det spectacula turb
Et plaudat curru prætereunte pater.
Annue: sic tibi sint intonsi, Phœbe, capil
Sic tua perpetuo sit tibi casta soror.

ELEGIA VI.

CASTRA Macer sequitur. tenero quid
Sit comes, & collo fortiter arma ge
Et, seu longa virum terræ via, seu vaga duc
Æquora, cum telis ad latus ire volet.
Ure puer quæso, tua qui ferus otia liquit,
Atque iterum erronem sub tua signa voca.
Quod si militibus parces, erit hic quoque mi
Ipse, levem galea qui sibi portet aquam.
Castra peto, valeatque Venus, valeantque pu
Et mihi sunt vires. & mihi ...

Spes alit agricolas: spes sulcis credit aratis
  Semina, quæ magno fœnore reddat ager.
Hæc laqueo volucres, hæc captat arundine pisces,
  Cum tenues hamos abdidit ante cibus.
Spes etiam valida solatur compede vinctum:
  Crura sonant ferro, sed canit inter opus.
Spes facilem Nemesim spondet mihi, sed negat illa.
  Hei mihi, ne vincas, dura puella, Deam.
Parce, per immatura tuæ precor ossa sororis:
  Sic bene sub tenera parva quiescat humo.
Illa mihi sancta est; illius dona sepulcro,
  Et madefacta meis serta feram lacrymis.
Illius ad tumulum fugiam, supplexque sedebo,
  Et mea cum muto fata querar cinere.
Non feret usque suum te propter flere clientem.
  Illius ut verbis sis mihi lenta, veto.
Ne tibi neglecti mittant mala somnia Manes,
  Mœstaque sopitæ flet soror ante torum:
Qualis ab excelsa præceps delapsa fenestra
  Venit ad infernos sanguinolenta lacus.
Desino, ne dominæ luctus renoventur acerbi.
  Non ego sum tanti, ploret ut illa semel.
Nec lacrymis oculos digna est fœdare loquaces.
  Lena nocet nobis; ipsa puella bona est.
Lena vetat miserum Phryne, furtimque tabellas
  Occulto portans itque reditque sinu.
Sæpe, ego cum dominæ dulces a limine duro
  Agnosco voces, hæc negat esse domi.
Sæpe, ubi nox promissa mihi est, languere puellam
  Nunciat, aut aliquas extimuisse minas.
Tunc morior curis: tunc mens mihi perdita fingit,
  Quisve meam teneat, quot teneatve modis.
Tunc tibi, lena, precor diras. satis anxia vivas,
  Moverit e votis pars quotacunque Deos.

T I B U L I

EQUITIS ROMA[I]

LIBER III.

ELEGIA I.

MARTIS Romani festæ venere Calend
Exoriens nostris hic fuit annus avis.
Et vaga nunc certa discurrunt undique pompa
Perque vias urbis munera, perque domos.
Dicite, Pierides, quonam donetur honore
Seu mea, seu fallor, cara Neæra tamen?
Carmine formosæ, precio capiuntur avaræ.
Gaudeat, ut digna est, versibus illa meis.
Lutea sed niveum involvat membrana libellum
Pumex & canas tondeat ante comas:
Summaque prætexat tenuis fastigia chartæ.

[redacted]

Hæc tibi vir quondam, nunc frater, caſta Neæra,
Mittit, &, accipias munera parva, rogat.
Teque ſuis jurat caram magis eſſe medullis,
Sive ſibi conjux, ſive futura ſoror.
Sed potius conjux; hujus ſpem nominis illi
Auferet exſtincto pallida Ditis aqua.

ELEGIA II.

QUI primum caram juveni, carumque puellæ
Eripuit juvenem, ferreus ille fuit.
Durus & ille fuit, qui tantum ferre dolorem,
Vivere & erepta conjuge qui potuit.
Non ego firmus in hoc, non hæc patientia noſtro
Ingenio. frangit fortia corda dolor:
Nec mihi vera loqui pudor eſt, vitæque fateri
Tot mala perpeſſæ tædia nota meæ.
Ergo cum tenuem fuero mutatus in umbram,
Candidaque oſſa ſuper nigra favilla teget;
Ante meum veniat longos incomta capillos,
Et fleat ante meum mœſta Neæra rogum.
Sed veniat caræ matris comitata dolore:
Mœreat hæc genero, mœreat illa viro.
Præfatæ ante meos manes, animamque precatæ,
Perfuſæque pias ante liquore manus,
Pars quæ ſola mei ſuperabit corporis, oſſa
Incinctæ nigra candida veſte legant;
Et primum annoſo ſpargant collecta Lyæo,
Mox etiam niveo fundere lacte parent;
Poſt hæc carbaſeis humorem tollere velis,
Atque in marmorea ponere ſicca domo.
Illic, quas mittit dives Panchaia merces,
Eoique Arabes, dives & Aſſyria;
Et noſtri memores lacrymæ fundantur eodem.
Sic ego componi verſus in oſſa velim.
Sed triſtem mortis demonſtret litera cauſam,
Atque hæc in celebri carmina fronte notet.

... cum multa thura dedisse p...
Non ut marmorei prodirem e limine tecti
Insignis clara, conspicuusque domo:
Aut ut multa mei renovarent jugera tauri,
Et magnas messes terra benigna daret:
Sed tecum ut longæ sociarem gaudia vitæ,
Inque tuo caderet nostra senecta sinu
Tunc, cum permenso defunctus tempore lucis
Nudus Lethæa cogerer ire rate.
Nam grave quid prodest pondus mihi divitis au...
Arvaque si findant pinguia mille boves?
Quidve domus prodest Phrygiis innixa columnis
Tænare sive tuis, sive Cariste tuis?
Et nemora in domibus sacros imitantia lucos?
Auratæque trabes, marmoreumque solum?
Quidve, in Erythræo legitur quæ litore concha,
Tinctaque Sidonio murice lana juvat?
Et quæ præterea populus miratur, in illis
Invidia est falso plurima vulgus amat.
Non opibus mentes hominum, curæque levantur
Nam Fortuna sua tempora lege regit.

Adsis, & timidis faveas, Saturnia, votis,
  Et faveas concha Cypria vecta tua.
Aut, si fata negant reditum, tristesque sorores,
  Stamina quæ ducunt, quæque futura neunt ;
Me vocet in vastos amnes, nigramque paludem
  Dives in ignava luridus Orcus aqua.

ELEGIA IV.

DI meliora ferant : nec sint insomnia vera,
  Quæ tulit hesterna pessima nocte quies.
Ite procul, vani, falsumque avertite visum :
  Desinite in vobis quærere velle fidem.
Divi vera monent : venturæ nuncia sortis
  Vera monent Tuscis exta probata viris.
Somnia fallaci ludunt temeraria nocte,
  Et pavidas mentes falsa timere jubent.
Et vanum ventura hominum genus omina noctis
  Farre pio placant, & saliente sale.
Et tamen, utcunque est, sive illi vera monenti,
  Mendaci Somno credere sive volent ;
Efficiat vanos noctis Lucina timores,
  Et frustra immeritum pertimuisse velit :
Si mea nec turpi mens est obnoxia facto,
  Nec læsit magnos impia lingua Deos.
Jam nox æthereum nigris emensa quadrigis
  Mundum, cæruleo laverat amne rotas.
Nec me sopierat menti Deus utilis ægræ
  Somnus : solicitas deficit ante domos.
Tandem, cum summo Phœbus prospexit ab ortu,
  Pressit languentis lumina sera quies.
Hic juvenis casta redimitus tempora lauro
  Est visus nostra ponere sede pedem.
Non illo quicquam formosius ulla priorum
  Ætas, humanum nec videt illud opus.
Intonsi crines longa cervice fluebant :
  Stillabat Tyrio myrtea rore coma.

... udere palla,
Namque hæc in nitido corpore vestis erat.
Artis opus raræ fulgens testudine, & auro
Pendebat læva garrula parte lyra.
Hanc primum veniens plectro modulatus eburn
Felices cantus ore sonante dedit.
Sed postquam fuerant digiti cum voce locuti,
Edidit hæc tristi dulcia verba modo;
Salve cura Deûm. casto nam rite poetæ
Phœbusque, & Bacchus, Pieridesque favent.
Sed proles Semeles Bacchus, doctæque sorores
Dicere non norunt, quid ferat hora sequens.
At mihi fatorum leges, ævique futuri
Eventura pater posse videre dedit.
Quare, ego quæ dico non fallax, accipe, vates,
Quodque Deus vero Cynthius ore ferat;
Tantum cara tibi, quantum nec filia matri,
Quantum nec cupido bella puella viro,
Pro qua sollicitas cœlestia Numina votis,
Quæ tibi securos non finit ire dies,
Et, cum te fusco somnus velavit amictu,
Ver...

Sævus amor docuit verbera poſſe pati.
Me quondam Admeti niveas paviſſe juvencas,
Non eſt in vanum fabula ficta jocum.
Tunc ego nec cithara poteram gaudere ſonora,
Nec ſimiles chordis reddere voce ſonos;
Sed perlucenti cantus meditabar avena,
Ille ego Latonæ filius, atque Jovis.
Neſcis quid ſit amor, juvenis, ſi ferre recuſas
Immitem dominam, conjugiumque ferum.
Ergo ne dubita blandas adhibere querelas:
Vincuntur molli pectora dura prece.
Quod ſi vera canunt ſacris oracula templis,
Hæc illi noſtro nomine dicta refer;
Hoc tibi conjugium promittit Delius ipſe:
Felix hoc: alium deſine velle virum.
Dixit, & ignavus defluxit corpore ſomnus.
Ah ego ne poſſim tanta videre mala.
Nec tibi crediderim votis contraria vota,
Nec tantum crimen pectore ineſſe tuo.
Nam te nec vaſti genuerunt æquora Ponti;
Nec flammam volvens ore Chimæra fero;
Nec canis anguinea redimitus terga caterva,
Cui tres ſunt linguæ, tergeminumque caput;
Scyllaque virgineam canibus ſuccincta figuram:
Nec te conceptam ſæva leæna tulit;
Barbara nec Scythiæ tellus, horrendave Syrtis;
Sed culta, & duris non habitanda domus;
Et longe ante alias omnes mitiſſima mater,
Iſque pater, quo non alter amabilior.
Hæc Deus in melius crudelia ſomnia vertat,
Et jubeat tepidos irrita ferre Notos.

ELEGIA V.

VOS tenet, Etruſcis manat quæ fontibus unda,
Unda ſub æſtivum non adeunda Canem;
Nunc autem ſacris Baiarum maxima lymphis,

Nec cor solicitant facta nefanda meum
Nec nos insanæ meditantes jurgia linguæ
Impia in adversos solvimus ora Deos.
Et nondum cani nigros læsere capillos,
Nec venit tardo curva senecta pede.
Natalem primo nostrum videre parentes,
Cum cecidit fato consul uterque pari.
Quid fraudare juvat vitem crescentibus uv
Et modo nata mala vellere poma manu!
Parcite, pallentes umbras quicunque tenet
Duraque sortiti tertia regna Dei.
Elysios olim liceat cognoscere campos,
Lethæamque ratem, Cimmeriosque lacu
Cum mea rugosa pallebunt ora senecta,
Et referam pueris tempora prisca senex.
Atque utinam vano nequicquam terrear æstu
Languent ter quinos sed mea membra die
At vobis Tuscæ celebrantur numina lympha
Et facilis lenta pellitur unda manu.
Vivite felices, memores & vivite nostri;
Sive erimus, ...

[redacted]

Sæpe tuo cecidit munere victus Amor.
Care puer, madeant generoso pocula Baccho,
Et nobis prona funde Falerna manu.
Ite procul durum curæ genus, ite labores:
Fulserit hic niveis Delius alitibus.
Vos modo proposito dulces faveatis amici,
Neve neget quisquam me duce se comitem.
Aut si quis vini certamen mite recusat,
Fallat eum tecto cara puella dolo.
Ille facit dites animos Deus: ille ferocem
Contudit, & dominæ misit in arbitrium.
Armenias tigres, & fulvas ille leænas
Vicit, & indomitis mollia corda dedit.
Hæc Amor, & majora volet; sed poscite Bacchi
Munera. quem vestrum pocula sicca juvant?
Convenit ex æquo, nec torvus Liber in illos,
Qui se, quique una vina jocosa colunt.
Jam venit iratus nimium, nimiumque severus.
Qui timet irati numina magna, bibat.
Quales his pœnas Deus hic, quantumque minetur,
Cadmeæ matris præda cruenta docet.
Sed procul a nobis hic sit timor; illaque, si qua est,
Quid valeat læsi sentiat ira Dei.
Quid precor ah demens? venti temeraria vota,
Aeriæ & nubes diripienda ferant.
Quamvis nulla mei superest tibi cura, Neæra,
Sis felix, & sint candida fata tua.
At nos securæ reddamus tempora mensæ,
Venit post multas una serena dies.

ELEGIA VII.

HEI mihi difficile est imitari gaudia falsa;
Difficile est tristi fingere mente jocum.
Nec bene mendaci risus componitur ore,
Nec bene solicitis ebria verba sonant.
Quid queror infelix? turpes discedite curæ,
Odit Lenæus tristia verba pater.

Et si perque suos fallax juravit oce

Junonemque suam, perque sua

Nulla fides inerit. perjuria ridet a

Jupiter, & ventos irrita ferre j

Ergo quid toties fallacis verba pue

Conqueror ? ite a me seria verb

Quam vellem tecum longas requie

Et tecum longos pervigilare dies

Perfida, nec merito nobis inimica

Perfida, sed quamvis perfida, ca

Naiada Bacchus amat. cessas, o le

Temperet annosum Martia lymp

Non ego, si fugiat nostræ convivia

Ignotum cupiens vana puella tor

Solicitus repetam tota suspiria nocte.

Tu puer i, liquidum fortius add

Jamdudum Tyrio madefactus temp

Debueram sertis implicuisse coma

[redacted]

ALBII
TIBULLI,
EQUITIS ROMANI,
LIBER IV.

Ad MESSALLAM. I.

TE, Messalla, canam. quanquam me cognita virtus
Terret, ut infirmæ nequeant subsistere vires;
Incipiam tamen: ac, meritas si carmina laudes
Deficiant, humilis tantis sim conditor actis.
Nec tua, te præter, chartis intexere quisquam
Facta queat, dictis ut non majora supersint.
Est nobis voluisse satis. nec munera parva
Respueris. etiam Phœbo gratissima dona
Cres tulit, & cunctis Baccho jucundior hospes
Icarus, ut puro testantur sidera cœlo,
Erigoneque, Canisque; neget ne longior ætas.
Quin etiam Alcides Deus ascensurus Olympum
Læta Molorcheis posuit vestigia tectis.
Parvaque Cœlestes pacavit mica, nec illis
Semper inaurato taurus cadit hostia cornu.
Hic quoque sit gratus parvus labor, ut tibi possim
Inde alios, aliosque memor componere versus.
Alter dictet opus magni mirabile mundi,
Qualis in immenso desederit aere tellus,
Qualis & in curvum pontus confluxerit orbem,

Nam, quanquam antiquæ gentis super
Non tua majorum contenta est gloria
Nec quæris, quid quaque index sub in
Sed generis priscos contendis vincere h
Quam tibi majores, majus decus ipse f
At tua non titulus capiet sub nomine fi
Æterno sed erunt tibi magna volumina
Conveniéntque tuas cupidi componere
Undique, quique canent vincto pede,
Queis potius certamen erit : sim victor
Ut nostrum tantis inscribam nomen in a
Nam quis te majora gerit castrisve, for
Nec tamen hinc, aut hinc, tibi laus majo
Justa pari premitur veluti cum pondere
Prona, nec hac plus parte sedet, nec su
Qualis, inæquatum si quando onus urge
Instabilis natat alterno depressior orbe.
Nam seu diversi fremat inconstantia vulg
Non alius sedare queat ; seu judicis ira
Sit placanda, tuis poterit mitescere verb
Non Pylos, aut Ithace tantos genuisse fer

Venit & Æolias placidum per Nerea ventos :
Incultos adiit Læstrygonas, Antiphatenque,
Nobilis Artacie gelidos quos irrigat unda.
Solum nec doctæ verterunt pocula Circes ;
Quamvis illa foret Solis genus, apta vel herbis,
Aptaque vel cantu veteres mutare figuras.
Cimmerion etiam obscuras accessit ad arces,
Queis nunquam candente dies apparuit ortu,
Sive supra terras Phœbus, seu curreret infra.
Vidit ut inferno Plutoni subdita regna,
Magna Deûm proles levibus discurreret umbris.
Præteriitque cita Sirenum litora puppi.
Illum inter geminæ nantem confinia mortis
Nec Scyllæ sævo conterruit impetus ore,
Cum canibus rapidas inter freta serperet undas ;
Nec violenta suo consumsit more Charybdis,
Vel si sublimis fluctu consurgeret imo,
Vel si interrupto nudaret gurgite pontum.
Non violata vagi sileantur pascua Solis,
Non Amor, & fœcunda Atlantidos arva Calypsus,
Finis & errorum misero Phæacia tellus.
Atque hæc seu nostras inter sunt cognita terras,
Fabula sive novum dedit his erroribus orbem,
Sit labor illius, tua dum facundia major.
Nam te non alius belli tenet aptius artes,
Qua deceat tutam castris præducere fossam :
Qualiter adversos hosti defigere cervos :
Quemve locum ducto melius sit claudere vallo,
Fontibus ut dulces erumpat terra liquores :
Ut facilisque tuis aditus sit, & arduus hosti,
Laudis & assiduo vigeat certamine miles.
Quis tardamve sudem melius, celeremve sagittam
Jecerit, aut lento perfregerit obvia pilo ?
Aut quis equum celeremque arcto compescere freno
Possit, & effusas tardo permittere habenas,

Tum tibi non desit faciem compone
Seu sit opus quadratum acies consi
Rectus ut æquatis decurrat frontibu
Seu libeat duplicem, seu junctum c
Dexterque ut lævum teneat, dextr
Miles, sitque duplex gemini victori
At non per dubias errant mea carm
Nam bellis experta cano: testis mil
Fortis Iapydiæ miles: testis quoqu
Pannonius, gelidas passim disjectus
Testis Arupinus & pauper natus in
Quem si quis videat vetus ut non fre
Terna minus Pyliæ miretur secula
Centum fecundos Titan renovaverit
Ipse tamen velox celerem super ede
Audet equum, validisque sedet mod
Te duce non alias conversus terga d
Libera Romanæ subjecit colla caten
Nec tamen his contentus eris; maj
Instant: compertum est veracibus u

[redacted]

Nec quadrupes denſas depaſcitur aſpera ſilvas:
Quin largita tuis ſunt multa ſilentia votis.
Jupiter ipſe levi vectus per inania curru
Adfuit, & cœlo vicinum liquit Olympum;
Intentaque tuis precibus ſe præbuit aure,
Cunctaque veraci capite annuit additus aris:
Lætior eluxit ſtructos ſuper ignis acervos.
Quin, hortante Deo, magnis inſiſtere rebus
Incipe: non iidem tibi ſunt, aliiſque triumphi.
Non te vicino remorabitur obvia Marte
Gallia, nec latis audax Hiſpania terris,
Nec fera te Tyrio tellus obſeſſa colono,
Nec qua vel Nilus, vel regia lympha Choaſpes
Profluit, aut rapidus Cyri dementia Gindes,
Ardet Arectæis aut unda perhoſpita campis:
Nec qua regna vago Tomyris finivit Araxe,
Impia nec ſævis celebrans convivia menſis
Ultima vicinus Phœbo tenet arva Padæus,
Quaque Hebrus, Tanaiſque Getas rigat, atque Magynos.
Quid moror? Oceanus ponto qua continet orbem,
Nulla tibi adverſis regio ſeſe offeret armis.
Te manet invictus Romano Marte Britannus,
Teque interjecto mundi pars altera Sole.
Nam circumfuſo conſiſtit in aere tellus,
Et quinque in partes toto diſponitur orbe:
Atque duæ gelido vaſtantur frigore ſemper:
Illic & denſa tellus abſconditur umbra;
Et nulla incepto perlabitur unda liquore;
Sed durata riget denſam in glaciemque, nivemque;
Quippe ubi non unquam Titan ſuperegerit ortus:
At media eſt Phœbi ſemper ſubjecta calori,
Seu propior terris æſtivum fertur in orbem,
Seu celer hibernas properat decurrere luces.
Non ergo preſſo tellus conſurgit aratro:

Hinc placidus nobis per tempora labitur annus;
Hic & colla jugo didicit ſummittere taurus,
Et lenta excelſos vitis conſcendere ramos:
Tonditurque ſeges maturos annua partus;
Et ferro tellus, pontus confinditur ære.
Quin etiam ſtructis exſurgunt oppida muris.
Ergo ubi præclaros poſcent tua facta triumphos,
Solus utroque idem diceris magnus in orbe.
Non ego ſum ſatis ad tantæ præconia laudis,
Ipſe mihi non ſi præſcribat carmina Phœbus.
Eſt tibi, qui poſſit magnis ſe accingere rebus,
Valgius: æterno propior non alter Homero.
Languida non noſter peragit labor otia, quamvis
Fortuna, ut mos eſt illi, me adverſa fatiget.
Nam mihi cum magnis opibus domus alta niteret,
Cui fuerant flavi ditantes ordine ſulci
Horrea, fecundas ad deficientia meſſes;
Cuique pecus denſo paſcebant agmine colles,
Et domino ſatis, & nimium furique, lupoque.
Nunc deſiderium ſupereſt: nam cura novatur,
Cum memor anteactos ſemper dolor admonet annos

Dum quodcunque tuum est. nostri si parvula cura
Sit tibi, quanta libet. si sit modo, non mihi regna
Lydia, non magni potior sit fama Gylippi,
Posse Meleteas nec mallem mittere chartas.
Quod tibi si versus noster totusve minusve,
Vel bene si totus, summo vel inerret in ore;
Nulla mihi statuent finem te fata canendi.
Quin etiam, mea cum tumulus contexerit ossa,
Seu matura dies celerem properat mihi mortem,
Longa manet seu vita tamen mutata figuram;
Seu me finget equum rigidos percurrere campos
Doctum; seu tardi pecoris sim gloria taurus;
Sive ego per liquidum volucris vehar aera pennis;
In quemcunque hominem me longa receperit aetas,
Inceptis de te subtexam carmina chartis.

LAUS SULPICIÆ
AD MARTEM. II.

SULPICIA est tibi culta tuis, Mars magne, Calendis:
  Spectatum e coelo, si sapis, ipse veni.
Hoc Venus ignoscet. at tu, violente, caveto,
  Ne tibi miranti turpiter arma cadant.
Illius ex oculis, cum vult exurere Divos,
  Accendit geminas lampadas acer Amor.
Illam, quicquid agit, quoquo vestigia flectit,
  Componit furtim, subsequiturque decor.
Seu solvit crines, fusis decet esse capillis:
  Seu comsit, comtis est veneranda comis.
Urit, seu Tyria voluit procedere palla:
  Urit, seu nivea candida veste venit:
Talis in aeterno felix Vertumnus Olympo,
  Mille habet ornatus, mille decenter habet.
Sola puellarum digna est, cui mollia caris
  Vellera det succis bis madefacta Tyros;

...unc sacrum multos
Dignior est vestro nulla p...

SULPICIA AD C...

PARCE meo juveni, se...
Seu colis umbrosi devia...
Nec tibi sit duros acuisse in pr...
Incolumem custos hunc mih...
Sed procul abducit venandi Del...
O pereant silvæ, deficiantqu...
Quis furor est, quæ mens dens...
Claudentem, teneras lædere...
Quidve juvat furtim latebras int...
Candidaque hamatis crura not...
Sed tamen, ut tecum liceat, Ce...
Ipsa ego per montes retia torta...
Ipsa ego velocis quæram vestigia...
Et demam celeri ferrea vincla c...
Tunc mihi, tunc placeant silvæ, ...
Arguar ante ipsas ...

[redacted]

AD PHOEBUM. IV.

HUC ades, & teneræ morbos expelle puellæ,
Huc ades, intonſa Phœbe ſuperbe coma.
Crede mihi, propera: nec te jam, Phœbe, pigebit
Formoſæ medicas applicuiſſe manus.
Effice, ne macies pallentes occupet artus,
Neu notet informis pallida membra color.
Et quodcunque mali eſt, & quicquid triſte timemus,
In pelagus rapidis evehat amnis aquis.
Sancte veni, tecumque feras quicunque ſapores,
Quicunque & cantus corpora feſſa levant.
Neu juvenem torque, metuit qui fata puellæ,
Votaque pro domina vix numeranda facit.
Interdum vovet: interdum, quod langueat illa,
Dicit in æternos aſpera verba Deos.
Pone metum, Cerinthe: Deus non lædit amantes.
Tu modo ſemper ama: ſalva puella tibi eſt.
Nil opus eſt fletu; lacrymis erit aptius uti,
Si quando fuerit triſtior illa tibi.
At nunc tota tua eſt; te ſolum candida ſecum
Cogitat, & fruſtra credula turba ſedet.
Phœbe fave: laus magna tibi tribuetur, in uno
Corpore ſervato, reſtituiſſe duos.
Jam celeber, jam lætus eris, cum debita reddet
Certatim ſanctis lætus uterque focis.
Tunc te felicem dicet pia turba Deorum;
Optabunt artes & ſibi quiſque tuas.

Uror ego ante alias, juvat hoc, Cerin
Si tibi de nobis mutuus ignis adest.
Mutuus adsit amor; tua per dulcissima
Perque tuos oculos, per Geniumque
Magne Geni, cape thura libens, votisq
Si modo, cum de me cogitat, ille ca
Quod si forte alios jam nunc suspirat an
Tunc precor infidos, sancte, relinqu
Nec tu sis injusta Venus. vel serviat æ
Vinctus uterque tibi, vel mea vincla
Sed potius valida teneamur uterque cat
Nulla queat posthac quam solüisse die
Optat idem juvenis, quod nos, sed tuti
Nam pudet hæc illum dicere verba pa
At tu Natalis quoniam Deus omnia senti
Annue. quid refert, clamve, palamv

AD JUNONEM.

Sic bene compones: ulli non ille puellæ
Servire, aut cuiquam dignior illa viro.
Nec poſſit cupidos vigilans deprendere cuſtos,
Fallendique vias mille miniſtret Amor.
Annue, purpureaque veni perlucida palla.
Ter tibi ſit libo, ter, Dea caſta, mero.
Præcipit & gnatæ mater ſtudioſa, quod optet;
Illa aliud tacita jam ſibi mente rogat.
Uritur, ut celeres urunt altaria flammæ,
Nec, liceat quamvis, ſana fuiſſe velit.
Sit juveni grata; ac veniet cum proximus annus,
Hic idem votis jam vetus adſit Amor.

SULPICIA LOQUITUR. VII.

TANDEM venit Amor: qualem texiſſe pudori,
Quam nudaſſe alicui, ſit mihi fama magis.
Exorata meis illum Cytherea Camenis
Attulit in noſtrum, depoſuitque ſinum.
Exſolvit promiſſa Venus. mea gaudia narret,
Dicetur ſi quis non habuiſſe ſuam.
Non ego ſignatis quicquam mandare tabellis,
Ne legat id nemo, quam meus ante, velim:
Sed peccaſſe juvat; vultus componere famæ
Tædet: cum digno digna fuiſſe ferar.

AD MESSALLAM. VIII.

INVISUS natalis adeſt, qui rure moleſto,
Et ſine Cerintho triſtis agendus erit.
Dulcius urbe quid eſt? an villa ſit apta puellis,
Atque Eretino frigidus amnis agro?
Jam nimium Meſſalla mei ſtudioſe quieſcas,
Non tempeſtivæ ſæpe propinque viæ.

Omnibus ille dies nobis natalis agatur
Qui nec opinanti nunc tibi forte ve

DE SULPICIA

GRATUM est, securus multum qu
Permittis subito, ne male inop
Sit tibi cura togæ potior, pressumque
Scortum, quam Servî filia Sulpicia.
Soliciti sunt pro nobis, quibus illa dolo
Ne credam ignoto maxima causa tor

AD CERINTHUM

ESTNE tibi, Cerinthe tuæ placitu
Qui mea nunc vexat corpora fess
Ah ego non aliter tristes evincere morbo
Optarim, quam te sic quoque velle p
Nam mihi quid prosit morbos evincere?

Heſterna quam te ſolum quod nocte reliqui,
  Ardorem cupiens diſſimulare meum.

AD AMICAM. XIII.

NULLA tuum nobis ſubducet femina lectum.
  Hoc primum juncta eſt fœdere noſtra Venus.
Tu mihi ſola places; nec jam, te præter, in urbe
  Formoſa eſt oculis ulla puella meis.
Atque utinam poſſes uni mihi bella videri;
  Diſpliceas aliis: ſic ego tutus ero.
Nil opus invidia eſt. procul abſit gloria vulgi:
  Qui ſapit, in tacito gaudeat ille ſinu.
Sic ego ſecretis poſſum bene vivere ſilvis,
  Qua nulla humano ſit via trita pede.
Tu mihi curarum requies, tu nocte vel atra
  Lumen, & in ſolis tu mihi turba locis.
Nunc licet e cœlo mittatur amica Tibullo,
  Mittetur fruſtra, deficietque Venus.
Hæc tibi ſancta tuæ Junonis numina juro,
  Quæ ſola ante alios eſt mihi magna Deos.
Quid facio demens? heu, cui mea pignora credo?
  Juravi ſtulte: proderat iſte timor.
Nunc tu fortis eris, nunc tu me audacius ures:
  Hoc peperit miſero garrula lingua malum.
Jam faciam quodcunque voles; tuus uſque manebo,
  Nec fugiam notæ ſervitium dominæ:
Sed Veneris ſanctæ conſidam vinctus ad aras:
  Hæc notat injuſtos, ſupplicibuſque favet.

DE INFAMIA SUÆ PUELLÆ. XIV.

RUMOR ait crebro noſtram peccare puellam;
  Nunc ego me ſurdis auribus eſſe velim.
Crimina non hæc ſunt noſtro ſine facta dolore:
  Quid miſerum torques, rumor acerbe? tace.

F I N I

[redacted]

SEXTI AURELII

PROPERTII

LIBER I.

ELEGIA I.

CYNTHIA prima ſuis miſerum me cepit ocellis,
Contactum nullis ante cupidinibus.
Tum mihi conſtantis dejecit lumina faſtus,
Et caput impoſitis preſſit Amor pedibus;
Donec me docuit caſtas odiſſe puellas
Improbus, & nullo vivere conſilio.
Et mihi jam toto furor hic non deficit anno,
Cum tamen adverſos cogor habere Deos.
Milanion nullos fugiendo, Tulle, labores
Sævitiam duræ contudit Iaſidos.
Nam modo Partheniis amens errabat in antris,
Ibat & hirſutas ille videre feras.
Ille etiam Hylei percuſſus vulnere rami
Saucius Arcadiis rupibus ingemuit.
Ergo velocem potuit domuiſſe puellam:
Tantum in amore preces, & benefacta valent.
In me tardus Amor non ullas cogitat artes;
Nec meminit notas, ut prius, ire vias.
At vos, deductæ quibus eſt fallacia Lunæ,
Et labor in magicis ſacra piare focis,
En agedum, dominæ mentem convertite noſtræ,
Et facite illa meo palleat ore magis.
Tunc ego crediderim vobis, & ſidera, & amnes
Poſſe Cyteinis ducere carminibus.
Et vos, qui ſero lapſum revocatis, amici,
Quærite non ſani pectoris auxilia.

An me nostra Venus noctes exercet amaras,
Et nullo vacuus tempore defit Amor.
Hoc, moneo, vitate malum. ſua quemque
Cura, neque aſſueto mutet amore locum.
Quod ſi quis monitis tardas adverterit aures,
Heu referet quanto verba dolore mea!

ELEGIA II.

QUID juvat ornato procedere, vita, ca
Et tenues Coa veſte movere ſinus?
Aut quid Orontea crines perfundere myrrha!
Teque peregrinis vendere muneribus?
Naturæque decus mercato perdere cultu?
Nec ſinere in propriis membra nitere bonis
Crede mihi, non ulla tuæ medicina figuræ e
Nudus Amor formæ non amat artificem.
Aſpice quos ſummittit humus formoſa colores
Et veniant ederæ ſponte ſua melius:
Surgat & in ſolis formoſius arbutus antris,

Non illis studium vulgo conquirere amantes:
Illis ampla satis forma, pudicitia.
Non ego nunc vereor, ne sis mihi vilior istis:
Uni si qua placet, culta puella sat est:
Cum tibi præsertim Phœbus sua carmina donet,
Aoniamque libens Calliopea lyram:
Unica nec desit jucundis gratia verbis,
Omnia quæque Venus, quæque Minerva probat.
His tu semper eris nostræ gratissima vitæ,
Tædia dum miseræ sint tibi luxuriæ.

ELEGIA III.

QUALIS Thesea jacuit cedente carina
Languida desertis Gnosia litoribus:
Qualis & accubuit primo Cepheïa somno
Libera jam duris cotibus Andromede:
Nec minus assiduis Edonis fessa choreis
Qualis in herboso concidit Apidano:
Talis visa mihi mollem spirare quietem
Cynthia, non certis nixa caput manibus;
Ebria cum multo traherem vestigia Baccho,
Et quaterent sera nocte facem pueri.
Hanc ego, nondum etiam sensus deperditus omnes,
Molliter impresso conor adire toro.
Et quamvis duplici correptum ardore juberent
Hac Amor, hac Liber, durus uterque Deus,
Subjecto leviter positam tentare lacerto,
Osculaque admota sumere, & arma manu;
Non tamen ausus eram dominæ turbare quietem,
Expertæ metuens jurgia sævitiæ:
Sed sic intentis hærebam fixus ocellis,
Argus ut ignotis cornibus Inachidos.
Et modo solvebam nostra de fronte corollas,
Ponebamque tuis, Cynthia, temporibus:
Et modo gaudebam lapsos formare capillos;
Nunc furtiva cavis poma dabam manibus:

Luna moraturis sedula luminibus,
Compositos levibus radiis patefecit ocellos,
Sic ait in molli fixa toro cubitum ;
Tandem te nostro referens injuria lecto,
Alterius clausis repppulit e foribus.
Namque ubi longa meæ consumsti tempora n
Languidus exactis, hei mihi, sideribus ?
O utinam tales perducas, improbe, noctes,
Me miseram quales semper habere jubes.
Nam modo purpureo fallebam stamine somni
Rursus & Orpheæ carmine fessa lyræ :
Interdum graviter mecum deserta querebar
Externo longas sæpe in amore moras ;
Dum me jucundis lapsam Sopor impulit ali
Illa fuit lacrymis ultima cura meis.

ELEGIA IV.

QUID mihi tam multas laudando, Basi
Mutatum domina cogis abire mea ?

Ingenuus color, & multis decus artibus, & quæ
  Gaudia ſub tacita dicere veſte libet.
Quo magis & noſtros contendis ſolvere amores,
  Hoc magis accepta fallit uterque fide.
Non impune feres. ſciet hæc inſana puella,
  Et tibi non tacitis vocibus hoſtis erit.
Nec tibi me poſthac committet Cynthia, nec te
  Quæret. erit tanti criminis illa memor.
Et te circum omnes alias irata puellas
  Differet. heu nullo limine carus eris.
Nullas illa ſuis contemnet fletibus aras,
  Et quicunque ſacer, qualis ubique, lapis.
Non ullo gravius tentatur Cynthia damno,
  Quam ſibi cum rapto ceſſat amore Deus,
Præcipue noſtri. maneat ſic ſemper, adoro;
  Nec quicquam ex illa, quod querar, inveniam.

ELEGIA V.

INVIDE, tu tandem voces compeſce moleſtas,
  Et ſine nos curſu, quo ſumus, ire pares.
Quid tibi vis, inſane? meos ſentire furores?
  Infelix properas ultima noſſe mala:
Et miſer ignotos veſtigia ferre per ignes,
  Et bibere e tota toxica Theſſalia.
Non eſt illa vagis ſimilis collata puellis.
  Molliter iraſci non ſciet illa tibi.
Quod ſi forte animis non eſt contraria noſtris,
  At tibi curarum millia quanta dabit?
Non tibi jam ſomnos, non illa relinquet ocellos.
  Illa feros animis alligat una viros.
Ah mea contemtus quoties ad limina curres!
  Cum tibi ſingultu fortia verba cadent;
Et tremulus mœſtis orietur fletibus horror,
  Et timor informem ducet in ore notam:
Et quæcunque voles fugient tibi verba querenti;
  Nec poteris, qui ſis, aut ubi, noſſe miſer.

Quam ... de tanto nomine rumor e...
Non ego tum potero solatia ferre rogan...
Cum mihi nulla mei sit medicina ma...
Sed pariter miseri socio cogemur amor...
Alter in alterius mutua flere sinu.
Quare, quid possit mea Cynthia, desin...
Quærere. non impune illa rogata v...

ELEGIA VI.

NON ego nunc Adriæ vereor mar...
Tulle, neque Ægæo ducere v...
Cum quo Riphæos possim conscendere
Ulteriusque domos vadere Memnoni...
Sed me complexæ remorantur verba p...
Mutatoque graves sæpe colore prece...
Illa mihi totis argutat noctibus ignes,
Et queritur nullos esse relicta Deos.
Illa meam mihi jam se denegat: illa m...
Quæ solet irato tristis amica viro.
His ego non horam possim durare ...

Nam tua non ætas unquam cessavit amori,
Semper at armatæ cura fuit patriæ.
Et tibi non unquam nostros puer iste labores
Afferat, & lacrymis omnia nota meis.
Me sine, quem semper voluit Fortuna jacere,
Hanc animam extremæ reddere nequitiæ.
Multi longinquâ periere in amore libenter,
In quorum numero me quoque terra tegat.
Non ego sum laudi, non natus idoneus armis,
Hanc me militiam fata subire volunt.
At tu, seu mollis qua tendit Ionia, seu qua
Lydia Pactoli tingit arata liquor;
Seu pedibus terras, seu pontum carpere remis
Ibis, & accepti pars eris imperii;
Tum tibi si qua mei veniet non immemor hora,
Vivere me duro sidere certus eris.

ELEGIA VII.

CUM tibi Cadmeæ dicuntur, Pontice, Thebæ,
Armaque fraternæ tristia militiæ;
Atque, ita sim felix, primo contendis Homero,
Sint modo fata tuis mollia carminibus;
Nos, ut consuemus, nostros agitamus amores,
Atque aliquid duram quærimus in dominam:
Nec tantum ingenio, quantum servire dolori
Cogor, & ætatis tempora dura queri.
Hic mihi conteritur vitæ modus: hæc mea fama est:
Hinc cupio nomen carminis ire mei.
Me laudent doctæ solum placuisse puellæ,
Pontice, & injustas sæpe tulisse minas.
Me legat assidue post hæc neglectus amator,
Et prosint illi cognita nostra mala.
Te quoque si certo puer hic concusserit arcu,
Quod nolim nostros eviolasse Deos;
Longe castra tibi, longe miser agmina septem
Flebis in æterno surda jacere situ;

Sæpe venit magno fenore tardus Amor.

ELEGIA VIII.

TUNE igitur demens? nec te mea cu
An tibi sum gelida vilior Illyria?
Et tibi jam tanti, quicunque est iste, videtu
Ut sine me vento quolibet ire velis?
Tune audire potes vesani murmura ponti?
Fortis & in dura nave jacere potes?
Tu pedibus teneris positas fulcire ruinas?
Tu potes insolitas, Cynthia, ferre nives?
O utinam hibernæ duplicentur tempora bru
Et sit iners tardis navita Vergiliis;
Ne tibi Tyrrhena solvatur funis arena,
Neve inimica meas elevet aura preces:
Atque ego non videam tales subsidere ventos
Cum tibi provectas auferet unda rates:
Et me defixum vacua patiatur in ora
Crudelem infesta sæpe vocare manu.

Hic erit, hic jurata manet. rumpantur iniqui.
Vicimus: affiduas non tulit illa preces.
Falfa licet cupidus deponat gaudia livor:
Deftitit ire novas Cynthia noftra vias.
Illi carus ego, & per me cariffima Roma
Dicitur: & fine me dulcia regna negat.
Illa vel angufto mecum requiefcere lecto,
Et quocunque modo maluit effe mea;
Quam fibi dotatæ regnum vetus Hippodamiæ,
Et quas Elis opes ante pararat equis.
Quamvis magna daret, quamvis majora daturus,
Non tamen illa meos fugit avara finus:
Hanc ego non auro, non Indis flectere conchis,
Sed potui blandi carminis obfequio.
Sunt igitur Mufæ, neque amanti tardus Apollo:
Queis ego fretus amo. Cynthia rara mea eft.
Nunc mihi fumma licet contingere fidera plantis.
Sive dies, feu nox venerit, illa mea eft.
Nec mihi rivalis certos fubducet amores.
Ifta meam norit gloria canitiem.

ELEGIA IX.

DICEBAM tibi venturos, irrifor, amores,
Nec tibi perpetuo libera verba fore.
Ecce jaces, fupplexque venis ad jura puellæ,
Et tibi nunc quovis imperat emta modo.
Non me Chaoniæ vincant in amore columbæ
Dicere quos juvenes quæque puella domet.
Me dolor, & lacrymæ merito fecere peritum:
Atque utinam pofito dicar amore rudis.
Quid tibi nunc mifero prodeft grave dicere carmen?
Aut Amphioniæ mœnia flere lyræ?
Plus in amore valet Mimnermi verfus Homero:
Carmina manfuetus lenia quærit Amor.
I quæfo, & triftes iftos depone libellos,
Et cane, quod quævis noffe puella velit.

Quam pueri toties arcum sentire n
Et nihil iratæ posse negare tu
Nullus Amor cuiquam faciles ita p
Ut non alterna presserit ille man
Nec te decipiat, quod sit satis illa p
Acrius illa subit, Pontice, si qua
Quippe ubi non liceat vacuos seduc
Nec vigilare alio nomine, cedat A
Qui non ante patet, donec manus att
Quisquis es, assiduas aufuge bland
Illis & silices, & possunt cedere que
Nedum tu possis spiritus iste lev
Quare, si pudor est, quam primum
Dicere quo pereas sæpe in amore l

ELEGIA X.

O Jucunda quies, primo cum testis a
Adfueram vestris conscius in la
O noctem meminisse mihi jucunda vol
O quotie...

Possum ego divisos iterum conjungere amantes:
  Et dominæ tardas possum aperire fores:
Et possum alterius curas sanare recentes:
  Nec levis in verbis est medicina meis.
Cynthia me docuit semper, quæcunque petenda,
  Quæque cavenda forent: non nihil egit Amor.
Tu cave ne tristi cupias pugnare puellæ,
  Neve superba loqui, neve tacere diu:
Neu, si quid petiit, ingrata fronte negaris;
  Neu tibi pro vano verba benigna cadant.
Irritata venit, quando contemnitur illa;
  Nec meminit justas ponere læsa minas.
At quo sis humilis magis, & subjectus Amori,
  Hoc magis effecto sæpe fruare bono.
Is poterit felix una remanere puella,
  Qui nunquam vacuo pectore liber erit.

ELEGIA XI.

ECQUID te mediis cessantem, Cynthia, Baiis,
  Qua jacet Herculeis semita litoribus,
Et modo Thesp'oti mirantem subdita regno
  Proxima Misenis æquora nobilibus,
Nostri cura subit memores adducere noctes?
  Ecquis in extremo restat amore locus?
An te nescio quis simulatis ignibus hostis
  Sustulit e nostris, Cynthia, carminibus?
Atque utinam mage te remis confisa minutis
  Parvula Lucrina cymba moretur aqua:
Aut teneat clausam tenui Teuthrantis in unda
  Alternæ facilis cedere lympha manu;
Quam vacet alterius blandos audire susurros
  Molliter in tacito litore compositam:
Ut solet amoto labi custode puella
  Perfida, communes nec meminisse Deos.
Non quia perspecta non es mihi cognita fama,
  Sed quod in hac omnis parte timetur amor.

Quicquid ero, dicam, Cynthia causa fuit.
Tu modo quam primum corruptas desere Baias:
Multis ista dabunt litora dissidium:
Litora, quae fuerant castis inimica puellis:
Ah pereant Baiae crimen amoris aquae.

ELEGIA XII.

QUID mihi desidiae non cessas fingere crimen,
Quod faciat nobis conscia Roma moram?
Tam multa illa meo divisa est millia lecto,
Quantum Hypanis Veneto dissidet Eridano.
Nec mihi consuetos amplexu nutrit amores
Cynthia, nec nostra dulcis in aure sonat.
Olim gratus eram: non illo tempore cuiquam
Contigit, ut simili posset amare fide.
Invidiae fuimus. num me Deus obruit? an quae
Lecta Prometheis dividit herba jugis?
Non sum ego, qui fueram: mutat via longa puellas.
Quantus in exiguo tempore fugit Amor!
Nunc primum longas solus cognoscere noctes

ELEGIA XIII.

TU, quod sæpe soles, nostro lætabere casu,
Galle, quod abrepto solus amore vacem.
At non ipse tuas imitabor, perfide, voces.
Fallere te nunquam, Galle, puella velit.
Dum tibi deceptis augetur fama puellis,
Certus & in nullo quæris amore moram;
Perditus in quadam tardis pallescere curis
Incipis, & primo lapsus adire gradu.
Hæc erit illarum contemti pœna doloris:
Multarum miseras exiget una vices.
Hæc tibi vulgares istos compescet amores:
Nec nova quærendo semper amicus eris.
Hæc ego non rumore malo, non augure doctus:
Vidi ego: me, quæso, teste negare potes?
Vidi ego te toto vinctum languescere collo,
Et flere injectis, Galle, diu manibus;
Et cupere optatis animam deponere verbis,
Et quæ deinde meus celat, amice, pudor.
Non ego complexus potui diducere vestros;
Tantus erat demens inter utrosque furor.
Non sic Æmonio Salmonida mistus Enipeo
Tænarius facili pressit amore Deus:
Nec sic cœlestem flagrans amor Herculis Heben
Sensit in Oetæis gaudia prima jugis.
Una dies omnes potuit præcurrere amantes:
Nam tibi non tepidas subdidit illa faces:
Nec tibi præteritos passa est succedere fastus,
Nec sinit abduci; te tuus ardor aget.
Nec mirum: cum sit Jove digna, & proxima Ledæ,
Et Ledæ partu, gratior una tribus.
Illa sit Inachiis & blandior Heroinis;
Illa suis verbis cogat amare Jovem.
Tu vero quoniam semel es periturus amore,
Utere, non alio lumine dignus eras.

Et modo tam tardas funibus ire rates ;
Et nemus omne ſatas intendat vertice ſilvas,
Urgetur quantis Caucaſus arboribus ;
Non tamen iſta meo valeant contendere amori.
Neſcit Amor magnis cedere divitiis.
Nam ſive optatam mecum trahit illa quietem,
Seu facili totum ducit amore diem ;
Tunc mihi Pactoli veniunt ſub tecta liquores,
Et legitur rubris gemma ſub æquoribus :
Tum mihi ceſſuros ſpondent mea gaudia reges :
Quæ maneant, dum me fata perire volent.
Nam quis divitiis adverſo gaudet Amore ?
Nulla mihi triſti præmia ſint Venere.
Illa poteſt magnas heroum infringere vires,
Illa etiam duris mentibus eſſe dolor :
Illa neque Arabium metuit tranſcendere limen :
Nec timet oſtrino, Tulle, ſubire toro ;
Et miſerum toto juvenem verſare cubili.
Quid relevant variis ſerica textilibus ?
Quæ mihi dum placata aderit, non ulla verebor

Ut formosa novo quæ parat ire viro.
At non sic Ithaci digressu mota Calypso
Desertis olim fleverat æquoribus:
Multos illa dies incomptis mœsta capillis
Sederat injusto multa locuta salo;
Et quamvis nunquam posthac visura dolebat,
Illa tamen longæ conscia lætitiæ.
Alphesibœa suos ulta est pro conjuge fratres,
Sanguinis & cari vincula rupit Amor.
Nec sic Æsonidem rapientibus anxia ventis
Hypsipyle vacuo constitit in thalamo.
Hypsipyle nullos post illos sensit amores,
Ut semel Æmonio tabuit hospitio.
Conjugis Evadne miseros elata per ignes
Occidit, Argivæ fama pudicitiæ.
Quarum nulla tuos potuit convertere mores,
Tu quoque uti fieres nobilis historia.
Desine jam revocare tuis perjuria verbis,
Cynthia, & oblitos parce movere Deos.
Audax ah nimium, nostro dolitura periclo,
Si quid forte tibi durius inciderit.
Multa prius vasto labentur flumina ponto,
Annus & inversas duxerit ante vices;
Quam tua sub nostro mutetur pectore cura,
Sis quodcunque voles, non aliena tamen;
Quamve mihi viles isti videantur ocelli,
Per quos sæpe mihi credita perfidia est.
Hos tu jurabas, si quid mentita fuisses,
Ut tibi suppositis exciderent manibus.
Et contra magnum potes hos attollere solem?
Nec tremis admissæ conscia nequitiæ?
Quis te cogebat multos pallere colores,
Et fletum invitis ducere luminibus?
Queis ego nunc pereo, similes moniturus amantes;
O nullis tutum credere blanditiis.

Nunc ego nocturnis potorum saucia rixis,
Pulsata indignis sæpe queror manibus.
Et mihi non desunt turpes pendere corollæ
Semper & exclusi signa jacere faces:
Nec possum infamis dominæ defendere noctes
Nobilis obscœnis tradita carminibus:
Nec tamen illa suæ revocatur parcere famæ
Turpior & sæcli vivere luxuria.
Has inter gravibus cogor deflere querelis
Supplicis a longis tristior excubiis.
Ille meos nunquam patitur requiescere postes
Arguta referens carmina blanditia;
Janua vel domina penitus crudelior ipsa,
Quid mihi tam duris clausa taces foribus?
Cur nunquam reserata meos admittis amores
Nescia furtivas reddere mota preces?
Nullane finis erit nostro concessa dolori?
Tristis & in tepido limine somnus erit?
Me mediæ noctes, me sidera prona jacentem
Frigidaque Eoo me dolet aura gelu:
Tu sola humanos nunquam miserata dolores

[redacted]

Victa meis nunquam janua muneribus,
Te non ulla meæ læsit petulantia linguæ,
Quæ solet irato dicere tuta loco;
Ut me tam longa raucum patiare querela
Sollicitas trivio pervigilare moras.
At tibi sæpe novo deduxi carmina versu,
Osculaque impressis nixa dedi gradibus.
Ante tuos quoties verti me, perfida, postes,
Debitaque occultis vota tuli manibus?
Hæc ille, & si quæ miseri novistis amantes,
Et matutinis obstrepit alitibus.
Sic ego nunc dominæ vitiis, & semper amantis
Fletibus, æterna differor invidia.

ELEGIA XVII.

ET merito, quoniam potui fugisse puellam,
Nunc ego desertas alloquor Alcyonas:
Nec mihi Cassiope solito visura carinam,
Omniaque ingrato litore vota cadunt.
Quin etiam absenti prosunt tibi, Cynthia, venti:
Aspice quam sævas increpat aura minas.
Nullane placatæ veniet fortuna procellæ?
Hæccine parva meum funus arena teget?
Tu tamen in melius sævas converte querelas;
Sat tibi sit pœnæ nox, & iniqua vada.
An poteris siccis mea fata reponere ocellis?
Ossaque nulla tuo nostra tenere sinu?
Ah pereat, quicunque rates, & vela paravit
Primus, & invito gurgite fecit iter.
Nonne fuit melius dominæ pervincere mores,
(Quamvis dura, tamen rara puella fuit)
Quam sic ignotis circumdata litora silvis
Cernere, & optatos quærere Tyndaridas?
Illic si qua meum sepelirent fata dolorem,
Ultimus & posito staret amore lapis;
Illa meo caros donasset funere crines,
Molliter & tenera poneret ossa rosa:

:mo clamasset pulvere nomen,
ıllo pondere terra foret.
formosa Doride natæ,
solvite vela choro.
s labens Amor attigit undas,
io parcite litoribus.

ELEGIA XVIII.

: deserta loca, & taciturna querenti,
uum Zephyri possidet aura nemus.
os proferre impune dolores,
queant saxa tenere fidem.
um repetam, mea Cynthia, fastus?
s flendi, Cynthia, principium?
:s inter numerabar amantes,
e tuo cogor habere notam.
:rui? quæ te mihi carmina mutant?
:iæ causa puella tuæ?
ras levis, ut non altera nostro
fos intulit ulla pedes.
tibi dolor hic meus aspera debet,

[redacted]

Cogor ad argutas dicere solus aves.
Sed qualiscunque es, resonent mihi Cynthia silvæ,
Nec deserta tuo nomine saxa vacent.

ELEGIA XIX.

NON ego nunc tristes vereor, mea Cynthia, manes,
Nec moror extremo debita fata rogo;
Sed ne forte tuo careat mihi funus amore:
Hic timor est ipsis durior exequiis.
Non adeo leviter noster puer hæsit ocellis,
Ut meus oblito pulvis amore vacet.
Illic Phylacides jucundæ conjugis heros
Non potuit cæcis immemor esse locis;
Sed, cupidus falsis attingere gaudia palmis,
Thessalis antiquam venerat umbra domum.
Illic quicquid ero, semper tua dicar imago:
Trajicit & fati litora magnus Amor.
Illic formosæ veniant chorus heroinæ,
Quas dedit Argivis Dardana præda viris:
Quarum nulla tua fuerit mihi, Cynthia, forma
Gratior, & tellus hoc ita justa sinat.
Quamvis te longæ remoretur fata senectæ,
Cara tamen lacrymis ossa futura meis:
Quæ tu viva mea possis sentire favilla.
Tum mihi non ullo mors sit amara loco.
Quam vereor, ne te contempto, Cynthia, busto,
Abstrahat e nostro pulvere iniquus Amor;
Cogat & invitam lacrymas siccare cadentes:
Flectitur assiduis certa puella minis.
Quare, dum licet, inter nos lætemur amantes.
Non satis est ullo tempore longus amor.

ELEGIA XX.

HOC pro continuo te, Galle, monemus amore,
Id tibi ne vacuo defluat ex animo:
Sæpe imprudenti fortuna occurrit amanti,
Crudelis Minyis dixerit Ascanius.
Est tibi non infra speciem, non nomine dispar

Ne tibi sit duros montes, & frigida saxa,
Galle, neque expertos semper adire lacus:
Quæ miser ignotis error perpessus in oris
Herculis indomito fleverat Ascanio.
Namque ferunt olim Pagasæ navalibus Argo
Egressam longe Phasidos isse viam;
Et jam præteritis labentem Athamantidos undis
Mysorum scopulis applicuisse ratem.
Hic manus heroum placidis ut constitit oris,
Mollia composita litora fronde tegit;
At comes invicti juvenis processerat ultra
Raram sepositi quærere fontis aquam.
Hunc duo sectati fratres, Aquilonia proles,
Hunc super & Zethes, hunc super & Calais
Oscula suspensis instabant carpere palmis,
Oscula & alterna ferre supina fuga:
Ille sub extrema pendens secluditur ala,
Et volucres ramo submovet insidias.
Jam Pandioniæ cesset genus Orithyiæ:
Ah dolor ibat Hylas, ibat Hamadryasin.

Tandem haurire parat demiſſis flumina palmis
Innixus dextro plena trahens humero.
Cujus ut accenſæ Dryades candore puellæ,
Miratæ ſolitos deſtituere choros;
Prolapſum leviter facili traxere liquore:
Tum ſonitum rapto corpore fecit Hylas.
Cui procul Alcides iterat reſponſa; ſed illi
Nomen ab extremis fontibus aura refert.
His, o Galle, tuos monitis ſervabis amores,
Formoſum nymphis credere viſus Hylam.

ELEGIA XXI.

Tu, qui conſortem properas evadere caſum,
Miles ab Etruſcis ſaucius aggeribus,
Quid noſtro gemitu turgentia lumina torques?
Pars ego ſum veſtræ proxima militiæ.
Sic te ſervato poſſint gaudere parentes,
Hæc ſoror acta tuis ſentiat e lacrymis,
Gallum per medios ereptum Cæſaris enſes
Effugere ignotas non potuiſſe manus;
Et quæcunque ſuper diſperſa invenerit oſſa
Montibus Etruſcis, hæc ſciat eſſe mea.

ELEGIA XXII.

Qualis, & unde genus, qui ſint mihi, Tulle, penates,
Quæris pro noſtra ſemper amicitia.
Si Peruſina tibi patriæ ſunt nota ſepulcra,
Italiæ duris funera temporibus,
Cum Romana ſuos egit diſcordia cives,
(Sit mihi præcipue pulvis Etruſca dolor,
u projecta mei perpeſſa es membra propinqui;
Tu nullo miſeri contegis oſſa ſolo)
oxima ſuppoſito contingens Umbria campo
Me genuit terris fertilis uberibus.

PROPERTII

LIBER II.

ELEGIA I.

QUÆRITIS, unde mihi toties ſcribantur amores,
Unde meus veniat mollis in ora liber ?
Non mî Calliope, non hæc mihi cantat Apollo ;
Ingenium nobis ipſa puella facit.
Sive togis illam fulgentem incedere Cois,
Hoc totum e Coa veſte volumen erit :
Seu vidi ad frontem ſparſos errare capillos,
Gaudet laudatis ire ſuperba comis :
Sive lyræ carmen digitis percuſſit eburnis,
Miramur, faciles ut premat arte manus :
cum poſcentes ſomnum declinat ocellos,

Xerxis & imperio bina coisse vada;
Regnave prima Remi, aut animos Carth
Cimbrorumque minas, & bene facta M
Bellaque, resque tui memorarem Cæsaris
Cæsare sub magno cura secunda fores.
Nam quoties Mutinam, aut civilia busta Pl
Aut canerem Siculæ classica bella fugæ;
Eversosque focos antiquæ gentis Etruscæ,
Et Ptolemææ litora capta Phari;
Aut canerem Ægyptum, & Nilum, cum tract
Septem captivis debilis ibat aquis;
Aut regum auratis circumdata colla catenis,
Actiaque in Sacra currere rostra via;
Te mea musa illis semper contexerit armis,
Et sumta, & posita pace fidele caput.
Theseus infernis, superis testatur Achilles,
Hic Ixioniden, ille Menœtiaden.
Sed neque Phlegræos Jovis, Enceladique tumult
Intonet angusto pectore Callimachus:
Nec mea conveniunt duro præcordia versu
Cæsaris in Phrygios condere nomen avos.
Navita de ventis, de tauris narrat arator,
Enumerat miles vulnera, pastor oves:
Nos contra angusto versamus prœlia lecto.
Qua pote quisque, in ea conterat arte diem.
Laus in amore mori; laus altera, si datur uno
Posse frui. fruar o solus amore meo.
Si memini, solet illa leves culpare puellas,
Et totam ex Helena non probat Iliada.
eu mihi sint tangenda novercæ pocula Phædræ,
Pocula privigno non nocitura suo;
u mihi Circæo pereundum est gramine, sive
Colchis Colchiacis urat ahena focis;
a meos quoniam prædata est femina sensus,
x hac ducentur funera nostra domo.
es humanos sanat medicina dolores.
lus Amor morbi non amat artificem.

... potcia tradere poma ...
Dolia virgineis idem ille repleverit
Ne tenera assidua colla graventu
Idem Caucasia solvet de rupe Prom
Brachia, & a medio pectore pell
Quandocunque igitur vitam mea fat
Et breve in exiguo marmore nom
Mæcenas nostræ spes invidiosa juve
Et vitæ, & morti gloria justa me
Si te forte meo ducet via proxima b
Esseda cælatis siste Britanna jugis,
Taliaque illacrymans mutæ jace ver
Huic misero fatum dura puella fui

ELEGIA II.

LIBER eram, & vacuo meditab
At me composita pace fefellit
Cur hæc in terris facies humana mor
Jupiter, ignosco pristina furta tua.

Hanc utinam faciem nolit mutare senectus,
  Et si Cumææ sæcula vatis agat.

ELEGIA III.

QUI nullum tibi dicebas jam posse nocere,
  Hæsisti: cecidit spiritus ille tuus.
Vix unum potes infelix requiescere mensem,
  Et turpis de te jam liber alter erit.
Quærebam, sicca si posset piscis arena,
  Nec solitus ponto vivere torvus aper;
Aut ego si possem studiis vigilare severis.
  Differtur, nunquam tollitur ullus amor.
Nec me tam facies, quamvis sit candida, cepit;
  Lilia non domina sint magis alba mea:
Ut Mæotica nix minio si certet Ibero,
  Utque rosæ puro lacte natant folia:
Nec de more comæ per levia colla fluentes,
  Non oculi, geminæ, sidera nostra, faces:
Nec si qua Arabio lucet bombyce puella:
  Non sum de nihilo blandus amator ego:
Quantum, quod posito formose saltat Iaccho,
  Egit ut evantes dux Ariadna choros:
Et quantum, Æolio cum tentat carmina plectro,
  Par Aganippææ ludere docta lyræ:
Et sua cum antiquæ committit scripta Corinnæ,
  Carminaque Erinnes non putat æqua suis.
Num tibi nascenti primis, mea vita, diebus
  Aridus argutum sternuit omen Amor?
Hæc tibi contulerunt cœlestia munera Divi;
  Hæc tibi ne matrem forte dedisse putes:
Non non humani sunt partus talia dona;
  Ista decem menses non peperere bona.
Gloria Romanis una es tu nata puellis.
  Romana accumbes prima puellis Jovi;
Nec semper nobiscum humana cubilia vises.
  Post Helenam hæc terris forma secunda redit.

Digna quidem facies, pro qua vel obiret Achil

Vel Priamus: belli causa probanda fuit.
Si quis vult fama tabulas anteire vetustas,
Hic dominam exemplo ponat inante meam.
Sive illam Hesperiis, sive illam ostendet Eois,
Uret & Eoos, uret & Hesperios.
His saltem ut tenear jam finibus, aut mihi si q
Acrius ut moriar, venerit alter amor.
Ac veluti primo taurus detrectat aratra,
Post venit assueto mollis ad arva jugo:
Sic primo juvenes trepidant in amore feroces,
Dehinc domiti post hæc æqua, & iniqua fer
Turpia perpessus vates est vincla Melampus,
Cognitus Iphicli surripuisse boves;
Quem non lucra, magis Pero formosa coegit,
Mox Amythaonia nupta futura domo.

ELEGIA IV.

MULTA prius dominæ delicta queraris
Sæpe roges aliquid, sæpe repulsus es

Sic est incautum, quicquid habetur amor.
Nam cui non ego sum fallaci præmia vati?
Quæ mea non decies somnia versat anus?
Hostis si quis erit nobis, amet ipse puellas:
Gaudeat in puero, si quis amicus erit.
Tranquillo tuta descendis flumine cymba.
Quid tibi tam parvi litoris unda nocet?
Alter sæpe uno mutat præcordia verbo,
Altera vix ipso sanguine mollis erit.

ELEGIA V.

HOC verum est, tota te ferri, Cynthia, Roma,
Et non ignota vivere nequitia?
Hæc merui sperare? dabis mihi, perfida, pœnas,
Et nobis Aquilo, Cynthia, ventus erit.
Inveniam tamen e multis fallacibus unam,
Quæ fieri nostro carmine nota velit:
Nec mihi tam duris insultet moribus; & te
Vellicet. heu sero flebis amata diu.
Nunc est ira recens, nunc est discedere tempus:
Si dolor abfuerit, crede, redibit amor.
Non ita Carpathiæ variant Aquilonibus undæ,
Nec dubio nubes vertitur atra Noto;
Quam facile irati verbo mutantur amantes:
Dum licet, injusto subtrahe colla jugo.
Nec tu non aliquid, sed prima nocte, dolebis.
Omne in amore malum, si patiare, leve est.
At tu, per dominæ Junonis dulcia jura,
Parce tuis animis, vita, nocere tibi.
Non solum taurus ferit uncis cornibus hostem,
Verum etiam instanti læsa repugnat ovis.
Nec tibi perjuro scindam de corpore vestes:
Nec mea præclusas fregerit ira fores:
Nec tibi connexos iratus carpere crines,
Nec duris ausim lædere pollicibus.
Rusticus hæc aliquis tam turpia prœlia quærat,

NON ita complebant Ephyreæ Laidos ædes,
  Ad cujus jacuit Græcia tota fores:
Turba Menandreæ fuerat nec Thaidos olim
  Tanta, in qua populus lusit Erichthonius:
Nec quæ deletas potuit componere Thebas
  Phryne, tam multis facta beata viris.
Quin etiam falsos fingis tibi sæpe propinquos;
  Oscula, nec desunt, qui tibi jure ferant.
Me juvenum facies pictæ, me Numina lædunt,
  Me tener in cunis, & sine voce puer:
Me lædit, si multa tibi dedit oscula mater,
  Me soror, & cum qua dormit, amica simul:
Omnia me lædent. timidus sum. ignosce timor
  Et miser in tunica suspicor esse virum.
His olim, ut fama est, vitiis ad prœlia ventum
  His Trojana vides funera principiis.
Aspera Centauros eadem dementia jussit
  Frangere in adversum pocula Pirithoum.
Cur exempla petam Graiûm? tu criminis auct
  Nutritus duro, Romule, lacte Lupæ:

Nequitiæque ſuæ noluit eſſe rudes.
Ah gemat, in terris iſta qui protulit arte
Jurgia ſub tacita condita lætitia.
Non iſtis olim variabant tecta figuris,
Cum paries nullo crimine pictus erat.
Sed non immerito velavit aranea fanum,
Et mala deſertos occupat herba Deos.
Quos igitur tibi cuſtodes, quæ limina ponam
Quæ nunquam ſupra pes inimicus eat?
Nam nihil invitæ triſtis cuſtodia prodeſt:
Quam peccare pudet, Cynthia, tuta ſat eſt.

ELEGIA VII.

GAVISA eſt certe ſublatam Cynthia le
Qua quondam edicta, flemus uterqu
Ne nos divideret: quamvis diducere amante
Non queat invitos Jupiter ipſe duos.
At magnus Cæſar, ſed magnus Cæſar in armi
Devictæ gentes nil in amore valent.
Nam citius paterer caput hoc diſcedere collo,
Quam poſſem nuptæ perdere amore faces.
An ego tranſirem tua limina clauſa maritus
Reſpiciens udis prodita luminibus?
Ah mea tum quales caneret tibi, Cynthia, c
Tibia, funeſta triſtior illa tuba!
Unde mihi patriis gnatos præbere triumphis?
Nullus de noſtro ſanguine miles erit.
Quod ſi vera meæ comitarem caſtra puellæ,
Non mihi ſat magnus Caſtoris iret equus.
Hinc etenim tantum meruit mea gloria nomen
Gloria ad hibernos lata Boriſthenidas.
Tu mihi ſola places; placeam tibi, Cynthia,
Hic erit & patrio ſanguine pluris amor.
Uxor me nunquam, nunquam me ducet ami
Semper amica mihi, ſemper & uxor eris.

Sed morere; interitu gaudeat illa tuo.
Exagitet noſtros manes, ſectetur & umbras,
Inſultetque rogis, calcet & oſſa mea.
Quid? non Antigones tumulo Bœotius Æmon
Corruit ipſe ſuo ſaucius enſe latus?
Et ſua cum miſeræ permiſcuit oſſa puellæ,
Qua ſine Thebanam noluit ire domum?
Sed non effugies; mecum moriaris oportet;
Hoc eodem ferro ſtillet uterque cruor.
Quamvis iſta mihi mors eſt inhoneſta futura,
Mors inhoneſta quidem, tu moriere tamen.
Ille etiam abrepta deſertus conjuge Achilles
Ceſſare in tectis pertulit arma ſua.
Viderat ille fuga tractos in litore Achivos,
Fervere & Hectorea Dorica caſtra face:
Viderat informem multa Patroclon arena
Porrectum, & ſparſas cæde jacere comas

Omnia formoſam propter Briſeida paſſus.
  Tantus in erepto ſævit amore dolor.
At poſtquam ſera captiva eſt reddita pœna,
  Fortem illum Æmoniis Hectora traxit equis.
Inferior multo cum ſim vel Marte, vel armis,
  Mirum ſi de me jure triumphat Amor?

ELEGIA IX.

ISTE quod eſt, ego ſæpe fui: ſed forſit in hora
  Hoc ipſo ejecto carior alter erit.
Penelope poterat bis denos ſalva per annos
  Vivere, tam multis femina digna procis;
Conjugium falſa poterat differre Minerva,
  Nocturno ſolvens texta diurna dolo:
Viſura & quamvis nunquam ſperaret Ulyſſem,
  Illum exſpectando facta remanſit anus.
Nec non exanimem amplectens Briſeis Achillem,
  Candida veſana verberat ora manu;
Et dominum lavit mœrens captiva cruentum,
  Appoſitum fluviis in Simoenta vadis:
Fœdavitque comas; & tanti corpus Achillis,
  Maximaque in parva ſuſtulit oſſa manu:
Cum tibi nec Peleus aderat, nec cærula mater,
  Scyria nec viduo Deidamia toro.
Tunc igitur veris gaudebat Græcia gnatis:
  Tunc etiam felix inter & arma pudor.
At tu non una potuiſti nocte vacare
  Impia, non unum ſola manere diem.
Quin etiam multo duxiſti pocula riſu,
  Forſitan & de me verba fuere mala.
Hic etiam petitur, qui te prius ipſe reliquit.
  Dî faciant, iſto capta fruare viro.
Hæc mihi vota tuam propter ſuſcepta ſalutem,
  Cum capite hoc Stygiæ jam peterentur aquæ;
Et lectum flentes circumſtaremus amici:
  Hic ubi tum, pro Dî, perfida, quiſve fuit?

Sive ea cauſa gravis, ſive ea cauſa levis.
Nunc quoniam iſta tibi placuit ſententia, cedam.
Tela precor pueri promite acuta magis:
Figite certantes, atque hanc mihi ſolvite vitam;
Sanguis erit vobis maxima palma meus.
Sidera ſunt teſtes, & matutina pruina,
Et furtim miſero janua aperta mihi,
Te nihil in vita nobis acceptius unquam.
Nunc quoque eris, quamvis ſis inimica mihi.
Nec domina ulla meo ponet veſtigia lecto:
Solus ero, quoniam non licet eſſe tuum
Atque utinam, ſi forte pios eduximus annos,
Ille vir in medio fiat amore lapis.
Non ob regna magis diris cecidere ſub armis
Thebani, media non ſine matre, duces;
Quam mihi ſi media liceat pugnare puella:
Mortem ego non fugiam morte ſubire tua.

ELEGIA X.

Surge anima ex humili jam carmine : ſumite vires,
Pierides : magni nunc erit oris opus.
Jam negat Euphrates equitem poſt terga tueri
Parthorum, & Craſſos ſe tenuiſſe dolet.
India quin, Auguſte, tuo dat colla triumpho,
Et domus intactæ te tremit Arabiæ.
Et ſi qua extremis tellus ſe ſubtrahit oris,
Sentiet illa tuas poſtmodo capta manus.
Hæc ego caſtra ſequar vates ; tua caſtra canendo
Magnus ero : ſervent hunc mihi fata diem.
Ut caput in magnis ubi non eſt tangere ſignis,
Ponitur hic imos ante corona pedes :
Sic nos, nunc inopes laudis conſcendere carmen,
Pauperibus ſacris vilia thura damus.
Nondum etiam Aſcræos norunt mea carmina fontes;
Sed modo Permeſſi flumine lavit Amor.

ELEGIA XI.

SCRIBANT de te alii, vel ſis ignota licebit,
Ludet, qui ſterili ſemina ponit humo.
Omnia, crede mihi, tecum uno munera lecto
Auferet extremi funeris atra dies.
Et tua tranſibit contemnens oſſa viator,
Nec dicet, cinis hic docta puella fuit.

ELEGIA XII.

QUICUNQUE ille fuit, puerum qui pinxit Am
Nonne putas miras hunc habuiſſe manus ?
Is primum vidit ſine ſenſu vivere amantes,
Et levibus curis magna perire bona.
Idem non fruſtra ventoſas addidit alas,
Fecit & humano corde volare Deum.
Scilicet alterna quoniam jactamur in unda,
Noſtraque non ullis permanet aura locis.
Et merito hamatis manus eſt armata ſagittis,
Et pharetra ex humero Cnoſia utroque jacet :

Si pudor est, alio trajice tela tua.
Intactos isto satius tentare veneno:
Non ego, sed tenuis vapulat umbra mea:
Quam si perdideris, quis erit, qui talia cantet?
Hæc mea Musa levis, gloria magna tua est:
Quæ caput, & digitos, & lumina nigra puellæ,
Et canit, ut soleant molliter ire pedes.

ELEGIA XIII.

NON tot Achæmeniis armantur Susa sagittis,
Spicula quot nostro pectore fixit Amor.
Hic me tam graciles vetuit contemnere Musas,
Jussit & Ascræum sic habitare nemus.
Non ut Pieriæ quercus mea verba sequantur,
Aut possim Ismaria ducere valle feras;
Sed magis ut nostro stupefiat Cynthia versu:
Tunc ego sim Inachio notior arte Lino.
Non ego sum formæ tantum mirator honestæ;
Nec si qua illustres femina jactat avos:
e juvet in grem

Nec mihi tunc fulcro sternatur lectus eburno:
  Nec sit in Attalico mors mea nixa toro.
Desit odoriferis ordo mihi lancibus; adsint
  Plebeii parvæ funeris exequiæ.
Sat mea, sat magna est, si tres sint, pompa, libelli;
  Quos ego Persephonæ maxima dona feram.
Tu vero nudum pectus lacerata sequeris,
  Nec fueris nomen lassa vocare meum:
Osculaque in gelidis pones suprema labellis,
  Cum dabitur Syrio munere plenus onyx.
Deinde, ubi suppositus cinerem me fecerit ardor,
  Accipiat manes parvula testa meos:
Et sit in exiguo laurus superaddita busto,
  Quæ tegat extincti funeris umbra locum.
Et duo sint versus; Qui nunc jacet horrida pulvis,
  Unius hic quondam servus Amoris erat.
Nec minus hæc nostri notescet fama sepulcri,
  Quam fuerant Phthii busta cruenta viri.
Tu quoque, si quando venies ad fata, memento
  Hoc iter, ad lapides cana veni memores.
Interea cave sis nos aspernata sepultos:
  Non nihil ad verum conscia terra sapit.
Atque utinam primis animam me ponere cunis
  Jussisset quævis de tribus una soror.
Nam quo tam dubiæ servetur spiritus horæ?
  Nestoris est visus post tria secla cinis.
Quis tam longævæ meminisset fata senectæ
  Gallicus Iliacis miles in aggeribus?
Non ille Antilochi vidisset corpus humati:
  Diceret aut, o mors, cur mihi sera venis?
Tu tamen amisso non nunquam flebis amico,
  Fas est præteritos semper amare viros.
Testis, qui niveum quondam percussit Adonim
  Venantem Idalio vertice, durus aper.
Illis formosum lavisse paludibus, illuc
  Diceris effusa tu Venus isse coma.

Nec ſic errore exacto lætatus V
Cum tetigit caræ litora Duli
Nec ſic Electra, ſalvum cum aſ
Cujus falſa tenens fleverat oſ
Nec ſic incolumem Minois The
Dædaleum lino cum duce rexi
Quanta ego præterita collegi ga
Immortalis ero, ſi altera talis
At dum demiſſis ſupplex cervici
Dicebar ſicco vilior eſſe lacu.
Nec mihi jam faſtus opponere qu
Nec mihi plorantí lenta ſedere
Atque utinam non tam ſero mihi
Conditio: cineri nunc medicin
Ante pedes cæcis lucebat ſemita
Scilicet inſano nemo in amore
Hoc ſenſi prodeſſe magis, contem
Sic hodie veniet, ſi qua negavit
Pulſabant alii fruſtra, dominamque
Mecum habuit poſitum lenta puc
Hæc mihi ...

ELEGIA XV.

O me felicem, o nox mihi candida, & o tu
Lectule deliciis facte beate meis!
Quam multa apposita narramus verba lucerna?
Quantaque sublato lumine rixa fuit!
Nam modo nudatis mecum est luctata papillis;
Interdum tunica duxit operta moram.
Illa meos somno lassos patefecit ocellos
Ore suo, & dixit, siccine, lente, jaces?
Quam vario amplexu mutamus brachia! quantum
Oscula sunt labris nostra morata tuis!
Non juvat in caeco Venerem corrumpere motu:
Si nescis, oculi sunt in amore duces.
Ipse Paris nuda fertur periisse Lacaena,
Cum Menelaeo surgeret e thalamo:
Nudus & Endymion Phoebi cepisse sororem
Dicitur, & nudae concubuisse Deae:
Quod si pertendens animo vestita cubaris,
Scissa veste meas experiere manus.
Quin etiam, si me ulterius provexerit ira,
Ostendes matri brachia laesa tuae.
Necdum inclinatae prohibent te ludere mammae:
Viderit haec, si quam jam peperisse pudet.
Dum nos fata sinunt, oculos satiemus amore:
Nox tibi longa venit, nec reditura dies.
Atque utinam haerentes sic nos vincire catena
Velles, ut nunquam solveret ulla dies.
Exemplo junctae tibi sint in amore columbae,
Masculus, & totum femina conjugium.
Errat, qui finem vesani quaerit amoris;
Verus amor nullum novit habere modum.
Terra prius falso partu deludet arantes,
Et citius nigros Sol agitabit equos,
Fluminaque ad caput incipient revocare liquores,
Aridus & sicco gurgite piscis erit;

Non ferrum crudele esset, neque belli

Nec nostra Actiacum verteret ossa m

Nec toties propriis circum oppugnata

Lassa foret crines solvere Roma suos

Hæc certe merito poterunt laudare mi

Læserunt nullos pocula nostra Deos.

Tu modo, dum licet, hunc fructum n

Omnia si dederis oscula, pauca dabi

Ac veluti folia arentes liquere corollas,

Quæ passim calathis strata natare vid

Sic nobis, qui nunc magnum speramus

Forsitan includet crastina fata dies.

ELEGIA XVI.

PRÆTOR ab Illyricis venit mod

Maxima præda tibi, maxima cur

Non potuit saxo vitam posuisse Cerauno

Ah, Neptune, tibi qualia dona daren

Nunc sine me plena fiunt convivia men

Ergo muneribus quivis mercatur amicam?
  Jupiter! indigna merce puella perit.
Semper in Oceanum mittit me quærere gemmas,
  Et jubet ex ipsa tollere dona Tyro.
Atque utinam Romæ nemo esset dives; & ipse
  Straminea posset dux habitare casa.
Nunquam venales essent ad munus amicæ,
  Atque una fieret cana puella domo.
Non quia septenas noctes sejuncta cubaris,
  Candida tam fœdo brachia fusa viro;
Non quia peccaris, testor te; sed quia vulgo
  Formosis levitas semper amica fuit.
Barbarus excussis agitat vestigia lumbis,
  Et subito felix nunc mea regna tenet.
Aspice quid donis Eriphyle invenit amaris,
  Arserit & quantis nupta Creusa malis.
Nullane sedabit nostros injuria fletus?
  An dolor hic vitiis nescit abesse suis?
Tot jam abiere dies, cum me nec cura theatri,
  Nec tetigit campi; nec mea Musa juvat.
Ah pudeat, certe pudeat: nisi forte, quod aiunt,
  Turpis amor surdis auribus esse solet.
Cerne ducem, modo qui fremitu complevit inani
  Actia damnatis æquora militibus:
Hunc infamis amor versis dare terga carinis
  Jussit, & extremo quærere in orbe fugam.
Cæsaris hæc virtus, & gloria Cæsaris hæc est:
  Illa, qua vicit, condidit arma manu.
Sed quascunque tibi vestes, quoscunque smaragdos,
  Quosve dedit flavo lumine chrysolithos,
Hæc videam rapidas in vanum ferre procellas:
  Quæ tibi terra, velim, quæ tibi fiat aqua.
Non semper placidus perjuros ridet amantes
  Jupiter, & surda negligit aure preces.
Vidistin' toto sonitus percurrere cœlo?
  Fulminaque æthera desiluisse domo?

ELEGIA [illegible]

MENTIRI noctem, promissa [illegible]
Hoc erit infectus sanguine [illegible]
Horum ego sum vates, quotiens [illegible]
Explevi noctes, [illegible]
Vel tu Tantaleo moveare ad [illegible]
Ut liquor [illegible]
Vel tu Sisyphios licet [illegible]
Difficile et toto [illegible]
Durius, in terris nihil est, [illegible]
Nec, modo si sapias, quod [illegible]
Quem modo felicem, [illegible]
Nunc decimo admittor [illegible]
Nunc jacere e duro corpus juvat, [illegible]
Sumere & in nostras [illegible]
Nunc licet in triviis [illegible]
Aut per [illegible] verba [illegible].
Quod quamvis ita sit, [illegible]
Tum [illegible]

At non Tithoni spernens Aurora senectam,
  Desertum Eoa passa jacere domo est:
Illum sæpe suis decedens fovit in ulnis,
  Quam prius abjunctos sedula lavit equos.
Illum ad vicinos cum amplexa quiesceret Indos,
  Maturos iterum est questa redire dies.
Illa Deos currum conscendens dixit iniquos,
  Invitum & terris præstitit officium:
Cui majora senis Tithoni gaudia vivi,
  Quam gravis amisso Memnone luctus erat.
Cum sene non puduit talem dormire puellam,
  Et canæ toties oscula ferre comæ.
At tu etiam juvenem odisti me perfida, cum sis
  Ipsa anus haud longa curva futura die.
Quin ego diminuo curam; quod sæpe Cupido
  Huic malus esse solet, cui bonus ante fuit.
Nunc etiam infectos demens imitare Britannos,
  Ludis & externo tincta nitore caput.
Ut natura dedit, sic omnis recta figura.
  Turpis Romano Belgicus ore color.
Illi sub terris fiant mala multa puellæ,
  Quæ mentita suas vertit inepta comas.
De me, mi certe poteris formosa videri;
  Mi formosa satis, si modo sæpe venis.
An, si cæruleo quædam sua tempora fuco
  Tinxerit, idcirco cærula forma bona est?
Cum tibi nec frater, nec sit tibi filius ullus;
  Frater ego, & tibi sim filius unus ego.
Ipse tuus semper tibi sit custodia lectus;
  Nec nimis ornata fronte sedere velis.
Credam ego narranti, noli committere, famæ.
  Et terram rumor transilit, & maria.

Qui te blanditiis non ſinet eſſe probam.
Nulla neque ante tuas orietur rixa feneſtras,
  Nec tibi clamatæ ſomnus amarus erit.
Sola eris, & ſolos ſpectabis, Cynthia, montes,
  Et pecus, & fines pauperis agricolæ.
Illic te nulli poterunt corrumpere ludi,
  Fanaque peccatis plurima cauſa tuis.
Illic aſſidue tauros ſpectabis arantes,
  Et vitem docta ponere falce comas.
Atque ibi rara feres inculto thura ſacello,
  Hædus ubi agreſtes corruet ante focos.
Protinus & nuda choreas imitabere ſura;
  Omnia ab externo ſint modo tuta viro.
Ipſe ego venabor: jam nunc me ſacra Dianæ
  Suſpicere, & Veneri ponere vota juvat.
Incipiam captare feras, & reddere pinu
  Cornua, & audaces ipſe monere canes:
Non tamen ut vaſtos auſim tentare leones,
  Aut celer agreſtes cominus ire ſues.
Hæc igitur mihi ſit lepores audacia molles
  Excipere, & ſtricto figere avem calamo;

ELEGIA XX.

QUID fles abducta gravius Briſeïde? quid fles
  Anxia captiva triſtius Andromacha?
Quidve mea de fraude Deos inſana fatigas?
  Quid quereris noſtram ſic cecidiſſe fidem?
Non tam nocturna volucris funeſta querela
  Attica Cecropiis obſtrepit in foliis:
Nec tantum Niobe bis ſex ad buſta ſuperba
  Solicito lacrymans defluit a Sypylo.
Me licet æratis aſtringant brachia nodis;
  Sint mea vel Danaes condita membra domo;
In te ego & æratas rumpam, mea vita, catenas,
  Ferratam Danaes tranſiliamque domum.
De te quodcunque, ad ſurdas mihi dicitur aures;
  Tu modo ne dubita de gravitate mea.
Oſſa tibi juro per matris, & oſſa parentis,
  (Si fallo, cinis heu ſit mihi uterque gravis)
Me tibi ad extremas manſurum, vita, tenebras.
  Ambos una fides auferet, una dies.
Quod ſi nec nomen, nec me tua forma teneret;
  Poſſet ſervitium mite tenere tuum.
Septima jam plenæ deducitur orbita Lunæ,
  Cum de me, & de te compita nulla tacent.
Interea nobis non nunquam janua mollis,
  Non nunquam lecti copia facta tui;
Nec mihi muneribus nox ulla eſt emta beatis:
  Quicquid eram, hoc animi gratia magna tui.
Cum te tam multi peterent, tu me una petiſti.
  Poſſum ego naturæ non meminiſſe tuæ?
Tunc me vel tragicæ vexetis Erinnyes; & me
  Inferno damnes, Æace, judicio:
Atque inter Tityi volucres mea pœna vagetur:
  Tumque ego Siſyphio ſaxa labore geram.
Nec tu ſupplicibus me ſis venerata tabellis:
  Ultima talis erit, quæ mea prima fides.

Sed tibi jam videor Dodona verior augur :
Uxorem ille tuus pulcher amator habet.
Tot noctes periere : nihil pudet ? aſpice, cantat
Liber ; tu nimium credula ſola jaces.
Et nunc inter eos tu ſermo es ; te ille ſuperbus
Dicit ſe invito ſæpe fuiſſe domi.
Diſpeream, ſi quicquam aliud, quam gloria, de
Quæritur : has laudes ille maritus habet.
Colchida ſic hoſpes quondam decepit Iaſon :
Ejecta eſt : tenuit namque Creuſa domum.
Sic a Dulichio juvene eſt eluſa Calypſo :
Vidit amatorem pandere vela ſuum.
Ah nimium faciles aurem præbere puellæ,
Diſcite, deſertæ, non temere eſſe bonæ.
Huic quoque, qui reſtat, jampridem quæritur al
Experta in primo ſtulta cavere poteſt.
Nos quocunque loco, nos omni tempore tecum,
Sive ægra pariter, ſive valente, ſumus.

ELEGIA XXII.

s puris in frontibus errant,
medio vertice gemma tenet.
aliquid vultu mihi dura negarat,
ota fronte cadebat aqua.
ophoon, cur sim tam mollis in omnes?
is, quare non habet ullus amor?
ris laniat sua brachia cultris?
insanos caeditur ad numeros?
dit vitium natura creato:
aliquid semper amare dedit.
hamyrae cantoris fata sequantur;
d formosas, invide, caecus ero.
iles videor tenuatus in artus,
aud unquam est culta labore Venus.
et: saepe est experta puella
ta nocte valere meum.
mae geminas requieverat arctos,
nocte bis sine rege fuit:
circo languens ad fulmina venit:
r vires eripit ipse suas.
complexu Briseidos iret Achilles,
minus Thessala tela Phryges?
Andromachae lecto cum surgeret Hector,
nae non timuere rates?
lasses poterat, vel perdere muros:
lides, hic ferus Hector ego.
lo modo Sol, modo Luna ministret:
nobis una puella parum est.
nidis teneat, foveatque lacertis,
ando non sinet esse locum.
irata meo sit facta ministro,
e aliam, quae velit esse mea.
duo defendunt retinacula navem,
geminos anxia mater alit.
ra, nega: sin es non dura, venito.
in nullo pondere verba loqui?

CUI fuit indocti fugienda hæc
Ipsa petita lacu nunc mihi d
Ingenuus quisquam alterius dat mun
Ut commissa suæ verba ferat dom
Et quærit toties, quænam nunc port
Integit ? & campo quo movet illa
Deinde ubi pertuleris, quos dicit fu
Herculis, ut scribat, muneris ec
Cernere uti possis vultum custodis an
Captus & immunda sæpe latere
Quam care semel in toto nox vertitur
Ah pereant, si quos janua clausa ju
Contra rejecto quæ libera vadit amict
Custodum & nullo septa tumore, p
Cui sæpe immundo Sacra conteritur
Nec finit esse moram, si quis adire
Differet hæc nunquam, nec poscet ga
Astrictus ploret sæpe dedisse

Tu loqueris, cum sis jam noto fabula libro,
Et tua sit toto Cynthia lecta foro?
Cui non his verbis aspergat tempora sudor?
Aut pudor ingenuus, aut reticendus amor.
Quod si jam facilis spiraret Cynthia nobis;
Non ego nequitiae dicerer esse caput:
Nec sic per totam infamis traducerer urbem:
Urerer & quamvis, nomine verba darem.
Quare ne tibi sit mirum me quaerere viles:
Parcius infamant: num tibi causa levis?
Et modo pavonis caudae flabella superbae,
Et manibus dura frigus habere pila,
Et cupit iratum talos me poscere eburnos,
Quaeque nitent Sacra vilia dona via.
Ah peream, si me ista movent dispendia: sed me
Fallaci dominae jam pudet esse jocum.
Hoc erit in primis, quod me gaudere jubebas?
Tam te formosam non pudet esse levem?
Una, aut altera nox nondum est in amore peracta,
Et dicor lecto jam gravis esse tuo.
Me modo laudabas, & carmina nostra legebas.
Ille tuus pennas tam cito vertit amor?
Contendat mecum ingenio, contendat & arte;
Imprimis una discat amare domo.
Si libitum tibi erit, Lernaeas pugnet ad hydras;
Et tibi ab Hesperio mala dracone ferat.
Tetra venena libens, & naufragus ebibat undas,
Et nunquam pro te deneget esse miser.
Quos utinam in nobis, vita, experiare labores,
Jam tibi de timidis iste protervus erit,
Qui nunc se in tumidum jactando venit honorem,
Discidium vobis proximus annus erit.
At me non aetas mutabit tota Sibyllae,
Non labor Alcidae, non niger ille dies.

Credo ego sed multos non hab
Parvo dilexit spatio Minoida Thes
Phyllida Demophoon, hospes ut
Jam tibi Jasonia nota est Medea car
Et modo servato sola relicta viro
Dura est, quæ multis simulatum fin
Et se plus uni si qua parare potes
Noli nobilibus, noli conferre beatis
Vix venit, extremo qui legat os
Il tibi nos erimus : sed tu potius, p
Demissis plangas pectore nuda c

ELEGIA XX

UNICA nata meo pulcherrima c
Excludit quoniam sors mea, s
Ista meis fiet notissima forma libellis,
Calve, tua venia, pace, Catulle, t
Miles depositis annosus secubat armis
Grandævique negant ducere ...

quiſquam in medius [illegible]
Cum ſæpe in portu fracta carina natet ?
At prius infecto depoſcit præmia curſu,
Septima quam metam triverit ante rota ?
Mendaces ludunt flatus in amore ſecundi.
Si qua venit ſero, magna ruina venit.
Tu tamen interea, quamvis te diligat illa,
In tacito cohibe gaudia clauſa ſinu.
Namque in amore ſuo ſemper ſua maxima cuique,
Neſcio quo pacto, verba nocere ſolent.
Quamvis te perſæpe vocet, ſemel ire memento.
Invidiam quod habet, non ſolet eſſe diu.
Et ſi ſecla forent antiquis grata puellis,
Eſſem ego, quod nunc tu tempore vincor ego.
Non tamen iſta meos mutabunt ſecula mores.
Unuſquiſque ſua noverit ire via.
At vos, qui officia in multos revocatis amores,
Quantum ſic cruciat lumina veſtra dolor ?
Vidiſtis pleno teneram candore puellam,
Vidiſtis fuſco, ducit uterque color.
Vidiſtis quandam Argiva prodire figura,

Qualem purpureis agitatam fl
Aurea quam molli tergore v
Quam timui, ne forte tuum m
Atque tua labens navita fle
Quæ tum ego Neptuno, quæ t
Quæque tibi excepi tum, D
At tu, vix primas extollens gu
Sæpe meum nomen jam pe
Quod ſi forte tuos vidiſſet Gla
Eſſes Ionii facta puella mari
Et tibi præ invidia Nereides in
Candida Niſæe, cærula Cym
Sed tibi ſubſidio Delphinum cu
Qui, puto, Arioniam vexer
Jamque ego conabar ſummo m
Cum mihi diſcuſſit talia viſa
Nunc admiretur, quod tam m
Serviat, & tota dicar in urbe
Non, ſi Cambyſæ redeant, & f
Dicat; de noſtro ſurge, poe

tiar, sævus licet urgeat Eurus,
a incertum frigidus Auster agat,
: venti miserum vexastis Ulyssem,
ı Euboico litore mille rates,
tis duo litora, cum rudis Argus
gnoto missa columba mari.
tum non unquam desit ocellis,
avem Jupiter ille licet.
nudi pariter jactabimur oris.
nda ferat, te modo terra tegat.
tunus tanto crudelis amori,
fratri par in amore Jovi.
ıone, latices cum ferret in arvis,
, & Lernæ pulsa tridente palus.
ıplexu votum persolvit; at illi
inas urna refudit aquas.
Boream rapta Orithyia negavit.
& terras, & maria alta domat.
nobis mitescet Scylla, nec unquam
vorans vasta Charybdis aqua.
a erunt nullis obscura tenebris.
)rion, purus & Hœdus erit.
ponenda tuo sit corpore vita,
nobis non inhonestus erit.

ELEGIA XXVII.

ıcertam mortales funeris horam
:ritis, & qua sit mors aditura via.
:œlo Phœnicum inventa sereno;
:lla homini commoda, quæque mala.
Parthos sequimur, seu classe Britannos,
: terræ cæca pericla viæ.
;ectum fletis capiti esse tumultum,
ɔrs dubias miscet utrinque manus.
nibus flammam, domibusque ruinam,
ıt labris pocula nigra tuis.

JUPITER affectæ tandem miſerere puellæ
Tam formoſa tuum mortua crimen erit.
'enit enim tempus cum torridus æſtuat aer,
Incipit & ſicco fervere terra cane.
ed non tam ardoris culpa eſt, neque crimina co
Quam toties ſanctos non habuiſſe Deos.
oc perdit miſeras, hoc perdidit ante puellas:
Quicquid jurarunt ventus & unda rapit.
um ſibi collatam doluit Venus? illa peræque
Præ ſe formoſis invidioſa Dea eſt.
n contemta tibi Junonis templa Pelaſgæ?
Palladis aut oculos auſa negare bonos?
emper, formoſæ, non noſtis parcere verbis.
Hoc tibi lingua nocens, hoc tibi forma dedit.
d tibi vexatæ per multa pericula vitæ
Extremo veniet mollior hora die.
verſa caput primos mugiverat annos:
Nunc Dea, quæ Nili flumina vacca bibit.
o etiam prima terras ætate vagata eſt:
Hanc miſer implorat navita Leucothoen.
ndromede monſtris fuerat devota marinis:
Hæc eadem Perſei nobilis uxor erat.
aliſto Arcadios erraverat urſa per agros:

Et tibi Mæonias inter Heroidas omnes
Primus erit, nulla non tribuente, locus.
Nunc, utcunque potes, fato gere saucia morem:
Et Deus, & durus vertitur ipse dies.
Hoc tibi vel poterit conjux ignoscere Juno:
Frangitur & Juno, si qua puella perit.
Deficiunt magico torti sub carmine rhombi,
Et jacet extincto laurus adusta foco.
Et jam Luna negat toties descendere cœlo,
Nigraque funestum condidit omen avis.
Una ratis fati nostros portabit amores
Cærula ad infernos velificata lacus.
Si non unius, quæso miserere duorum.
Vivam, si vivet: si cadet illa, cadam.
Pro quibus optatis sacro me carmine damno:
Scribam ego; per magnum est salva puella Jovem.
Ante tuosque pedes illa ipsa adoperta sedebit,
Narrabitque sedens longa pericla sua.
Hæc tua, Persephone, maneat clementia; nec tu,
Persephonæ conjux, sævior esse velis.
Sunt apud infernos tot millia formosarum;
Pulchra sit in superis scilicet una locis.
Vobiscum est Iope, vobiscum candida Tyro,
Vobiscum Europe, nec proba Pasiphae:
Et quot Troja tulit, vetus & quot Achaia formas,
Et Phœbi, & Priami diruta regna senis:
Et quæcunque erat in numero Romana puella,
Occidit; has omnes ignis avarus habet.
Nec forma æternum, aut cuiquam est fortuna perennis:
Longius, aut propius mors sua quemque manet.
Tu quoniam es, mea lux, magno demissa periclo,
Munera Dianæ debita redde choro.
Redde etiam excubias Divæ nunc, ante juvencæ;
Votivas noctes & mihi solve decem.

Obvia neſcio quo[illegible]
Venerat (hos vetuit me [illegible]
Quorum alii faculas, alii retinere ſagittas
Pars etiam viſa eſt vincla parare mihi.
Sed nudi fuerant; quorum laſcivior unus
Arripite hunc, inquit; nam bene noſtis eum.
Hic erat, hunc mulier nobis irata locavit.
Dixit, & in collo jam mihi nodus erat.
Hic alter jubet in medium propellere, & alt
Intereat, qui nos non putat eſſe Deos:
Hæc te non meritum totas exſpectat in horas
At tu neſcio quas quæris, inepte, fores.
Quæ cum Sidoniæ nocturna ligamina mitræ
Solverit, atque oculos moverit illa grave
Afflabunt tibi non Arabum de gramine odo
Sed quos ipſe ſuis fecit Amor manibus.
Parcite jam fratres, jam certos ſpondet an
Et jam ad mandatam venimus ecce dom
Atque ita me injecto duxerunt ruſſus ami
I nunc, & noctes diſce manere domi.
Mane erat, & volui, ſi ſola quieſceret il
[illegible] lecto Cynthia ſola fuit.

Apparent non ulla toro veſtigia preſſo,
  Signa voluptatis, nec jacuiſſe duos.
Aſpice ut in toto nullus mihi corpore ſurgat
  Spiritus, admiſſo motus adulterio.
Dixit, & oppoſita propellens ſuavia dextra,
  Proſilit in laxa nixa pedem ſolea.
Sic ego tam ſancti cuſtode recludor amoris.
  Ex illo felix nox mihi nulla fuit.

ELEGIA XXX.

QUO fugis ah demens? nulla eſt fuga: tu licet uſque
  Ad Tanaim fugias, uſque ſequetur Amor.
Non, ſi Pegaſeo vecteris in aere dorſo;
  Nec, tibi ſi Perſei moverit ala pedes:
Vel ſi te ſectæ rapiant talaribus auræ,
  Nil tibi Mercurii proderit alta via.
Inſtat ſemper Amor ſupra caput, inſtat amanti,
  Et gravis ipſe ſuper libera colla ſedet.
Excubat ille acer cuſtos, & tollere nunquam
  Te patietur humo lumina capta ſemel.
Et jam ſi pecces, Deus exorabilis ille eſt,
  Si modo præſentes viderit eſſe preces.
Iſta ſenes licet accuſent convivia duri;
  Nos modo propoſitum, vita, teramus iter.
Illorum antiquis onerentur legibus aures:
  Hic locus eſt, in quo tibia docta ſones;
Quæ non jure vado Mæandri jacta nataſti,
  Turpia cum faceret Palladis ora tumor.
Nunc jam, dura, paras Phrygias nunc ire per undas,
  Et petere Hyrcani litora nota maris;
Spargereque alterna communes cæde penates,
  Et ferre ad patrios præmia dira lares.
Una contentum pudeat me vivere amica?
  Hoc ſi crimen erit, crimen amoris erit.

Communis culpæ cur reus unus ag
Nec tu virginibus reverentia moveris
Hic quoque non nescit, quid sit am
Si tamen Oeagri quædam compressa fi
Bistoniis olim rupibus accubuit.
Hic ubi me prima statuent in parte ch
Et medius docta cuspide Bacchus er
Tum capiti sacros patiar pendere cor
Nam sine te nostrum non valet inge

ELEGIA XI

QUÆRIS cur veniam tibi tardi
Porticus a magno Cæsare ap
Tota erat in speciem Pœnis digesta c
Inter quas Danai femina turba senis
Hic equidem Phœbo visus mihi pulcl
Marmoreus tacita carmen hiare lyr
Atque aram circum steterant armenta
Quattuor artificis vivida signa bove
Tum medium claro surgebat marmor

ELEGIA XXXII.

QUI videt, is peccat; qui non te viderit, ergo
Non cupiet: facti crimina lumen habet.
Nam quid Prænestis dubias, o Cynthia, sortes,
Quid petis Ææi mœnia Telegoni?
Curve te in Herculeum deportant esseda Tybur?
Appia cur toties te via ducit anum?
Hoc utinam spatiere loco, quocunque vagaris,
Cynthia. Sed tibi me credere turba vetat,
Cum videt accensis devotam currere tædis
In nemus, & Triviæ lumina ferre Deæ.
Scilicet umbrosis sordet Pompeia columnis
Porticus aulæis nobilis Attalicis;
Et creber pariter platanis surgentibus ordo,
Flumina sopito quæque Marone cadunt;
Et leviter nymphis tota crepitantibus urbe,
Cum subito Triton ore recondit aquam.
Falleris, ista tui furtum via monstrat amoris:
Non urbem, demens, lumina nostra fugis.
Nil agis, insidias in me componis inanes:
Tendis, iners, docto retia nota mihi.
Sed de me minus est: famæ jactura pudicæ
Tanta tibi miseræ, quanta mereris, erit.
Nuper enim de te nostras me lædit ad aures
Rumor, & in tota non bonus urbe fuit.
Sed tu non debes inimicæ credere linguæ:
Semper formosis fabula pœna fuit.
Non tua deprenso damnata est fama veneno;
Testis eris puras, Phœbe, videre manus.
Sin autem longo nox una, aut altera lusu
Consumta est, non me crimina parva movent.
Tyndaris externo patriam mutavit amore,
Et sine decreto est viva reducta domum.
Ipsa Venus quamvis corrupta libidine Martis,
Nec minus in cœlo semper honesta fuit.

O nimium noſtro felicem tempo
Si contra mores una puella fac
Hæc eadem ante illam impune &
Quæ ſequitur, certe eſt invidi
Qui quærit Tatios veteres, duro
Hic poſuit noſtra nuper in urb
Tu prius & fluctus poteris ſicca
Altaque mortali deligere aſtra
Quam facere, ut noſtræ nolint p
Is mos Saturno regna tenente
Et cum Deucalionis aquæ fluxer
Et poſt antiquas Deucalionis a
Dic mihi quis potuit lectum ſe
Quæ Dea cum ſolo vivere ſol
Uxorem quondam magni Minoi
Corrupit torvi candida forma
Nec minus ærato Danae circumd
Non potuit magno caſta negare
Quod ſi tu Graias, ſeu ſis imita
Semper vive meo libera iudici

Tu certe Jovis occultis in amoribus, Io,
  Senſiſti, multas quid ſit inire vias,
Cum te juſſit habere puellam cornua Juno,
  Et pecoris duro perdere verba ſono.
Ah! quoties quernis læſiſti frondibus ora;
  Manſiſti ſtabulis abdita paſta tuis.
An, quoniam agreſtem detraxit ab ore figuram
  Jupiter, idcirco facta ſuperba Dea es?
An tibi non ſatis eſt fuſcis Ægyptus alumnis?
  Cur tibi tam longa Roma petita via eſt?
Quidve tibi prodeſt viduas dormire puellas?
  Sed tibi, crede mihi, cornua rurſus erunt:
Aut nos e noſtra te, ſæva, fugabimus urbe;
  Cum Tiberi Nilo gratia nulla fuit.
At tu, quæ noſtro nimium placata dolore es,
  Noctibus his vacui ter faciamus iter.
Non audis? & verba ſinis mea ludere, cum jam
  Flectant Icarii ſidera tarda boves?
Lenta bibis. mediæ nequeunt te frangere noctes.
  An nondum eſt talos mittere laſſa manus?
Ah pereat quicunque meracas repperit uvas,
  Corrupitque bonas nectare primus aquas.
Icare Cecropiis merito jugulate colonis,
  Pampineus noſti quam ſit amarus odor.
Tu quoque, o Eurytion, vino, Centaure, periſti;
  Nec non Iſmario, tu Polypheme, mero.
Vino forma perit, vino corrumpitur ætas,
  Vino ſæpe ſuum neſcit amica virum.
Me miſerum, ut multo nihil es mutata Lyæo!
  Jam bibe, formoſa es: nil tibi vina nocent.
Cum tua præpendent demiſſæ in pocula ſertæ,
  Et mea deducta carmina voce legis,
Largius effuſo madeat tibi menſa Falerno,
  Spumet & aurato mollius in calice,
Nulla tamen lecto recipit ſe ſola libenter;
  Eſt quiddam, quod vos quærere cogat amor.

CUR quisquam faciem ...
Sic erepta mihi pene puella mea ...
Expertus dico: nemo est in amore fidelis,
Formosam raro non sibi quisque petit.
Polluit ille Deus cognatos, solvit amicos,
Et bene concordes tristia ad arma vocat.
Hospes in hospitium Menelao venit adulter.
Colchis & ignotum nonne secuta virum est?
Lynceu, tune meam potuisti tangere curam?
Perfide, nonne tuæ tunc cecidere manus?
Quid si non constans illa, & tam certa fuisset?
Posses in tanto vivere flagitio?
Tu mihi vel ferro pectus, vel perde veneno,
A domina tantum te modo tolle mea.
Te socium vitæ, te corporis esse licebit,
Te dominum admitto rebus, amice, meis,
Lecto te solum, lecto te deprecor uno:
Rivalem possum non ego ferre Jovem.
Ipse meas solus, quod nil est, æmulor umbras;
Stultus, quod stulto sæpe timore tremo.
... causa est, qua crimina tanta remitto,

Nam rursus licet Ætoli referas Acheloi
Fluxerit ut magno fractus amore liquor;
Atque etiam ut Phrygio fallax Mæandria campo
Errat, & ipsa suas decipit unda vias;
Qualis & Adrasti fuerit vocalis Arion,
Tristis ad Archemori funera victor equus:
Amphiaraææ nil prosunt fata quadrigæ,
Aut Capanei magno grata ruina Jovi.
Desine & Æschyleo componere verba cothurno,
Desine, & ad molles membra resolve choros.
Incipe jam angusto versus includere torno,
Inque tuos ignes, dure poeta, veni.
Tu non Antimacho, non tutior ibis Homero:
Despicit & magnos recta puella Deos.
Sed non ante gravis taurus succumbit aratro,
Cornua quam validis hæserit in laqueis.
Nec tu tam duros per te patieris amores,
Trux tamen a nobis ante domandus eris.
Harum nulla solet rationem quærere mundi;
Nec cur fraternis Luna laboret equis;
Nec si post Stygias aliquid restaverit undas;
Nec si consulto fulmina missa tonent.
Aspice me, cui parva domi fortuna relicta est,
Nullus & antiquo Marte triumphus avi,
Ut regnem mistas inter conviva puellas,
Hoc ego, quo tibi nunc elevor, ingenio.
Me juvet hesternis positum languere corollis,
Quem tetigit jactu certus ad ossa Deus;
Actia Virgilium custodis litora Phœbi,
Cæsaris & fortes dicere posse rates,
Qui nunc Æneæ Trojani suscitat arma,
Jactaque Lavinis mœnia litoribus.
Cedite Romani scriptores, cedite Graii:
Nescio quid majus nascitur Iliade.
Tu canis umbrosi subter pineta Galesi
Thyrsin, & attritis Daphnin arundinibus;
Utque decem possint corrumpere mala puellam,
Missus & impressis hœdus ab uberibus.

Qua seges in campo, quo viret uva jugo
Tale facis carmen docta testudine, quale
Cynthius impositis temperat articulis.
Non tamen hæc ulli venient ingrata legent
Sive in amore rudis, sive peritus erit.
Nec minor his animis, aut si minor, ore c
Anseris indocto carmine cessit olor.
Hæc quoque perfecto ludebat Jasone Varr
Varro Leucadiæ maxima flamma suæ.
Hæc quoque lascivi cantarunt scripta Catull
Lesbia queis ipsa notior est Helena.
Hæc etiam docti confessa est pagina Calvi,
Cum caneret miseræ funera Quintiliæ:
Et modo formosa qui multa Lycoride Gallu
Mortuus inferna vulnera lavit aqua.
Cynthia quin etiam versu laudata Properti
Hos inter si me ponere fama volet.

SEXTI AURELII

ROPERTII

LIBER III.

ELEGIA I.

ALLIMACHI manes, & Coi sacra Philetæ,
In vestrum, quæso, me sinite ire nemus.
mus ego ingredior puro de fonte sacerdos
la per Graios orgia ferre choros.
quo pariter carmen tenuastis in antro,
iove pede ingressi, quamve bibistis aquam.
valeat, Phœbum quicunque moratur in armis.
actus tenui pumice versus eat,
me fama levat terra sublimis, & a me
ta coronatis Musa triumphat equis;
ecum in curru parvi vectantur Amores,
riptorumque meas turba secuta rotas.
d frustra missis in me certatis habenis?
on datur ad Musas currere lata via.
ti, Roma, tuas laudes annalibus addent,
ui finem imperii Bactra futura canent:
, quod pace legas, opus hoc de monte Sororum
etulit intacta pagina nostra via.
lia, Pegasides, vestro date serta poetæ:
on faciet capiti dura corona meo.
nihi, quod vivo detraxerit invida turba,
ost obitum duplici fœnore reddet honos.

...nea detinuisse feras, & concita dicunt
...lumina Threicia sustinuisse lyra.
...a Cithæronis Thebas agitata per artem
...ponte sua in muri membra coisse ferunt.
...netiam, Polypheme, fera Galatea sub Ætna
...d tua rorantes carmina flexit equos.
...emur, nobis & Baccho, & Apolline dextro,
...Turba puellarum si mea verba colit?
...od non Tænariis domus est mihi fulta columnis
...ec camera auratas inter eburna trabes,
... mea Phæacas æquant pomaria silvas,
...on operosa rigat Martius antra liquor;
...Musæ comites, & carmina cara legenti,
...t defessa choris Calliopea meis.
...unata, meo si qua es celebrata libello:
...armina erunt formæ tot monumenta tuæ.

Nam neque Pyramidum ſumtus ad ſidera ducti,
  Nec Jovis Elæi cœlum imitata domus,
Nec Mauſolei dives fortuna ſepulcri
  Mortis ab extrema conditione vacat:
Aut illis flamma, aut imber ſubducet honores,
  Annorum aut ictu pondera victa ruent.
At non ingenio quæſitum nomen ab ævo
  Excidet: ingenio ſtat ſine morte decus.

ELEGIA III.

VISUS eram molli recubans Heliconis in umbra,
  Bellerophontei qua fluit humor equi,
Reges, Alba, tuos, & regum facta tuorum,
  Tantum operis, nervis hiſcere poſſe meis:
Parvaque tam magnis admoram fontibus ora,
  Unde pater ſitiens Ennius ante bibit,
Et cecinit Curios fratres, & Horatia pila,
  Regiaque Æmilia vecta tropæa rate,
Victriceſque moras Fabii, pugnamque ſiniſtram
  Cannenſem, & verſos ad pia vota Deos,
Hannibalemque Lares Romana ſede fugantes,
  Anſeris & tutum voce fuiſſe Jovem;
Cum me Caſtalia ſpeculans ex arbore Phœbus
  Sic ait, aurata nixus ad antra lyra;
Quid tibi cum tali, demens, eſt flumine? quis te
  Carminis heroi tangere juſſit opus?
Non hic ulla tibi ſperanda eſt fama, Properti.
  Mollia ſunt parvis prata terenda rotis,
Ut tuus in ſcamno jactetur ſæpe libellus,
  Quem legat exſpectans ſola puella virum.
Cur tua præſcripto ſevecta eſt pagina gyro?
  Non eſt ingenii cymba gravanda tui.
'Alter remus aquas, alter tibi radat arenas;
  Tutus eris: medio maxima tuba mari eſt.
Dixerat, & plectro ſedem mihi monſtrat eburno,
  Qua nova muſcoſo ſemita facta ſolo eſt.

Hæc ederas legit in thyrſos, hæc carmi

Aptat, & illa manu texit utraque ro

E quarum numero me contigit una De

Ut reor a facie, Calliopea fuit.

Contentus niveis ſemper vectabere cyc

Nec te fortis equi ducet ad arma ſonu

Nil tibi ſit rauco prætoria claſſica cornu

Flere, nec Aonium cingere Marte ne

Aut quibus in campis Mariano prœlia ſ

Stent, & Teutonicas Roma refringat

Barbarus aut Suevo perfuſus ſanguine R

Saucia mœrenti corpora vectet aqua.

Quippe coronatos alienum ad limen ama

Nocturnæque canes ebria ſigna fugæ.

Ut per te clauſas ſciat excantare puellas,

Qui volet auſteros arte ferire viros.

Talia Calliope; lymphiſque a fonte petit

Ora Philetea noſtra rigavit aqua.

E L E G I A ...

Omina fausta cano; Crassos, cladesque piate:
Ite, & Romanæ consulite historiæ.
Mars pater, & sacræ fatalia lumina Vestæ,
Ante meos obitus sit, precor, illa dies,
Qua videam, spoliis onerato Cæsaris axe,
Ad vulgi plausus sæpe resistere equos;
Inque sinu caræ nixus spectare puellæ
Incipiam, & titulis oppida capta legam,
Tela fugacis equi, & brachati militis arcus,
Et subter captos arma sedere duces.
Ipse tuam prolem serva Venus: hoc sit in ævum,
Cernis ab Ænea quod superesse caput.
Præda sit hæc illis, quorum meruere labores:
Mî sat erit media plaudere posse via.

ELEGIA V.

PACIS Amor Deus est; pacem veneramur amantes:
Stant mihi cum domina prœlia dura mea.
Nec tamen inviso pectus mihi carpitur auro;
Nec bibit e gemma divite nostra sitis:
Nec mihi mille jugis Campania pinguis aratur;
Nec miser æra peto classe, Corinthe, tua.
O prima infelix fingenti terra Prometheo:
Ille parum cauti pectoris egit opus:
Corpora disponens, mentem non vidit in arte:
Recta animi primum debuit esse via.
Nunc maris in tantum ventis jactamur, & hostem
Quærimus, atque armis nectimus arma nova.
Haud ullas portabis opes Acherontis ad undas:
Nudus ab inferna, stulte, vehere rate.
Victor cum victis pariter miscebitur umbris:
Consule cum Mario, capte Jugurtha, sedes.
Lydus Dulichio non distat Crœsus ab Iro.
Optima mors, parca quæ venit apta die.
Me juvat in prima coluisse Helicona juventa,
Musarumque choris implicuisse manus.

yæo,
sa.
eperit ætas,
ias;
mores:
arte domum:
ide coactis
na redit:
mine captet
dis aqua:
at arces:
cus aquas:
mina Pindi:
uis:
stra Bootes:
chorus:
at æquor:
annus eat:
tormenta Gigantum,
e caput:
ejunia Phinei:
um sitis inter aquas:
t faucibus antrum

Nunc mihi, si qua tenes, ab origine dicere prim
Incipe: suspensis auribus ista bibam.
Siccine eam incomtis vidisti flere capillis?
Illius ex oculis multa cadebat aqua?
Nec speculum strato vidisti, Lygdame, lecto?
Ornabat niveas nullave gemma manus?
Ac mœstam teneris vestem pendere lacertis?
Scriniaque ad lecti clausa jacere pedes?
Tristis erat domus? & tristes sua pensa ministræ
Carpebant? medio nebat & ipsa loco?
Humidaque impressa siccabat lumina lana?
Rettulit & querulo jurgia nostra sono?
Hæc te teste mihi promissa est, Lygdame, merces?
Est pœnæ servo rumpere teste fidem.
Ille potest nullo miseram me linquere facto?
Æqualem nulla dicere habere domo.
Gaudet me vacuo solam tabescere lecto?
Si placet, insultet, Lygdame, morte mea.
Non me moribus illa, sed herbis improba vicit:
Staminea rhombi ducitur ille rota.
Illum turgentis ranæ portenta rubetæ,
Et lecta exsectis anguibus ossa trahunt;
Et strigis inventæ per busta jacentia plumæ,
Cinctaque funesto lanea vitta viro.
Si non vana canunt mea somnia, Lygdame, testor;
Pœna erit ante meos sera, sed ampla, pedes.
Putris & in vacuo texetur aranea lecto:
Noctibus illorum dormiet ipsa Venus.
Quæ tibi si veris animis est questa puella,
Hac eadem rursus, Lygdame, curre via:
mea cum multis lacrymis mandata reporta;
Iram, non fraudes esse in amore meo;
quoque consimili impositum torquerier igni
urabo, & bis sex integer esse dies.
d mihi si tanto felix concordia bello
stiterit, per me, Lygdame, liber eris.

S
Illu
E
Et 9
C
Si

Nunc mihi, si qua tenes, ab origine
Incipe: suspensis auribus ista biban
Siccine eam incomtis vidisti flere ca
Illius ex oculis multa cadebat aqua?
Nec speculum strato vidisti, Lygdame,
Ornabat niveas nullave gemma ma
Ac mœstam teneris vestem pendere
Scriniaque ad lecti clausa jacere pedes
Tristis erat domus? & tristes sua pensa
Carpebant? medio nebat & ipsa loco?
Humidaque impressa siccabat lumina lana
Rettulit & querulo jurgia nostra sono?
Hæc te teste mihi promissa est, Lygdame,
Est pœnæ servo rumpere teste fidem.
Ille potest nullo miseram me linquere fact
Æqualem nulla dicere habere domo.
Gaudet me vacuo solam tabescere lecto?
Si placet, insultet, Lygdame, morte mea.
Non me moribus illa, sed herbis improba vic
Staminea rhombi ducitur ille rota.
Illum turgentis ranæ portenta rubetæ,
Et lecta exsectis anguibus ossa trahunt;
Et strigis inventæ per busta jacentia plumæ,
Cinctaque funesto lanea vitta viro.
Si non vana canunt mea somnia, Lygdame, test
Pœna erit ante meos sera, sed ampla, pedes.
Putris & in vacuo texetur aranea lecto:
Noctibus illorum dormiet ipsa Venus.
uæ tibi si veris animis est questa puella,
Hac eadem rursus, Lygdame, curre via:
mea cum multis lacrymis mandata reporta;
ram, non fraudes esse in amore meo;
quoque consimili impositum torquerier igni
urabo, & bis sex integer esse dies.
d mihi si tanto felix concordia bello
stiterit, per me, Lygdame, liber eris.

E

Per te immaturum

Tu vitiis hominum crudelia pabula præbes :
Semina curarum de capite orta tuo.
Tu Pætum ad Pharios tendentem lintea portus
Obruis insano terque quaterque mari.
Nam dum te sequitur, primo miser excidit ævo ;
Et nova longinquis piscibus esca natat.
Et mater non justa piæ dare debita terræ,
Nec pote cognatos inter humare rogos.
Sed tua nunc volucres astant super ossa marinæ :
Nunc tibi pro tumulo Carpathium omne mare.
Infelix Aquilo, raptæ timor Orithyiæ,
Quæ spolia ex illo tanta fuere tibi ?
Aut quidnam fracta gaudes, Neptune, carina ?
Portabat sanctos alveus ille viros.
Pæte, quid ætatem numeras ? quid cara natanti
Mater in ore tibi est ? non habet unda Deos.
Nam tibi nocturnis ad saxa ligata procellis
Omnia detrito vincula fune cadunt.
Sunt Agamemnonias testantia litora curas,
Quæ notat Argynni pœna natantis aquas.
non solvit Atrides :

Ventorum est quodcunque paras: haud ulla carina
  Consenuit; fallit portus & ipse fidem.
Natura insidians pontum substravit avaris.
  Ut tibi succedat, vix semel esse potest.
Saxa triumphales fregere Capharea puppes,
  Naufraga cum vasto Græcia tracta salo est.
Paulatim sociûm jacturam flevit Ulysses,
  Iñ mare cui soliti non valuere doli.
Quod si contentus patrio bove verterat agros,
  Verbaque duxisset pondus habere mea;
Viveret ante suos dulcis conviva Penates,
  Pauper, at in terra, nil ubi flere potest.
Non tulit hic Pætus stridorem audire procellæ,
  Et duro teneras lædere fune manus.
Sed thyæ thalamo, aut Oricia terebintho
  Effultum pluma versicolore caput.
Huic fluctus vivo radicitus abstulit ungues;
  Et miser invisam traxit hiatus aquam.
Hunc parvo ferri vidit Nox improba ligno,
  Pætus ut occideret tot coiere mala.
Flens tamen extremis dedit hæc mandata querelis,
  Cum moribunda niger clauderet ora liquor.
Dî maris Ægæi, quos sunt penes æquora, venti,
  Et quæcunque meum degravat unda caput;
Quo rapitis miseros primæ lanuginis annos;
  Attulimus longas in freta vestra manus.
Ah! miser, Alcyonum scopulis affigar acutis:
  In me cœruleo fuscina sumta Deo est.
At saltem Italiæ regionibus evehat æstus:
  Hoc de me sat erit, si modo matris erit.
Subtrahit hæc fantem torta vertigine fluctus:
  Ultima quæ Pæto noxque diesque fuit.
O centum æquoreæ Nereo genitore puellæ,
  Et tu materno tacta dolore Thetis,
Vos decuit lasso supponere brachia mento;
  Non poterat vestras ille gravare manus.

o dementia somn...
tabula picta puella movet:
animi ſum verus aruſpex;
ſæpe in amore notas.
es, quam non injuria verſat.
at lenta puella meis.
s videant mea vulnera collo;
or mecum habuiſſe meam.
olere volo, aut audire dolentem,
rymas, ſive videre tuas;
iis ſi quando verba remittis,
digitis ſcripta ſilenda notas.
nunquam pungunt ſuſpiria ſomnos:
iratam pallidus eſſe velim.
erat Paridi cum grata per arma
poterat gaudia ferre ſuæ.
t Danai, dum reſtat barbarus Hector,
æ in gremio maxima bella gerit.

Aut tecum, aut pro te mihi cum rivalibus arma
  Semper erunt: in te pax mihi nulla placet.
Gaude quod nulla est æque formosa, doleres
  Si qua foret, nunc sis jure superba licet.
At tibi qui nostro tendisti retia lecto
  Sit socer, æternum nec sine matre domus:
Cui nunc si qua data est furandæ copia noctis,
  Offensa illa mihi, non tibi amica dedit.

ELEGIA IX.

MÆCENAS eques Etrusco de sanguine regum,
  Intra fortunam qui cupis esse tuam;
Quid me scribendi tam vastum mittis in æquor?
  Non sunt apta meæ grandia vela rati.
Turpe est, quod nequeas, capiti committere pondus;
  Et pressum inflexo mox dare terga genu.
Omnia non pariter rerum sunt omnibus apta,
  Fama nec ex æquo ducitur ulla jugo.
Gloria Lysippo est animosa effingere signa.
  Exactis Calamis se mihi jactat equis.
In Veneris tabula summam sibi ponit Apelles.
  Parrhasius priva vindicat arte locum.
Argumenta magis sunt Mentoris addita formæ.
  At Myos exiguum flectit acanthus iter.
Phidiacus signo se Jupiter ornat eburno,
  Praxitelem propria vindicat arte lapis.
Sunt quibus Elææ concurrit palma quadrigæ;
  Sunt quibus in celeres gloria nata pedes:
Hic satus ad pacem, hic castrensibus utilis armis.
  Naturæ sequitur semina quisque suæ.
At tua, Mæcenas, vitæ præcepta recepi;
  Cogor & exemplis te superare tuis.
Cum tibi Romano dominas in honore secures,
  Et liceat medio ponere jura foro;
Vel tibi Medorum pugnaces ire per hostes,
  Atque onerare tuam fixa per arma domum;

antem

ELEGIA X.

MIRABAR quidnam miſiſſent mane Camenæ
Ante meum ſtantes, ſole rubente, torum.
Natalis noſtræ ſignum miſere puellæ,
Et manibus fauſtos ter crepuere ſonos.
Tranſeat hic ſine nube dies, ſtent aere venti,
Ponat & in ſicco molliter unda minas.
Aſpiciam nullos hodierna luce dolentes,
Et Niobe lacrymas ſupprimat ipſe lapis.
Alcyonum poſitis requieſcant ora querelis,
Increpet abſumtum nec ſua mater Ityn.
Tuque, o cara mihi, felicibus edita pennis,
Surge, & poſcentes juſta precare Deos.
Ac primum pura ſomnum tibi diſcute lympha,
Et nitidas preſſo pollice finge comas.
Dein qua primum oculos cepiſti veſte Properti,
Indue, nec vacuum flore relinque caput:
Et pete, qua polles, ut ſit tibi forma perennis,
Inque meum ſemper ſtent tua regna caput.
Inde coronatas ubi thure piaveris aras,
Luxerit & tota flamma ſecunda domo;
Sit menſæ ratio, noxque inter pocula currat,
Et crocino nares murrheus ungat onyx.
Tibia nocturnis ſuccumbat rauca choreis;
Et ſint nequitiæ libera verba tuæ;
Dulciaque ingratos adimant convivia ſomnos;
Publica vicinæ perſtrepat ara viæ.
Sit ſors & nobis talorum interprete jactu,
Quem gravibus pennis verberet ille puer.
Cum fuerit multis exacta trientibus hora,
Noctis & inſtituet ſacra miniſtra Venus;
Annua ſolvamus thalamo ſolennia noſtro,
Natalíſque tui ſic peragamus iter.

Q — Et trahit add...
Criminaque ignavi capitis mihi turpia fingas,
Quod nequeam fracto rumpere vincla jugo?
Venturam melius præsagit navita mortem,
Vulneribus didicit miles habere metum.
Ista ego præterita jactavi verba juventa:
Tu nunc exemplo disce timere meo.
Colchis flagrantes adamantina sub juga tauros
Egit, & armigera prœlia sevit humo:
Custodisque feros clausit serpentis hiatus,
Iret ut Æsonias aurea lana domos.
Ausa ferox ab equo quondam oppugnare sagittis
Mæotis Danaûm Penthesilea rates:
Aurea cui postquam nudavit cassida frontem,
Vicit victorem candida forma virum.
Omphale in tantum formæ processit honorem
Lydia Gygæo tincta puella lacu;
Ut, qui pacato statuisset in orbe columnas,
Tam dura traheret mollia pensa manu.
Persarum statuit Babylona Semiramis urbem,
Ut solidum cocto tolleret aggere opus:
... solidum cocto ... per mœnia currus,

Tres ubi Pompeio detraxit arena triumpho:
Tollet nulla dies hanc tibi, Roma, notam.
Issent Phlegræo melius tibi funera campo,
Vel tua si socero colla daturus eras.
Scilicet incesti meretrix reginà Canopi,
Una Philippeo sanguine adusta nota,
Ausa Jovi nostro latrantem opponere Anubin,
Et Tiberim Nili cogere ferre minas,
Romanamque tubam crepitanti pellere sistro,
Baridos & contis rostra Liburna sequi,
Fœdaque Tarpeio conopea tendere saxo,
Jura dare statuas inter & arma Marî.
Quid nunc Tarquinii fractas juvat esse secures,
Nomine quem simili vita superba notat,
Si mulier patienda fuit? cape, Roma, triumphum,
Et longam Augusto salva precare diem.
Fugisti tamen in timidi vaga flumina Nili,
Accepere tuæ Romula vincla manus.
Brachia spectavi sacris admorsa colubris,
Et trahere occultum membra soporis iter.
Non hæc, Roma, fuit tanto tibi cive verenda,
Dixit, & assiduo lingua sepulta mero.
Septem urbs alta jugis, toto quæ præsidet orbi,
Femineas timuit territa Marte minas.
Hannibalis spolia, & victi monumenta Syphacis,
Et Pyrrhi ad nostros gloria fracta pedes.
urtius expletis statuit monumenta lacunis:
At Decius misso prœlia rupit equo.
clitis abscissos testatur semita pontes,
t cui cognomen corvus habere dedit.
: Dî condiderunt, hæc Dî quoque mœnia servant.
ix timeat, salvo Cæsare, Roma Jovem.
: ubi Scipiadæ classes? ubi signa Camilli?
t modo Pompeia Bosphora capta manu?
dius versas acies memorabit Apollo:
tum operis belli sustulit una dies.

Miles & Aug...
Tantine ulla fuit spoliati gloria Parthi,
Ne faceres Galla multa rogante tua?
Si fas est, omnes pariter pereatis, avari,
Et quisquis fido prætulit arma toro.
Tu tamen injecta tectus, vesane, lacerna
Potabis galea fessus Araxis aquam.
Illa quidem interea fama tabescet inani,
Hæc tua ne virtus fiat amara tibi:
Neve tua Medæ lætentur cæde sagittæ,
Ferreus aurato neu cataphractus equo,
Neve aliquid de te flendum referatur in urna;
Sic redeunt, illis qui cecidere locis.
Ter quater in casta felix, o Postume, Galla,
Moribus his alia conjuge dignus eras.
Quid faciet nullo munita puella timore,
Cum sit luxuriæ, Roma, magistra tuæ?
Sed securus eas, Gallam non munera vincent,
Duritiæque tuæ non erit illa memor.
Nam quocunque die sanum te fata remittent,
Pendebit collo Galla pudica tuo.
... miranda conjuge Ulysses;

Nigranteſque domos animarum intraſſe ſilentum,
Sirenum ſurdo remige adiſſe lacus:
Et veteres arcus letho renovaſſe procorum;
Erroriſque ſui ſic ſtatuiſſe modum.
Nec fruſtra: quia caſta domi perſederat uxor.
Vincit Penelopes Lælia Galla fidem.

ELEGIA XIII.

QUÆRITIS unde avidis nox ſit precioſa puellis,
Et Venere exhauſtæ damna querantur opes?
Certa quidem tantis cauſa & manifeſta ruinis;
Luxuriæ nimium libera facta via eſt.
Inda cavis aurum mitti formica metallis,
Et venit e rubro concha Erycina ſalo:
Et Tyrus oſtrinos præbet Cadmæa colores,
Cinnamon & multi paſtor odoris Arabs.
Hæc etiam clauſas expugnant arma pudicas,
Quæque terunt faſtus, Icarioti, tuos.
Matrona incedit cenſus induta nepotum,
Et ſpolia opprobrii noſtra per ora trahit.
Nulla eſt poſcendi, nulla eſt reverentia dandi:
Aut, ſi qua eſt, precio tollitur ipſa mora.
Felix Eois lex funeris una maritis,
Quos Aurora ſuis rubra colorat equis.
Namque ubi mortifero jacta eſt fax ultima lecto,
Uxorum fuſis ſtat pia turba comis:
Et certamen habent lethi, quæ viva ſequatur
Conjugium: pudor eſt non licuiſſe mori.
Ardent victrices, & flammæ pectora præbent,
Imponuntque ſuis ora peruſta viris.
Hic genus infidum nuptarum, hic nulla puella
Nec fida Evadne, nec pia Penelope.
Felix agreſtum quondam pacata juventus,
Divitiæ quorum meſſis, & arbor erant.
Illis pompa fuit decuſſa Cydonia ramo,
Et dare puniceis plena caniſtra rubis;

[redacted]

Ille furor patriæ fuit utilis, ille parenti:
Experta est veros irrita lingua Deos.

ELEGIA XIV.

MULTA tuæ, Sparte, miramur jura
Sed mage virginei tot bona gymı
Quod non infames exercet corpore ludos
Inter luctantes nuda puella viros;
Cum pila veloci fallit per brachia jactu,
Increpat & versi clavis adunca trochi;
Purverulentaque ad extremas stat femina
Et patitur duro vulnera pancratio;
Nunc ligat ad cæstum gaudentia brachia l
Missile nunc disci pondus in orbe rotat;
Gyrum pulsat equis, niveum latus ense re
Virgineumque cavo protegit ære caput.
Qualis Amazonidum nudatis bellica mamn
Thermodonteis turba lavatur aquis:
Et modo Taygeti crines aspersa pruina
Sectatur patrios per juga longa canes.
Qualis & Eurotæ Pollux & Castor arenis
Hic victor pugnis, ille futurus equis:
Inter quos Helene nudis capere arma pap
Fertur, nec fratres erubuisse Deos.
Lex igitur Spartana vetat secedere amante
Et licet in triviis ad latus esse suæ:
Nec timor, aut ulla est clausæ tutela pu
Nec gravis austeri pœna cavenda viri.
Nullo præmisso, de rebus tute loquaris
Ipse tuis; longæ nulla repulsa moræ.
Non Tyriæ vestes errantia lumina fallunt,
Est neque odoratæ cura molesta domi.
At nostra ingenti vadit circumdata turba,
Nec digitum angusta est inseruisse via:
Nec quæ sint facies, nec quæ sint verba
Invenias: cæcum versat amator iter.

[redacted]

Litore ſic tacito ſonitus rareſcit arenae ;
  Sic cadit inflexo lapſa puella genu.
Sera tamen pietas, natis eſt cognitus error.
  Digne Jovis natos qui tueare ſenex,
Tu reddis pueris matrem ; puerique trahendam
  Vinxerunt Dircen ſub trucis ora bovis.
Antiope, cognoſce Jovem ; tibi gloria, Dirce
  Ducitur in multis mortem habitura locis.
Prata cruentantur Zethi, victorque canebat
  Paeana Amphion rupe, Aracynthe, tua.
At tu non meritam parcas vexare Lycinnam :
  Neſcit veſtra ruens ira referre pedem.
Fabula nulla tuas de nobis concitet aures ;
  Te ſolam & lignis funeris uſtus amem.

ELEGIA XVI.

NOX media, & dominae mihi venit epiſtola noſtrae,
  Tibure me miſſa juſſit adeſſe mora,
Candida qua geminas oſtendunt culmina turres,
  Et cadit in patulos lympha Aniena lacus.
Quid faciam ? obductis committam mene tenebris,
  Ut timeam audaces in mea membra manus ?
t, ſi haec diſtulero noſtro mandata timore,
  Nocturno fletus ſaevior hoſte mihi.
ccaram ſemel, & totum ſum pulſus in annum ;
  a me manſuetas non habet illa manus.
: tamen eſt quiſquam, ſacros qui laedat amantes ;
  yronis media ſic licet ire via.
quis amator erit, Scythicis licet ambulet oris,
  mo adeo, ut noceat, barbarus eſſe volet.
miniſtrat iter ; demonſtrant aſtra ſalebras :
  Amor accenſas percutit ante faces :
annum rabies morſus avertit hiantes :
  generi quovis tempore tuta via eſt.
e tam parvo quis enim ſpargatur amantis
  ibus ? excluſis fit comes ipſa Venus.

Dì faciant me…
Qua facit assiduo tramite…
Post mortem tumuli sic infamantur a…
Me tegat arborea devia terra coma;
Aut humer ignotæ cumulis vallatus arenæ.
Non juvat in media nomen habere via.

ELEGIA XVII.

NUNC, o Bacche, tuis humiles advolvimur a…
Da mihi pacato vela secunda, pater.
Tu potes insanæ Veneris compescere fastus;
Curarumque tuo fit medicina mero.
Per te junguntur, per te solvuntur amantes.
Tu vitium ex animo dilue, Bacche, meo.
Te quoque enim non esse rudem testatur in ast…
Lyncibus ad cœlum vecta Ariadna tuis.
Hoc mihi, quod veteres custodit in ossibus ig…
Funera sanabunt, vel tua vina, malum.
Semper enim vacuos nox sobria torquet ama…
…sque timorque animum versat utroqu…
… tuis per fervida tempor…
… ossa mea;

Curvaque Tyrrhenos delphinum corpora nautas
In vada pampinea deſiluiſſe rate;
Et tibi per mediam bene olentia flumina Naxon,
Unde tuum potant Naxia turba merum.
Candida laxatis onerato colla corymbis
Cinget Baſſaricas Lydia mitra comas.
Levis odorato cervix manabit olivo,
Et feries nudos veſte fluente pedes.
Mollia Dircææ pulſabunt tympana Thebæ;
Capripedes calamo Panes hiante canent.
Vertice turrigero juxta Dea magna Cybelle
Tundet ad Idæos cymbala rauca choros.
Ante fores templi crater antiſtitis auro
Libatum fundens in tua ſacra merum.
Hæc ego non humili referam memoranda cothurno,
Qualis Pindarico ſpiritus ore tonat.
Tu modo ſervitio vacuum me ſiſte ſuperbo,
Atque hoc ſolicitum vince ſopore caput.

ELEGIA XVIII.

CLAUSUS ab umbroſo qua ludit pontus Averno,
Humida Baiarum ſtagna tepentis aquæ,
Qua jacet & Trojæ tubicen Miſenus arena,
Et ſonat Herculeo ſtructa labore via,
Hic ubi, mortales dextra cum quæreret urbes,
Cymbala Thebano concrepuere Deo:
At nunc, inviſæ magno cum crimine Baiæ,
Quis Deus in veſtra conſtitit hoſtis aqua?
His preſſus Stygias vultum demiſit in undas,
Errat & in veſtro ſpiritus ille lacu.
Quid genus, aut virtus, aut optima profuit illi
Mater, & amplexum Cæſaris eſſe focos?
Aut modo tam pleno fluitantia vela theatro,
Et per maternas omnia geſta manus?
Occidit, & miſero ſteterat vigeſimus annus;
Tot bona tam parvo clauſit in orbe dies.

Ille licet ferro cautus se condat. & ære
Mors tamen inclusum protrahit inde c
Nirea non facies, non vis exemit Achil
Crœsum aut Pactoli quas parit humo
Hic olim ignaros luctus populavit Achi
Atridæ magno cum stetit alter amo
At tibi, nauta, pias hominum qui trajic
Huc animæ portent corpus inane tuæ
Qua Siculæ victor telluris Claudius, &
Cæsar ab humana cessit in astra via.

ELEGIA XIX.

OBJICITUR toties a te mihi r
Crede mihi, vobis imperat ista
Vos, ubi contemti rupistis frena pudor
Nescitis captæ mentis habere modum
Flamma per incensas citius sedetur ari
Fluminaque ad fontis sint reditura c
Et placidum Syrtes portum, & bona li
Bembeat hospitio [illegible]

Nam quid Medeæ referam, quo tempore matris
Iram natorum cæde piavit amor?
Quidve Clytæmnestræ, propter quam tota Mycenis
Infamis stupro stat Pelopea domus?
Tuque o Minoa venumdata, Scylla, figura,
Tondens purpurea regna paterna coma.
Hanc igitur dotem virgo desponderat hosti;
Nise, tuas portas fraude reclusit Amor.
At vos, innuptæ, felicius urite tedas;
Pendet Cretæa tracta puella rate.
Non tamen immerito Minos sedet arbiter Orci:
Victor erat quamvis, æquus in hoste fuit.

ELEGIA XX.

CREDIS eum jam posse tuæ meminisse figuræ,
Vidisti a lecto quem dare vela tuo?
Durus, qui lucro potuit mutare puellam.
Tantisne in lacrymis Africa tota fuit?
At tu, stulta, Deos tu fingis, inania verba;
Forsitan ille alio pectus amore terat.
Est tibi forma potens, sunt castæ Palladis artes,
Splendidaque a docto fama refulget avo.
Fortunata domus, modo sit tibi fidus amicus!
Fidus ero; in nostros curre, puella, toros.
Tu quoque, qui æstivos spatiosius exigis ignes,
Phœbe, moraturæ contrahe lucis iter.
Nox mihi prima venit; primæ data tempora noctis
Longius in primo, Luna, morare toro.
Fœdera sunt ponenda prius, signandaque jura,
Et scribenda mihi lex in amore novo.
(Hæc Amor ipse suo constringit pignora signo,
Testis sidereæ tota corona Deæ)
Quam multæ ante meis cedant sermonibus horæ,
Dulcia quam nobis concitet arma Venus.
Namque, ubi non certo vincitur fœdere lectus,
Non habet ultores nox vigilanda Deos.

— — — — — — patebant nocte fenest

Semper amet, fructu semper amoris e

ELEGIA XXI.

MAGNUM iter ad doctas proficisci

Ut me longa gravi solvat amore

Crescit enim assidue spectando cura puell

Ipse alimenta sibi maxima præbet Am

Omnia sunt tentata mihi, quacunque fuga

Possit; at ex omni me premit ipse Deu

Vix tamen aut semel admittit, cum sæpe

Seu venit, extremo dormit amicta toro.

Unum erit auxilium mutatis, Cynthia, te

Quantum oculis, animo tam procul ibit

Nunc agite, o socii, propellite in æquora

Remorumque pares ducite forte vices;

Jungiteque extremo felicia lintea malo:

Jam liquidum nautis aura secundat iter.

Romanæ turres, & vos valeatis, amici,

Qualiscunque mihi tuque, puella, — —

Persequar aut studium linguæ, Demostheni
Librorumque tuos, docte Menandre, sal
Aut certe tabulæ capient mea lumina pictæ
Sive ebore exactæ, seu magis ære manus
Aut spatia annorum, aut longa intervalla p
Lenibunt tacito vulnera nostra sinu.
Seu moriar fato, non turpi fractus amore;
Atque erit illa mihi mortis honesta dies.

ELEGIA XXII.

FRIGIDA tam multos placuit tibi Cyzicu
Tulle, Propontiaca qua fluit Isthmus aq
Dindymus, & sacræ fabricata inventa Cybellæ,
Raptorisque tulit qua via Ditis equos.
i te forte juvant Helles Athamantidos urbes,
Nec desiderio, Tulle, movere meo:
u licet aspicias cœlum omne Atlanta gerentem,
Sectaque Persea Phorcidos ora manu;
ryonæ stabula, & luctantum in pulvere signa
Ierculis Antæique, Hesperidumque choros;
que tuo Colchon propellas remige Phasin,
eliacæque trabis totum iter ipse legas,
rudis Argoa natat inter saxa columba
faciem proræ pinus adacta novæ:
a Gygæi visenda est ora Caystri,
qua septenas temperat unda vias:
Romanæ cedent miracula terræ.
ra hic posuit quicquid ubique fuit.
apta magis tellus, quam commoda noxæ.
um, Roma, tuæ non pudet historiæ.
tantum ferro, tantum pietate potentes
s; victrices temperat illa manus.
Tiburte fluis, Clitumnus ab Umbro
te, & æternum Martius humor opus:
acus, & socia Nemorensis ab unda,
Pollucis lympha salubris equo.

...uivit
Cornua nec ...
Aut faciem ...
Arboreasque cr...
Saxa, & curv...
Hæc tibi, Tulle, ...
Hic tibi pro dig...
Hic tibi ad eloquiu...
Spes, & venturæ ...

ELE...

ERGO tam doctæ no...
Scripta quibus pari...
Has quondam nostris manil...
Qui non signatas jussit ha...
Illæ jam sine me norant pla...
Et quædam sine me verba ...
Non illas fixum caras effecer...
Vulgari buxo sordida cera ...
Qualescunque mihi semper ...
Semper & effe...
Forsi...

iſerum ! his aliquis rationem ſcribit avari,
ponit duras inter ephemeridas.
ſi quis mihi rettulerit, donabitur auro.
jis pro divitiis ligna retenta velit ?
er, & citus hæc aliqua propone columna ;
dominum Exquiliis ſcribe habitare tuum.

ELEGIA XXIV.

ALSA eſt iſta tua, mulier, fiducia formæ,
Olim oculis nimium facta ſuperba meis.
er amor tales tribuit tibi, Cynthia, laudes ;
ſribus inſignem te pudet eſſe meis.
um te varia laudavi ſæpe figura,
t quod non eſſes, eſſe putaret amor.
olor eſt toties roſeo collatus Eoo,
um tibi quæſitus candor in ore foret.
i mihi non patrii poterant avertere amici,
uere aut vaſto Theſſala ſaga mari.
ego non ferro, non igne coactus, & ipſa
ufragus Ægæa verba fatebor aqua ;
eptus ſævo Veneris torrebar aheno :
inctus eram verſas in mea terga manus.
coronatæ portum tetigere carinæ :
rajectæ Syrtes, ancora jacta mihi eſt.
c demum vaſto feſſi reſipiſcimus æſtu,
ulnera & ad ſanam nunc coiere meæ.
s bona, ſi qua Dea es, tua me in ſacraria dono ;
ciderunt ſurdo tot mea vota Jovi.

ELEGIA XXV.

ISUS eram poſitis inter convivia menſis
Et de me poterat quilibet eſſe loquax.
nque tibi potui ſervire fideliter annos.
ngue meam morſo ſæpe querere fidem.

Aut faciam turpi dedecorare bove;
Arboreasque cruces Sinis, & non hospita
Saxa, & curvatas in sua fata trabes.
Hæc tibi, Tulle, parens, hæc est pulche
Hic tibi pro digna gente petendus hono
Hic tibi ad eloquium cives, hic ampla ne
Spes, & venturæ conjugis aptus amor

ELEGIA XXIII.

ERGO tam doctæ nobis periere tabell
Scripta quibus pariter tot periere b
Has quondam nostris manibus detriverat u
Qui non signatas jussit habere fidem.
Illæ jam sine me norant placare puellas,
Et quædam sine me verba diserta loqui.
Non illas fixum caras effecerat aurum;
Vulgari buxo sordida cera fuit.
Qualescunque mihi semper mansere fidele
Semper & effectus promeruere bonos.

Me miſerum ! his aliquis rationem ſcribit a
Et ponit duras inter ephemeridas.
Quas ſi quis mihi rettulerit, donabitur aurc
Quis pro divitiis ligna retenta velit ?
I, puer, & citus hæc aliqua propone colum
Et dominum Exquiliis ſcribe habitare tuu:

ELEGIA XXIV.

FALSA eſt iſta tuæ, mulier, fiducia fo
Olim oculis nimium facta ſuperba m
Noſter amor tales tribuit tibi, Cynthia, lau
Verſibus inſignem te pudet eſſe meis.
Miſtam te varia laudavi ſæpe figura,
Ut quod non eſſes, eſſe putaret amor.
Et color eſt toties roſeo collatus Eoo,
Cum tibi quæſitus candor in ore foret.
Quod mihi non patrii poterant avertere ami
Eluere aut vaſto Theſſala ſaga mari.
Hæc ego non ferro, non igne coactus, & i
Naufragus Ægæa verba fatebor aqua ;
Correptus ſævo Veneris torrebar aheno :
Vinctus eram verſas in mea terga manus.
Ecce coronatæ portum tetigere carinæ :
Trajectæ Syrtes, ancora jacta mihi eſt.
Nunc demum vaſto feſſi reſipiſcimus æſtu,
Vulnera & ad ſanum nunc coiere mea.
Mens bona, ſi qua Dea es, tua me in ſacra
Exciderunt ſurdo tot mea vota Jovi.

ELEGIA XXV.

RISUS eram poſitis inter convivia me
Et de me poterat quilibet eſſe loqu:
Quinque tibi potui ſervire fideliter annos.
Ungue meam morſo ſæpe querere fidem.

Nec tamen [illegible]
At te celatis ætas gravis urgeat annis,
Et veniat formæ ruga finiſtra tuæ.
Vellere tum cupias albos a ſtirpe capillos,
A ſpeculo rugas increpitante tibi.
Excluſa inque vicem faſtus patiare ſuperbos;
Et, quæ feciſti, facta queraris anus.
Has tibi fatales cecinit mea pagina diras.
Eventum formæ diſce timere tuæ.

SEXTI AURELII PROPERTII

LIBER IV.

ELEGIA I.

HOC, quodcunque vides, hoſpes, quam maxima Roma
  Ante Phrygem Æneam collis & herba fuit.
Atque ubi navali ſtant ſacra Palatia Phœbo,
  Evandri profugæ procubuere boves.
Fictilibus crevere Deis hæc aurea templa;
  Nec fuit opprobrio facta ſine arte caſa.
Tarpeiuſque pater nuda de rupe tonabat:
  Et Tiberis noſtris advena bubus erat.
Qua gradibus domus iſta Remi ſe ſuſtulit, olim
  Unus erat fratrum maxima regna focus.
Curia, prætexto quæ nunc nitet alta ſenatu,
  Pellitos habuit ruſtica corda patres.
Buccina cogebat priſcos ad verba Quirites:
  Centum illi in prato ſæpe ſenatus erat.
Nec ſinuoſa cavo pendebant vela theatro,
  Pulpita ſolennes non oluere crocos.
Nulli cura fuit externos quærere Divos;
  Cum tremeret patrio pendula turba ſacro.
Annuaque accenſo celebrare Palilia fœno,
  Qualia nunc curto luſtra novantur equo.
Veſta coronatis pauper gaudebat aſellis:
  Ducebant macræ vilia ſacra boves.

... exercitus pot...
Magnaque pars ...
Hinc Tities, Ramn...
Quatuor hinc alb...
Quippe suburbanæ ...
Et, qui nunc null...
Et ftetit Alba potens...
Hac, ubi Fidenas ...
Nil patrium, nisi nos...
Sanguinis altricem ...
Huc melius profugos ...
En quali ducta eft D...
Jam bene fpondebant ...
Læferat abiegni ver...
Cum pater in nati trem...
Et verita eft humero...
Tunc animi venere Dec...
Vexit & ipfa fui Cæf...
Arma refurgentis portar...
Felix terra tuos cepit, ...
Si modo Avernalis tremu...
Dixit ...

Ennius hirsuta cingat sua dicta corona;
Mî folia ex edera porrige, Bacche, tua;
Ut nostris tumefacta superbiat Umbria libris,
Umbria Romani patria Callimachi.
Scandentes si quis cernet de vallibus arces,
Ingenio muros aestimet ille meo.
Roma fave; tibi surgit opus: date candida cives
Omina; & inceptis dextera cantet avis.
Sacra, diesque canam, & cognomina prisca locorum:
Has meus ad metas sudet oportet equus.
Quo ruis imprudens vage dicere fata Properti?
Non sunt a dextra condita fila colo.
Accersis lacrymis cantus: aversus Apollo:
Poscis ab invita verba pigenda lyra.
Certa feram certis auctoribus; haud ego vates
Nescius aerata signa movere pila:
Me creat Archytae soboles Babylonius Horos,
Horos, & a proavo ducta Conone domus.
Dî mihi sunt testes, non degenerasse propinquis,
Inque meis libris nil prius esse fide.
Nunc precium fecere Deos, & fallitur auro
Jupiter. obliquae signa iterata rotae,
Felicesque Jovis stellas, Martisque rapacis,
Et grave Saturni sidus in omne caput,
Quid moveant Pisces, animosaque signa Leonis,
Lotus & Hesperia quid Capricornus aqua,
Dicam. Troja cades, & Troica Roma resurges;
Et maris, & terrae longa sepulcra canam.
Dixi ego, cum geminos produceret Arria natos,
(Illa dabat natis arma vetante Deo)
Non posse ad patrios sua pila referre Penates.
Nempe meam firmant nunc duo busta fidem.
Quippe Lupercus equi dum saucia protegit ora,
Heu sibi prolapso non bene cavit equo:
Gallus at in castris dum credita signa tuetur,
Concidit ante aquilae rostra cruenta suae.
Fatales pueri, duo funera matris avarae!
Vera sed invito contigit ista fides.

Aut si quis motas cornicis [illegible]
Umbra neque e magicis [illegible]
Aspicienda via est cœli, ve[illegible]
Trames, & ab Zonis qu[illegible]
Exemplum grave erit Calch[illegible]
Ille bene hærentes ad p[illegible]
Idem Agamemnoniæ ferrum [illegible]
Tinxit; & Atrides vela c[illegible]
Nec rediere tamen Danai. [illegible]
Supprime, & Euboicos re[illegible]
Nauplius ultores sub noctem [illegible]
Et natat exuviis Græcia pr[illegible]
Victor Oiliade rape nunc, & [illegible]
Quam vetat avelli veste Mi[illegible]
Hactenus historiæ. nunc ad t[illegible]
Incipe tu lacrymis æquus a[illegible]
Umbria te notis antiqua Penati[illegible]
Mentior? an patriæ tangitur [illegible]
Qua nebulosa cavo rorat Mevan[illegible]
Et lacus æstivis intepet Umb[illegible]
Scandentisque [illegible]

Militiam Veneris blandis patiere sub armis,
  Et Veneris pueris utilis hostis eris.
Nam tibi victrices, quascunque labore parasti,
  Eludet palmas una puella tuas:
Et bene cum fixum mento discusseris uncum,
  Nil erit hoc; rostro te premet ansa suo.
Illius arbitrio noctem, lucemque videbis;
  Gutta quoque ex oculis non nisi jussa cadet.
Nec mille excubiæ, nec te signata juvabunt
  Limina; persuasæ fallere rima sat est.
Nunc tua vel mediis puppis luctetur in undis,
  Vel licet armatis hostis inermis eas,
Vel tremefacta cavo tellus diducat hiatum;
  Octipedis Cancri terga sinistra time.

ELEGIA II.

QUID mirare meas tot in uno corpore formas?
  Accipe Vertumni signa paterna Dei.
Tuscus ego, & Tuscis orior; nec pœnitet inter
  Prœlia Volsinos deseruisse focos.
Hæc me turba juvat, nec templo lætor eburno:
  Romanum satis est posse videre forum.
Hac quondam Tibernus iter faciebat; & aiunt
  Remorum auditos per vada pulsa sonos.
At, postquam ille suis tantum concessit alumnis,
  Vertumnus verso dicor ab amne Deus:
Seu quia vertentis fructum percepimus anni,
  Vertumni rursus credidit esse sacrum.
Prima mihi variat liventibus uva racemis,
  Et coma lactenti spicea fruge tumet.
Hic dulces cerasos, hic autumnalia pruna
  Cernis, & æstivo mora rubere die.
Insitor hic solvit pomosa vota corona;
  Cum pyrus invito stipite mala tulit.
Mendax fama noces: alius mihi nominis index:
  De se narranti tu modo crede Deo.

Corbis & impoſito pondere meſſo
Sobrius ad lites: at cum eſt impoſi
Clamabis capiti vina ſubeſſe meo.
Cinge caput mitra; ſpeciem furabo
Furabor Phœbi, ſi modo plectra
Caſſibus impoſitis venor: ſed arundi
Faunus plumoſo ſum Deus aucup
Eſt etiam aurigæ ſpecies Vertumnu
Trajicit alterno qui leve pondus e
Suppetat hoc, piſces calamo prædab
Mundus demiſſis inſtitor in tunici
Paſtorem ad baculum poſſum curva
Sirpiculis medio pulvere ferre ro
Nam quid ego adjiciam, de quo mi
Hortorum in manibus dona proba
Cæruleus cucumis, tumidoque cucu
Me notat, & junco braſſica vincta
Nec flos ullus hiat pratis, quin ille d
Impoſitus fronti langueat ante me
At mihi, quod formas unus vertebai

Sex ſuperant verſus: te, qui ad vadimonia
Non moror; hæc ſpatiis ultima creta m
Stipes acernus eram, properanti falce dola
Ante Numam grata pauper in urbe Deu
At tibi Mamuri, formæ cælator ahenæ,
Tellus artifices ne terat Oſca manus;
Qui me tam dociles potuiſti fundere in uſ
Unum opus eſt, operi non datur unus h

ELEGIA III.

HÆC Arethuſa ſuo mittit mandata L
Cum toties abſis, ſi potes eſſe me
Si qua tamen tibi lecturo pars oblita deerit
Hæc erit e lacrymis facta litura meis:
Aut ſi qua incerto fallet te litera tractu,
Signa meæ dextræ jam morientis erunt
Te modo viderunt iteratos Bactra per ortu
Te modo munito Sericus hoſtis equo,
Hibernique Getæ, pictoque Britannia curr
Uſtus & Eoa diſcolor Indus aqua.
Hæcne marita fides, & pactæ ſunt mihi n
Cum rudis urgenti brachia victa dedi?
Quæ mihi deductæ fax omen prætulit, il
Traxit ab everſo lumina nigra rogo:
Et Stygio ſum ſparſa lacu; nec recta capi
Vitta data eſt: nupſi non comitante De
Omnibus heu portis pendent mea noxia vo
Texitur hæc caſtris quarta lacerna tuis.
Occidat, immerita qui carpſit ab arbore
Et ſtruxit querelas rauca per oſſa tubas
Dignior obliquo funem qui torqueat Oc
Æternuſque tuam paſcat, aſelle, fame
Dic mihi, num teneros urit lorica lacerto
Num gravis imbelles atterit haſta manu
Hæc noceant potius, quam dentibus ulla
Det mihi plorandas per tua colla notas

Noctibus ...

Et Tyria in gladios vellera secta suos.
Et disco qua parte fluat vincendus Araxes,
Quot sine aqua Parthus millia currat equ
Cogor & e tabula pictos edifcere mundos,
Qualis & hæc docti fit pofitura Dei:
Quæ tellus fit lenta gelu, quæ putris ab æ
Ventus in Italiam qui bene vela ferat.
Affidet una foror, curis & pallida nutrix
Pejerat hiberni temporis effe moras.
Felix Hippolite nuda tulit arma papilla,
Et texit galea barbara molle caput.
Romanis utinam patuiffent caftra puellis:
Effem militiæ farcina fida tuæ.
Nec me tardarent Scythiæ juga, cum pate
Africus in glaciem frigore nectit aquas.
Omnis amor magnus, fed aperto in conjug
Hanc Venus, ut vivat, ventilat ipfa face
Nam mihi, quo Pœnis tibi purpura fulgeat
Cryftallufque tuas ornet aquofa manus,
Omnia furda tacent; rarifque affueta calend
... puella Lares.

Ne, precor, ascensis tanti sit gloria Bact
Raptave odorato carbasa lina duci,
Plumbea cum tortæ sparguntur pondera
Subdolus & versis increpat arcus equis
Sed tua sic, domitis Parthæ telluris alum
Pura triumphantes hasta sequatur equo
Incorrupta mei conserva fœdera lecti:
Hac ego te sola lege rediisse velim.
Armaque cum tulero portæ votiva Cape
Subscribam; Salvo grata puella viro.

ELEGIA IV.

TARPEIUM nemus, & Tarpeiæ t
Fabor, & antiqui limina capta Jo
Lucus erat felix, ederoso conditus antro;
Multaque nativis obstrepit arbor aqui
Silvani ramosa domus, quo dulcis ab æst
Fistula poturas ire jubebat oves.
Hunc Tatius fontem vallo præcingit acer
Fidaque suggesta castra coronat humo.
Quid tum Roma fuit, tubicen vicina Cu
Cum quateret lento murmure saxa Jo
Atque ubi nunc terris dicuntur jura subac
Stabant Romano pila Sabina foro.
Murus erant montes. ubi nunc est curia
Bellicus ex illo fonte bibebat equus.
Hinc Tarpeia Deæ fontem libavit; at il
Urgebat medium fictilis urna caput.
Et satis una malæ potuit mors esse puella
Quæ voluit flammas fallere, Vesta, tu
Vidit arenosis Tatium proludere campis,
Pictaque per flavas arma levare jubas.
Obstupuit regis facie, & regalibus armis
Interque oblitas excidit urna manus.
Sæpe illa immeritæ causata est omina Lu
Et sibi tingendas dixit in amne coma

Ignes castrorum, & Tatiae p...
Et formosa oculis arma Sabina meis,
O utinam ad vestros sedeam captiva Penates
Dum captiva mei conspicer esse Tati.
Romani montes, & montibus addita Roma
Et valeat probro Vesta pudenda meo.
Ille equus ille meos in castra reponet amores
Cui Tatius dextras collocat ipse jubas.
Quid mirum in patrios Scyllam saevisse ca
Candidaque in saevos inguina versa ca
Prodita quid mirum fraterni cornua monstr
Cum patuit lecto stamine torta via?
Quantum ego sum Ausoniis crimen factura
Improba virgineo lecta ministra foco!
Pallados extinctos si quis mirabitur ign
Ignoscat: lacrymis spargitur ara meis.
Cras, ut rumor ait, tota pugnabitur ur
Tu cape spinosi roscida terga jugi:
Lubrica tota via est, & perfida; quippe
Fallaci celat limite semper aquas.
... magicae nossem cantamina Mu

Addo, Hymenæe, modos, tubicen fera murmura conde:
Credite, vestra meus molliet arma torus.
Et jam quarta canit venturam buccina lucem,
Ipsaque in Oceanum sidera lapsa cadunt.
Experiar somnum; de te mihi somnia quæram:
Fac venias oculis umbra benigna meis.
Dixit, & incerto permisit brachia somno,
Nescia se furiis accubuisse novis.
Nam Vesta Iliacæ felix tutela favillæ
Culpam alit, & plures condit in ossa faces.
Illa ruit, qualis celerem prope Thermodonta
Strymonis abscisso fertur aperta sinu.
Urbi festus erat, dixere Palilia patres:
Hic primus cœpit mœnibus esse dies.
Annua pastorum convivia, lusus in urbe,
Cum pagana madent fercula deliciis;
Cumque super raros feni flammantis acervos
Trajicit immundas ebria turba dapes.
Romulus excubias decrevit in otia solvi,
Atque intermissa castra silere tuba.
Hoc Tarpeia suum tempus rata, convenit hostem;
Pacta ligat, pactis ipsa futura comes.
Mons erat ascensu dubius, festoque remissus:
Nec mora, vocales occupat ense canes.
Omnia præbebant somnos; sed Jupiter unus
Decrevit pœnis invigilare tuis.
Prodiderat portæque fidem, patriamque jacentem;
Nubendique petit, quem velit ipsa, diem.
At Tatius (neque enim sceleri dedit hostis honorem)
Nube, ait, & regni scande cubile mei.
Dixit, & ingestis comitum super obruit armis.
Hæc, virgo, officiis dos erat apta tuis.
A duce Tarpeia mons est cognomen adeptus.
O vigil, injustæ præmia sortis habes.

Turpia jejuno terreat o
Docta vel Hippolytum Ve
Concordique toro pessim
Penelopen quoque, neglec
Nubere lascivo cogeret A
Illa velit, poterit magnes
Et volucris nidis esse ne
Quippe & Collinas ad fos
Stantia currenti diluere
Audax cantatæ leges impo
Et sua nocturno fallere t
Posset & intentos astu cæ
Cornicum immeritas eru
Consuluitque stryges nostr
Hippomanes fetæ semin
Exornabat opus verbis, se
Saxosamque terat sedula
Si te Eoa, Dorixanium, j
Et quæ sub Tyria conch
Eurypylique placet Coæ t
Sectaque ab Attalicis pu

Ingerat Apriles Iole tibi, tundat Amycle
Natalem Maiis idibus esse tuum.
Supplex ille sedet, posita tu scribe cathedra
Quidlibet. has artes si pavet ille, tenes.
Semper habe morsus circa tua colla recentes,
Litibus alternis quos putet esse datos.
Non te Medeæ delectent probra sequacis,
(Nempe tulit fastus ausa rogare prior)
Sed potius mundi Thais preciosa Menandri,
Cum ferit astutos Comica mœcha Getas.
In mores te verte viri: si cantica jactat;
I comes, & voces ebria junge tuas.
Janitor ad dantes vigilet: si pulset inanis,
Surdus in obductam somniet usque seram.
Nec tibi displiceat miles non factus amori;
Nauta nec, attrita si ferat æra manu;
Aut quorum titulus per barbara colla pependit,
Cœlati medio cum saliere foro.
Aurum spectato, non quæ manus afferat aurum.
Versibus auditis, quid nisi verba feres?
Qui versus, Coæ dederit nec munera vestis,
Ipsius tibi sit surda sine arte lyra.
Dum vernat sanguis, dum rugis integer annus,
Utere, ne quis eat liber amore dies.
Vidi ego odorati victura rosaria Pæsti
Sub matutino cocta jacere noto.
His animos nostræ dum versat Acanthis amicæ,
Per tenues ossa sunt numerata cutes.
Sed cape torquatæ, Venus o regina, columbæ
Ob meritum ante tuos guttura secta focos.
Vidi ego rugoso tussim concrescere collo,
Sputaque per dentes ire cruenta cavos,
Atque animam in tegetes putrem exspirare paternas.
Horruit algenti pergula curta foco.
Exequiæ fuerant rari furtiva capilli
Vincula, & immundo pallida mitra situ,
Et canis in nostros nimis experrecta dolores,
Cum fallenda meo pollice clathra forent.

SACRA facit vates. sint ora faventia sac
Et cadat ante meos icta juvenca foco
Cera Philetæis certet Romana corymbis,
Et Cyrenæas urna ministret aquas.
Costum molle date, & blandi mihi thuris h
Terque focum circa laneus orbis eat.
Spargite me lymphis; carmenque recenti
Tibia Mygdoniis libet eburna Cadis.
Ite procul fraudes; alio sint aere noxæ:
Pura novum vati laurea mollit iter.
Musa, Palatini referamus Apollinis ædem
Res est, Calliope, digna favore tuo.
Cæsaris in nomen ducuntur carmina: C
Dum canitur, quæso, Jupiter, ipse va
Est Phœbi fugiens Athamana ad litora
Qua sinus Ioniæ murmura condit aqu
Actia Iulææ pelagus monumenta carinæ
Nautarum votis non operosa via.
…quiere manus: stetit æque

Non ille attulerat crines in colla solutos,
Aut testudineæ carmen inerme lyræ:
Sed quali aspexit Pelopeium Agamemnona vultu,
Egessitque avidis Dorica castra rogis;
Aut qualis flexos solvit Pythona per orbes
Serpentem, imbelles quem timuere lyræ.
Mox ait; O longa mundi servator ab Alba,
Auguste, Hectoreis cognite major avis,
Vince mari: jam terra tua est: tibi militat arcus,
Et favet ex humeris hoc onus omne meis.
Solve metu patriam; quæ nunc te vindice freta
Imposuit proræ publica vota tuæ:
Quam nisi defendes, murorum Romulus augur
Ire Palatinas non bene vidit aves.
Et nimium remis audent prob turpe Latinis,
Principe te, fluctus regia vela pati.
Nec te, quod classis centenis remiget alis,
Terreat: invito labitur illa mari:
Quodque vehunt proræ Centaurica saxa minantes,
Tigna cava, & pictos experiere metus.
Frangit, & attollit vires in milite causa:
Quæ nisi justa subest, excutit arma pudor.
Tempus adest: committe rates; ego temporis auctor
Ducam laurigera Julia rostra manu.
Dixerat, & pharetræ pondus consumit in arcus:
Proxima post arcus Cæsaris hasta fuit.
Vincit Roma fide Phœbi: dat femina pœnas:
Sceptra per Ionias fracta vehuntur aquas.
At pater Idalio miratus Cæsar ab astro;
Sum Deus, & nostri sanguinis ista fides.
Prosequitur cantu Triton, omnesque marinæ
Plauserunt circa libera signa Deæ.
Illa petit Nilum cymba male nixa fugaci,
Hoc unum, jusso non moritura die.
Dî melius. quantus mulier foret una triumphus,
Ductus erat per quas ante Jugurtha vias!

Ingenium potis irritet Musa poetis :
Bacche, soles Phœbo fertilis esse tu
Ille paludosos memoret servire Sicamb
Cepheam hic Meroen, fuscaque reg
Hic referat sero confessum fœdere Part
Reddat signa Remi, mox dabit ipse
Sive aliquid pharetris Augustus parcet
Differat in pueros ista tropæa suos.
Gaude, Crasse, nigras si quid sapis int
Ire per Euphraten ad tua busta lice
Sic noctem patera, sic ducam carmin
Injiciat radios in mea vina dies.

ELEGIA VII

SUNT aliquid manes. lethum no
Lucidaque evictos effugit umb
Cynthia namque meo visa est incumb

Perfide, nec cuiquam melior sperande puellæ,
  In te jam vires somnus habere potest?
Jamne tibi exciderunt vigilacis furta Suburræ,
  Et mea nocturnis trita fenestra dolis?
Per quam demisso quoties tibi fune pependi,
  Alterna veniens in tua colla manu.
Sæpe Venus trivio commissa est pectore misto;
  Fecerunt tepidas pallia nostra vias.
Fœderis heu taciti! cujus fallacia verba
  Non audituri diripuere Noti.
At mihi non oculos quisquam inclamavit euntes:
  Unum impetrassem te revocante diem.
Nec crepuit fissa me propter arundine custos;
  Læsit & objectum tegula curta caput.
Denique quis nostro curvum te funere vidit?
  Atram quis lacrymis incaluisse togam?
Si piguit portas ultra procedere, at illuc
  Jussisses lectum lentius ire meum.
Cur ventos non ipse rogis, ingrate, petisti?
  Cur nardo flammæ non oluere meæ?
Hoc etiam grave erat, nulla mercede hyacinthos
  Injicere, & fracto busta piare cado.
Lygdamus uratur, candescat lamina vernæ:
  (Sensi ego, cum insidiis pallida vina bibi)
Aut Nomas arcanas tollat versuta salivas.
  Dicet damnatas ignea testa manus.
Quæ modo per viles inspecta est publica noctes,
  Hæc nunc aurata cyclade signat humum:
Et graviora rependit iniquis pensa quasillis,
  Garrula de facie si qua locuta mea est.
Nostraque quod Petale tulit ad monumenta corollas,
  Codicis immundi vincula sentit anus.
Cæditur & Lalage tortis suspensa capillis,
  Per nomen quoniam est ausa rogare meum.
Te patiente, meæ conflavit imaginis aurum,
  Ardenti e nostro dotem habitura rogo.

Turbaque diverſa remigat
Una Clytæmneſtræ ſtuprum
Portat mentitæ lignea mo
Ecce coronato pars altera ve
Mulcet ubi Elyſias aura b
Quà numeroſa fides, quaque
Mitratiſque ſonant Lydia p
Andromedeque, & Hyperm
Narrant hiſtoriæ pectora n
Hæc ſua maternis queritur li
Brachia, nec meritas frigid
Narrat Hypermeſtre magnum
In ſcelus hoc animum non
Sic mortis lacrymis vitæ ſana
Celo ego perfidiæ crimina
Sed tibi nunc mandata damus
Si te non totum Chloridos
Nutrix in tremulis nequid deſi
Parthenie: patuit, nec tibi
Deliciæque meæ Latris, cui

Nec tu sperne piis venientia somnia portis:
Cum pia venerunt somnia, pondus habent.
Nocte vagæ ferimur; Nox clausas liberat umbras,
Errat & abjecta Cerberus ipse sera.
Luce jubent leges Lethæa ad stagna reverti:
Nos vehimur, vectum nauta recenset onus.
Nunc te possideant aliæ; mox sola tenebo:
Mecum eris, & mixtis ossibus ossa teram.
Hæc postquam querula mecum sub voce peregit,
Inter complexus excidit umbra meos.

ELEGIA VIII.

DISCE quid Esquilias hac nocte fugarit aquosas,
Cum vicina novis turba cucurrit agris.
Lanuvium annosi vetus est tutela draconis,
Hic ubi tam raræ non perit hora moræ,
Qua sacer abripitur cæco descensus hiatu,
Qua penetrat virgo (tale iter omne cave)
Jejuni serpentis honos cum pabula poscit
Annua, & ex ima sibila torquet humo.
Talia demissæ pallent ad sacra puellæ,
Cum tenera anguineo creditur ore manus.
Ille sibi admotas a virgine corripit escas;
Virginis in palmis ipsa canistra tremunt.
Si fuerint castæ, redeunt in colla parentum;
Clamantque agricolæ, Fertilis annus erit.
Huc mea detonsis avecta est Cynthia mannis:
Causa fuit Juno; sed mage causa Venus.
Appia dic, quæso, quantum te teste triumphum
Egerit, effusis per tua saxa rotis,
Turpis in arcana sonuit cum rixa taberna;
Si sine me, famæ non sine labe meæ.
Spectaculum ipsa sedens primo temone pependit,
Ausa per impuros frena movere locos.
Serica nam taceo vulsi carpenta nepotis,
Atque armillatos colla Molosso canes;

CUM fieret noſtro toties injuria ...
Mutato volui caſtra movere to...
Phyllis Aventinæ quædam eſt vicina ...
Sobria grata parum ; cum bibit, o...
Altera Tarpeios eſt inter Teia lucos.
Candida ; ſed potæ non ſatis unus ...
His ego conſtitui noctem lenire voca...
Et Venere ignota furta novare m...
Unus erat tribus in ſecreta lectulus ...
Quæris concubitus ? inter utran...
Lygdamus ad cyathos, vitrique æ...
Et Methymnæi Graia ſaliva me...
Nile, tuus tibicen erat, crotaliſt...
Et facilis ſpargi munda ſine ar...
Nanus & ipſe ſuos breviter con...
Jactabat truncas ad cava buxa ...
Sed neque ſuppletis conſtabat ...
Decidit inque ſuos menſa ſu...
Me quoque per talos Venerem ...
...mper damnoſi ſubſiluere ...dabant ...

Lumina sopitas turbant elata Quirites,
  Omnis & insana semita nocte sonat.
Illas direptisque comis, tunicisque solutis
  Excipit obscurae prima taberna viae.
Cynthia in exuviis gaudet, victrixque recurrit,
  Et mea perversa sauciat ora manu;
Imponitque notam collo, morsuque cruentat;
  Praecipueque oculos, qui meruere, ferit.
Atque ubi jam nostris lassavit brachia plagis,
  Lygdamus ad plutei fulcra sinistra latens
Eruitur, Geniumque meum prostratus adorat.
  Lygdame, nil potui; tecum ego captus eram.
Supplicibus palmis tum demum ad foedera veni,
  Cum vix tangendos praebuit illa pedes,
Atque ait; Admissae si vis me ignoscere culpae,
  Accipe, quae nostrae formula legis erit.
Tu neque Pompeia spatiabere cultus in umbra,
  Nec cum lascivum sternet arena forum.
Colla cave inflectas ad summum obliqua theatrum,
  Aut lectica tuae sudet aperta morae.
Lygdamus in primis, omnis mihi causa querelae,
  Veneat, & pedibus vincula bina trahat.
Indixit leges: respondi ego; Legibus utar.
  Riserat imperio facta superba dato.
Dein, quemcunque locum externae tetigere puellae,
  Suffiit, & pura limina tergit aqua:
Imperat & totas iterum mutare lacernas;
  Terque meum tetigit sulfuris igne caput.
Atque ita mutato per singula pallia lecto,
  Respondi; & toto solvimus arma toro.

ELEGIA X.

AMPHITRYONIADES qua tempestate juvencos
  Egerat a stabulis, o Erythea, tuis,
Venit ad invictos pecorosa Palatia montes,
  Et statuit fessos fessus & ipse boves.

Averſos cauda traxit in antra bove
Nec ſine teſte Deo. furem ſonuere j
Furis & implacidas diruit ira fore
Mænalio jacuit pulſus tria tempora r
Cacus: & Alcides ſic ait; Ite b
Herculis ite boves, noſtræ labor ul
Bis mihi quæſitæ, bis mea præda
Arvaque mugitu ſancite Boaria lon
Nobile erit Romæ paſcua noſtra f
Dixerat, & ſicco torret ſitis ora pal
Terraque non ullas ſeta miniſtrat
Sed procul incluſas audit ridere pue
Lucus ab umbroſo fecerat orbe n
Femineæ loca clauſa Deæ, fonteſqu
Impune & nullis ſacra retecta vir
Devia puniceæ velabant limina vitt
Putris odorato luxerat igne caſa:
Populus & longis ornabat frondibus
Multaque cantantes umbra tegeb
Huc ruit in ſiccam congeſto pulvere

Quod ſi Junoni ſacrum faceretis amaræ,
Non clauſiſſet aquas ipſa noverca ſuas.
Sin aliquam vultuſque meus, ſetæque leonis
Terrent, & Lybico ſole peruſta coma;
Idem ego Sidonia feci ſervilia palla
Officia, & Lyda penſa diurna colo:
Mollis & hirſutum cepit mihi faſcia pectus;
Et manibus duris apta puella fui.
Talibus Alcides. at talibus alma ſacerdos
Puniceo canas ſtamine vincta comas;
Parce oculis, hoſpes, lucoque abſcede verendo:
Cede agedum, & tuta limina linque fuga.
Interdicta viris metuenda lege piatur,
Quæ ſe ſummota vindicat ara caſa.
Magnam Tireſias aſpexit Pallada vates,
Fortia dum, poſita Gorgone, membra lavat.
Dî tibi dent alios fontes: hæc lympha puellis
Avia ſecreti limitis una fuit.
Sic anus. ille humeris poſtes concuſſit opacos:
Nec tulit iratam janua clauſa ſitim.
At poſtquam exhauſto jam flumine vicerat æſtum,
Ponit vix ſiccis triſtia jura labris.
Angulus hic mundi nunc me mea fata trahentem
Accipit; hæc feſſo vix mihi terra patet.
Maxima quæ gregibus devota eſt ara repertis,
Ara per has, inquit, maxima facta manus,
Hæc nullis unquam pateat veneranda puellis;
Herculis eximii ne ſit inulta ſitis.
Sancte pater, ſalve, cui jam favet aſpera Juno:
Sancte, velis libro dexter ineſſe meo.
Nunc quoniam manibus purgatum ſanxerat orbem,
Sic Sanctum Tatiæ compoſuere Cures.

Magnum iter afcendo ; ...

Non juvat e facili lecta corona jugo.
Imbuis exemplum primæ tu, Romule,
Hujus, & exuviis plenus ab hofte re
Tempore quo portas Cæninum Acrona
Victor in everfum cufpide fundis equ
Acron Herculeus Cænina ductor ab ar
Roma, tuis quondam finibus horror
Hic fpolia ex humeris aufus fperare C
Ipfe dedit, fed non fanguine ficca f
Hunc videt ante cavas vibrantem fpic
Romulus, & votis occupat ante ra
Jupiter, hæc hodie tibi victima corr
Voverat, & fpolium corruit ille J
Urbis, Virtutifque parens fic vincer
Qui tulit aprico frigida caftra lare
Idem eques & frenis, idem fuit ap
Et galea hirfuta compta lupina jub
Picta nec inducto fulgebat parma
Præbebant cæfi baltea lenta bov
... fequitur Veientis cæde ...

Cossus ait; Forti melius concurrere campo.
  Nec mora sit, plano sistit uterque gradu.
Dî Latias juvere manus: desecta Tolumnî
  Cervix Romanos sanguine lavit equos.
Claudius a Rheno trajectos arcuit hostes,
  Bellica cum vasti parma relata ducis
Virdomari; genus hic Rheno jactabat ab ipso,
  Nobilis erectis fundere gesa rotis.
Illi virgatis jaculanti ex agmine braccis
  Torquis ab incisa decidit unca gula.
Nunc spolia in templo tria condita causa Feretri,
  Omine quod certo dux ferit ense ducem.
Seu, quia victa suis humeris hæc arma ferebant,
  Hinc Feretri dicta est ara superba Jovis.

ELEGIA XII.

Desine, Paule, meum lacrymis urgere sepulcrum;
  Panditur ad nullas janua nigra preces.
Cum semel infernas intrarunt funera leges,
  Non exorato stant adamante viæ.
Te licet orantem fuscæ Deus audiat aulæ,
  Nempe tuas lacrymas litora surda bibent.
Vota movent Superos: ubi portitor æra recepit,
  Obserat herbosos lurida porta rogos.
Sic mœstæ cecinere tubæ, cum subdita nostrum
  Detraheret lecto fax inimica caput.
Quid mihi conjugium Pauli, quid currus avorum
  Profuit, aut famæ pignora tanta meæ?
Num minus immites habui Cornelia Parcas?
  Et sum quod digitis quinque levatur onus.
Damnatæ noctes, & vos vada lenta paludes,
  Et quæcunque meos implicat unda pedes,
Immatura licet, tamen huc non noxia veni:
  Det pater hic umbræ mollia jura meæ.
Aut siquis posita judex sedet Æacus urna,
  In mea sortita judicet ossa pila.

…quor pro me. ſi fallo, p
Infelix humeros urgeat urna
Si cui fama fuit per avita tropæ
Afra Numantinos regna loqu
Altera maternos exæquat turba
Et domus eſt titulis utraque fu
Mox ubi jam facibus ceſſit præte
Vinxit & acceptas altera vitta
Jungor, Paule, tuo ſic diſceſſura
In lapide hoc uni nupta fuiſſe
Teſtor majorum cineres tibi, Ro
Sub quorum titulis Africa tonſa
Et Perſen proavi ſimulantem pect
Quiſque tuas proavus fregit, Ac
Me neque cenſuræ legem molliſſe
Labe mea noſtros erubuiſſe foco
Non fuit exuviis tantis Cornelia da
Quin & erat magnæ pars imitan
Nec mea mutata eſt ætas; ſine cri
Viximus inſignes inter utramque
Mî natura dedit

…laudet lacrymis, nobisque querelis;
…sa & gemitu Cæsaris ossa mea.
…nata dignam vixisse sororem
…pit; & lacrymas vidimus ire Deo.
…m emerui generosos vestis honores,
…mea de sterili facta rapina domo.
…epide, & tu, Paule, meum post fata levamen,
…ndita sunt vestro lumina nostra sinu)
…nus, & fratrem sellam geminasse curulem;
…nsule quo facto tempore rapta soror.
…a tu specimen censuræ nata paternæ,
…ac teneas unum, nos imitata, virum.
…serie fulcite genus. mihi cymba volenti
…solvitur, uncturis tot mea fata meis.
…æc est feminei merces extrema triumphi,
Laudat ubi emeritum libera Fama rogum.
…unc tibi commendo communia pignora natos:
Hæc cura & cineri spirat inusta meo.
Fungere maternis vicibus pater: illa meorum
Omnis erit collo turba ferenda tuo.
Oscula cum dederis tua flentibus, adjice matris:
Tota domus cœpit nunc onus esse tuum.
Et siquid doliturus eris; sine testibus illis:
Cum venient, siccis oscula falle genis.
Sat tibi sint noctes, quas de me, Paule, fatiges;
Somniaque in faciem credita sæpe meam.
Atque ubi secreto nostra ad simulacra loqueris,
Ut responsuræ singula verba jace.
Seu tamen adversum mutarit janua lectum,
Sederit & nostro cauta noverca toro;
Conjugium, pueri, laudate, & ferte paternum:
(Capta dabit vestris moribus illa manus)
Nec matrem laudate nimis; collata priori
Vertet in offensas libera verba suas:
Seu memor ille mea contentus manserit umbra,
Et tanti cineres duxerit esse meos;
Discite venturam jam nunc sentire senectam,

Causa per[illegible]
Dum precium vitæ grata rependit [illegible]
Moribus & cœlum patuit. sun digna merendo,
Cujus honoratis ossa vehantur aquis.

F I N I S.

[redacted]